

மலேசியத் தமிழரின் சடங்குகள்

அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ் முனைவர் (பிஎச்.டி.) பட்டத்திற்குப்
பகுதி நிறைவாக அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேட்டின் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

முனியாண்டி போகையா

(பதிவு எண்: 937)

நெறியாளர்

பேரா. **மு.பாண்டி**

தமிழ்த்துறை

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

(தேசியத் தர நிர்ணயக்குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் A+ (CGPA: 3.64) தகுதி பெற்றது மற்றும் மத்திய மனிதவள
மேம்பாட்டு அமைச்சகம் பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் முதல்தரப் பல்கலைக்கழகத் தகுதி பெற்றது.)

காரைக்குடி - 630 003.

தமிழ்நாடு - இந்தியா

சனவரி - 2020

முனைவர் மு.பாண்டி

பேராசிரியர் மற்றும் துறைத்தலைவர்

தமிழ்த்துறை

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

காரைக்குடி – 630 003

நாள்:

நெறியாளர் சான்றிதழ்

“மலேசியத் தமிழரின் சடங்குகள்” என்னும் தலைப்பில் திரு முனியாண்டி போகையா செய்துள்ள இவ்வாய்வேடு, அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் முனைவர் பட்டம் (தமிழ்) மேற்கொண்ட காலத்தில், அவர் தன்னியலாகப் பணிக்கப்பெற்றது. இவ்வாய்விற்காக ஆய்வாளருக்கு வேறு எந்தப் பட்டமும் அளிக்கப்பெறவில்லை எனச் சான்றளிக்கின்றேன்.

நெறியாளர்

(மு.பாண்டி)

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

முனியாண்டி போகையா
(பதிவு எண் 937/2014),
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
தமிழ்த்துறை,
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,
காரைக்குடி – 630 003.

நாள்:

“மலேசியத் தமிழரின் சடங்குகள்” என்னும் தலைப்பில் தமிழ் முனைவர் பட்டத்திற்காக எழுதப்பெற்ற இவ்வாய்வேடு என் சொந்த முயற்சியால் உருவானது என்றும், இவ்வாய்வேடு இதற்குமுன் வேறு எந்த ஆய்வுப் பட்டத்திற்கும் அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும் உறுதி அளிக்கின்றேன்.

ஆய்வாளர்
(பொன்னுச்சாமி நல்லுச்சாமி)

உறுதிக் கையொப்பம்

நெறியாளர்
பேராசிரியர் மு.பாண்டி
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,
காரைக்குடி – 630 003.

நன்றியுரை

“மலேசியத் தமிழர்களின் சடங்குகள் ” என்னும் தலைப்பில் என்னுடைய ஆய்வுப்பணியை மேற்கொள்ள அனுமதி வழங்கிய அழகப்பா பல்கலைக்கழக மாண்புமிகு துணைவேந்தர் பேராசிரியர் நா. ராஜேந்திரன் அவர்களுக்கு என்னுடைய இதயப்பூர்வமான நன்றியைக் கூறிக்கொள்வதில் பெருமை கொள்கிறேன்.

என்னைத் தம்முடைய ஆய்வு மாணவராக ஏற்று, தொடக்க முதல் இறுதிவரை என்னுடைய ஆய்விற்கு சகல வழிகளிலும் ஐயந்திரிபற, நற்கருத்துகளை வழங்கியதுடன் என் ஆய்வேட்டினை முறைப்பட செம்மைப்படுத்தி, ஆய்வேடு நிறைவுற பெரிதும் உறுதுணையாக நின்ற எனது அன்பு நெறியாளரான அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர் மு. பாண்டி அவர்களுக்கு என்னுடைய உளம் நிறைந்த நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன்.

பல்கலைக்கழகத்தின் இதர தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்களுக்கும் மற்றும் முனைவர் மா. மணிகண்டன் , உதவிப் பயிற்றுனரான உடன்பிறப்பு திரு. சு. பிரபாகரன் , ஆய்வு மாணவர் திருமுருகன் ஆகியோருக்கும் என்னுடைய உளமார்ந்த நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

என் ஆய்வேடு முழுமைப் பெறுவதற்கு தேவைப்பட்ட வழிகாட்டல் நூல்களையும் சிறந்த பல ஆலோசனைகளையும், ஒத்துழைப்பும் நல்கிய தமிழ்த்துறைத் தலைவர், நண்பர்கள், உற்றார், உறவினர் யாவருக்கும் நன்றி நவிலக் கடமைப்பட்டவனாவேன்.

கள ஆய்வு மேற்கொண்டபோது என் ஆய்வேட்டிற்கு தேவைப்பட்டத் தரவுகளை வழங்கிய சிறந்த தரவாளர்களான திரு. மணிசேகர் அவரது துணைவியார், நிறமலி சி. இலட்சுமி, திரு.

மருதமுத்து, திரு. இராம மாணிக்கம், நிறைமலி நாகேசுவரி மற்றும் பலருக்கு நன்றி மலர்கள் உரித்தாகட்டும்.

என் ஆய்வேட்டினைக் கண்டு உளம் நெகிழ்ந்து பாராட்டி,
எப்பொழுது இந்நூல் தங்கள் கரங்களில் உலாவரும் என்ற பெரும்
எதிர்பார்ப்புடன் காத்திருக்கும் எனதருமை நண்பர்களுக்கும்,
உறவினர்களுக்கும் என்னுடைய நெஞ்சார்ந்த நன்றியைக்
காணிக்கையாக்குகிறேன்.

ஆய்வேட்டின் அச்சப் பகுத்து குறித்த காலத்தில் அதனைத்
தயாரித்துக் கொடுத்த பூச்சரம் அச்சகத்தாருக்கும் உளம் நிறைந்த
நன்றிதனை ஈண்டு குறிக்கின்றேன்.

முனியாண்டி போகையா

பொருளடக்கம்

இயல்	தலைப்பு	பக்கம்
	முன்னுரை	1 - 11
ஒன்று	தமிழரின் வாழ்வியல் சடங்குகள்	12 - 25
இரண்டு	பூப்புச் சடங்கு	26 - 39
மூன்று	திருமணச் சடங்கு	40 - 59
நான்கு	வளைகாப்புச் சடங்கு	60 - 74
ஐந்து	நீத்தார் கடன்கள்	75 - 93
ஆறு	புதுமனை புகுவிழா	94 - 110
ஏழு	மலேசியத் தமிழர் பின்பற்றும் சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும்	111- 125
	முடிவுரை	126 - 129
	துணைநூற்பட்டியல்	130 - 140
	பின்னிணைப்பு	141 - 204

1. முன்னுரை

மக்கள் தாங்கள் செய்துவரும் வழிபாடு விழா முதலியவற்றை முந்தையோர் முறைப்படி செய்து வந்தனர். இங்ஙனம் பரம்பரை வழக்கமாகச் செய்துவரும் செயல்கள் சடங்குகளாம் . இவை நூல் முறையாலும் சான்றோர் நெறியாலும் வழிவழி வந்தவையாகும். இவற்றை அறிந்த முதியோர் ஏனையோருக்கு வழிகாட்ட இவை பின்பற்றப்படுபவையாம்.

தமிழரின் வாழ்வியல் செயற்பாடுகளில் சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் பண்டுதொட்டு இன்றியமையா நிகழ்வுகளாக விளங்கிவருகின்றன. சடங்குகளை நம் முன்னோர்கள், நம் குழுகாய மக்களின் எதிர்காலம், நலன் பாதுகாப்பு, சுகவாழ்வு ஆகியவற்றின் நிலைத்தன்மை கருதி ஏற்படுத்தினர்.

வாழ்வின் முக்கியமான நிகழ்வுகளைச் செவ்விதாக்கி, ஓர் ஒழுங்கு முறைக்குள் கொண்டுவர சடங்குகளைச் சான்றோர் நிறுவினர். சடங்கு என்ற சொல்லுக்கு ஒழுங்கு என்ற பொருள் முதன்மையாக வழங்கப்படுகிறது. எனவே, மனித வாழ்வில் இடம்பெறும் முக்கிய நிகழ்வுகளை ஓர் ஒழுங்கு முறையில் நடத்தி முடிப்பதைச் சடங்கு எனலாம்.

மனித இனம் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் தனது நிலையினின்று பலவேறு கூறுகளில் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது. இவ்வளர்ச்சி மனிதனின் நாகரிக வளர்ச்சியாகும் இது இயற்கையின் அதீத சக்தியால் மனித வாழ்வியலில் விளையும் மாற்றம் ஆகும். இதனை நிறுத்தவியலாது. “ மாற்றம் என்றும் மாறாதது!”

பண்டைய காலமுதல் பற்பல பழக்கவழக்கங்களால் கட்டுண்ட
மனித இனம்,

காலத்தின் உந்துதலால் இன்றைய நிலையில் பிறப்புத் தொடங்கி
இறப்பு வரை அவற்றைச் சடங்குகளாகவும் சம்பிரதாயங்களாகவும்
தனது வாழ்வியல் செயற்பாடுகளாக விருப்புடன் இணத்துக்
கொண்டது.

தமிழரின், சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் மரபு வழிப்பட்ட
செயல் முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதோடு
கட்டொழுங்கு, ஒற்றுமை ஆகியவற்றின் சின்னமாக விளங்குகின்றன.

2. ஆய்வுத்தலைப்பு

"மலேசியத் தமிழரின் சடங்குகள்" என்பது இவ்வாய்வின்
தலைப்பாக அமைகின்றது.

3. ஆய்வு நோக்கம்

மலேசிய நாட்டின் மக்கள் தொகையில் 7.5 விழுக்காட்டினர்
அல்லது 2 மில்லியன் பேர் இந்திய வம்சாவளியைச்
சார்ந்தவர்களாவர். இவர்களில் பெரும்பான்மை மக்கள் (90
விழுக்காட்டினர்) தமிழராவர். இவர்களுடன் இதர திராவிட
இனத்தவர்களான தெலுங்கர், மலையாளிகளும் ஒருங்கிணைந்து
தமிழ் நெறிப்பண்புகளையும், சடங்கு சம்பிரதாயங்களும் சமயம்
(சைவம் வைணவம்) சார்ந்த கலை, பண்பாட்டு செயற்பாடுகளையும்
தத்தம் அன்றாட வாழ்க்கை நிலைகளில் நடைமுறைப்படுத்தி
வருகின்றனர். ஆயினும் , மலேசியத் தமிழர் அனைவரும் ஒரே

பாங்கிலான சடங்கு முறைகளைப் பின்பற்றுகிறார்கள். “தடி எடுத்தவன் தம்பிரான்” என்னும் சொல்வடைக்கேற்ப அவரவரது சிந்தனைக்கும் சக்திக்கும் எட்டிய அளவிலும், முறையிலும் சடங்குகளைச் செயற்படுத்துகிறார்கள்.

இம்மலை நாட்டில் வசிக்கும் பொருளாதார வசதி மிக்க தமிழ் மக்கள், சடங்கு சம்பிரதாயங்களைத் தட்புடலாகவும், வரம்புக்கு மீறிய முறையில் மேற்கொண்டும் தருகின்றனர். பொருளாதார வசதி குறைந்த தமிழ் மக்கள் குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டுவதைப்போல் தங்களுக்குத் தெரியும் நடவடிக்கைகளைச் சடங்குகள் என்ற பெயரில் நடத்துவதும் கண்கூடாகத் தெரியும் செயல்களாகும். இன்னொரு தரப்பினரோ, இதுவும் சரி, அதுவும் சரி எப்படி வேண்டுமானாலும் வாழலாம் என்றிருக்கிறார்கள்.

**“பொய்யுடை ஒருவன் சொல்வன்மையினால் மெய் போலும்மே,
மெய்போலும்மே”**

வாய்ச்சொல் வன்மை மிக்கவர்களின் செயற்பாடுகள் தவறு மிக்கவையாக இருந்தாலும் தாங்கள் சொல்வதுதான் சரி என்று வாதிட்டு சாதித்து விடுவார்கள், மற்றவர்கள் கைகட்டி வாய் பொத்தி வாளாவிருந்து விடுவர்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை படைத்த ஐயனாரிதனார்,

**“கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்துக்கு முன்தோன்றிய மூத்த
குடி தமிழ்க்குடி”**

என்று தமிழரின் பண்பட்ட பெருமைதனைக் குறிப்பிடுகிறார்.

இத்தகு செம்மாந்த இனமான தமிழர்க்கு இஃது தரமாமோ?

மலேசியா வாழ் தமிழ் மக்கள் இத்தகைய சீர்மைக் குறைவினின்று மீட்சி பெற்று, சமச்சீரான சடங்கு முறைகளைத் தங்களுடைய வாழ்வியல் செயற்பாடுகளில் நடைமுறைப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்பது இங்குள்ள தமிழர்களின் விருப்பமாகும்.

4. முதன்மைச்சான்றுகள்

மலேசிய தமிழ் மக்கள் கடந்த மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக இந்நாட்டில் வாழும் இதர திராவிட இன மக்களுடன் இரண்டறக் கலந்த சமூகத்தினராக பரவலாக நாடு முழுவதும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

மலேசியத் தமிழரிடமிருந்து திரட்டப்பெற்ற சடங்குகள் தொடர்பான தகவல்கள் இவ்வாய்விற்கான முதன்மைச் சான்றாதாரமாக அமைந்துள்ளன.

இதர திராவிட மக்களும் அவரவர்கள் பிறந்த நாடுகளிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து வந்தபோது, தங்களுடன் கொண்டுவந்த கலை கலாச்சாரம் சார்ந்த பண்பாடுகளும், சடங்குகளும் புதிய வாழ்விடங்களில் ஒன்றுடனொன்று கலந்து, புதியதொரு பரிமாணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் சூழல் பரவலாகத் தென்படுகிறது.

5. துணைமைச்சான்றுகள்

'தொல்காப்பியம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, புறநானூறு, சீவக சிந்தாமணி, தமிழர் மதம், திருமணச்சடங்குகள், நீத்தார் நெறிக்கடன்கள் போன்றன' இதழ்கள், இணையத் தரவுகள், ஆய்வேடுகள் போன்றவை துணைமைச் சான்றாதாரங்களாகும்.

6. கருதுகோள்

மானுட வாழ்வில் ஒழுக்கமும், நன்னெறிப் பண்புகளும் உயிருக்கும் மேலெனப் போற்றப் படுபவையாகும்.

வான்புகழ் வள்ளுவனாரும் ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும் என்றார். தமிழினம் பேணிக்காக்கும் சடங்குகளும் நம் குழுகாயத்தினரைச் செம்மை நெறிப்படுத்த துதற்கு என்பதற்கேற்ப மலேசியாரில் வாழும் தமிழர்களின் சடங்குகளிலும் மாந்தர்கள் நெறியுடன் வாழ்வதற்கு வகுக்கப்பட்டவை என்பது இவ்வாய்வின் கருதுகோளாகும்.

7. ஆய்வுப்பயன்

மனிதன், விலங்கின பண்புகளுக்கு அப்பால், மனித நேயமிக்கவனாக வாழ வேண்டுமென்பதே பல மகான்களின் விருப்பமாகும்.

புத்தர், இயேசு, காந்தி, வள்ளலார் போன்ற பெருமக்கள் இதனையே வலியுறுத்தினர். எப்பொழுது மனிதனின் செயற்பாடுகளில் விலங்கினது குணாதிசயங்கள் மேலோங்கி நிற்கின்றனவோ அப்பொழுது அவன் நெறி பிறழ்ந்த, கட்டொழுங்கற்ற பிறவியாகி விடுகின்றான்.

எனவேதான், நம் முன்னோர்கள் மனித வாக்கத்தின் நீடித்த நலம் கருதி, அக வொழுக்கங்களுடன் சமயம் சார்ந்த நன்னெறிப் போதனைகளையும் (அறநூல்கள்), அவற்றுடன் தொடர்புடைய சடங்கு, சம்பிரதாயங்களையும் அவர்களின் வாழ்வியலுடன் பிணைத்து நடைமுறைப்படுத்தினர்.

இவ்வாய்வின் பயனாக, மலேசிய நாட்டுத் தமிழர்கள், தம் மனம் போக்கில் இன்றளவில் செயற்படுத்திவரும் விழாக்களையும், சடங்கு முறைகளையும் நன்கு அறிந்து அவற்றை உள்வாங்கி ஒருமுகப்படுத்தி தமது வாழ்வியல் செயற்பாடுகளில் கையாண்டு ஏற்றமிகு பெருவாழ்வு வாழ்வர் என்பது ஆய்வுப்பயனாகும்.

8. தரவுகள்

இந்த ஆய்வேட்டின் ஆக்கப்பணிக்கென பல்வேறு வகையிலான தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. மலேசிய சொகூர் தமிழர்களிடையே வழக்கிலுள்ள தரவுகள் கள ஆய்வில் சேகரிக்கப்பெற்று தரவுகளாக இடம்பெற்றுள்ளன.

தரவுகள் சேகரிப்பு (மூலங்கள்)

நூல்கள், இதழ்கள்

நேர் காணல் குறிப்புகள்

முந்தையோர் எழுதிவைத்த குறிப்புகள்

முன்னோரது ஆய்வேடுகள்

9. ஆய்வு அணுகுமுறை

மலேசியத் தமிழ் மக்களின் குடியேற்ற வரலாற்றை விளக்குதற்கு விளக்கவியல் (Descriptive approach) அணுகுமுறையும், அங்குள்ள தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வியலைத் தெளிவுபடுத்த சமூகவியல் அணுகுமுறையும் (Sociological approach). அம்மக்களின் வழிபாடுகள், பண்பாட்டுக் கூற்றுகள் பற்றிக்கான உளவியல் அணுகுமுறையும்

(Pshycological approach) அணுகுமுறையும் இவ்வாய்வில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன.

10. ஆய்வு எல்லை

மலேசியாவின் 13 மாநிலங்களிலும் 3 கூட்டரசுப் பிரதேசப் பகுதிகளிலும் தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர். ஆய்வின் காலம் மற்றும் நிலவியல் கருதி சொகூர் பகுதியில் வாழும் தமிழர்களின் சடங்குகள் மட்டும் இவ்வாய்விற்கான எல்லையாக அமைந்துள்ளன.

ஆய்வுப் பகுப்பு

இவ்வாய்வு முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக ஏழு இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை,

இயல் 1: தமிழரின் வாழ்வியல் சடங்குகள்

இயல் 2: பூப்புச் சடங்கு

இயல் 3: திருமணச் சடங்கு

இயல் 4: வளைகாப்புச் சடங்கு

இயல் 5: நீத்தார் கடன்கள்

இயல் 6 புதுமனை புகுவிழா

இயல் 7: மலேசியத் தமிழர் பின்பற்றும் சடங்குகளும்

சம்பிரதாயங்களும்

முன்னுரையில் ஆய்வுத் தலைப்பு, ஆய்வு நோக்கம், கருதுகோள், ஆய்வு எல்லை, ஆய்வுத் தரவுகள், ஆய்வு அணுகுமுறை இயல் பகுப்பு ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன.

இயல் விளக்கங்கள்

‘தமிழரின் வாழ்வியல் சடங்குகள்’ என்பது முதலாமியலாகும். இதில் சடங்குகளின் தோற்றம், திணைக்கோட்பாடும் நம்பிக்கைகளும், சடங்குகளின் நோக்கம், சடங்குகளின் நோக்கங்கள், சடங்குகள் பற்றி ஆன்றோர் கருத்து, சடங்குகள் பற்றி அகராதி, கலைக்களஞ்சியம் தரும் விளக்கங்கள், சடங்குகள் பற்றி தொல்காப்பியர் கூறும் கருத்துக்கள், சடங்குகளின் அவசியம், வாழ்வியலில் நாடோறும் சடங்குள், சடங்குகளின் நிலைத்தன்மை ஆகியவை பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளன.

‘பூப்புச் சடங்கு’ என்பது இரண்டாமியலாகும். இவ்வியலில் பெண் பூப்பெய்தலும் தீட்டும், தீட்டுடைய கலம் தொடர மகளில், தீட்டான பெண்களும் தாவரங்களும், பூப்படைந்தாளுக்குத் தண்ணீர் விடுதல், பூப்படைந்தவளைத் தனிமைப் படுத்துதல், புத்தாடை, சத்துணவு, இனிப்புப் பலகாரங்கள் வழங்குதல், பூப்புனித நன்னீராட்டு விழா, பூப்புனித நன்னீராட்டு விழா, பூப்புனித நன்னீராட்டு விழாவின் தாய்மாமன் பங்கு, தாய்மாமன் மாலையும் சீர்வரிசையும், பூப்புனித நன்னீராட்டு விழாவுக்குத் தாய்மாமன் கொண்டு வரக் கூடியவை, வாழ்த்துப் பெறுதல் (கும்பிடு கட்டுதல்) ஆகியவை பற்றிச் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

‘திருமணச் சடங்கு’ என்பது மூன்றாமியலாகும். மணவினையில் பதினெண்வகைச் சடங்குகள், பெண்ணின் முகாமைப் பங்கு, மணமகள்

பார்த்தல், மணமகன் உறுதிப்பாடு, மணவினையின் இலக்கணம், பொருத்தம் பார்த்தல், நிச்சயத் தாம்பூழம் நடத்துதல், மணப்பத்திரிகை வழங்குதல், அரசாணிக்கால் நடுதல், பந்தல் பச்சைப்பந்தல் அமைத்தல், முளைப்பாலிகை வளர்த்தல், நலுங்கு வைத்தல், மணவினை, மணப்பந்தலில் இடம்பெறும் நிகழ்வுகள், பரிசுகளும் அன்பளிப்பும், விருந்தளிப்பு, ஆகியவை பற்றி இவ்வியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

‘வளைகாப்புச் சடங்கு’ என்பது நான்காமியலாகும். இவ்வியலில் வளைகாப்பு என்பதன் பொருள், செய்வதன் நோக்கம், பெண்ணின் ஆசைகள், நிராசைகள், தேவையானவை, சடங்குக்கு அணியமாதல், நிகழ்வுகள் நடத்துதல், சடங்கு சுற்றுதலில் வாழ்வரசிகளின் பங்கு, சீமந்தக்காப்பு அணிதல், சீமந்தப் பெண்ணுக்குச் சிறப்புணவு, உதிரிப்பூக்கள் மஞ்சளரிசி தூவுதல், அரிசிமாவு புட்டு ஒத்தடமிடல், பெண்ணை அணைத்து வாழ்த்துதல், பிரியாவிடையும் விருந்துபசரிப்பும், சீமந்தப் பெண் தாய் வீடு செல்லல் ஆகியவை பற்றித் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

‘நீத்தார் கடன்கள்’ என்பது ஐந்தாமியலாகும். இவ்வியலில் நிலையாமை, ஈமச்சடங்குகளை நடத்தும் முறை, ஈமக்கிரியைகளின் படி நிலைகள், உயிர் பிரியும் முன் செய்ய வேண்டியவை, அருட்பாக்கள் ஓதுதல், உயிர் பிரிந்த பின் செய்ய வேண்டியவை, இறப்புச் செய்தியை அறிவித்தல், ஈமச்சடங்குகள், ஈமச்சடங்குகளை நடத்துபவர், ஈமச்சடங்குகளை நடத்துதல், குளியாட்டும் சடங்குக்கு வேண்டியவை, நீர் மாலை எடுத்தல், குளிப்பாட்டுதல், சேமம் கட்டுதல், பிணத்தை அலங்கரித்தல், பெண்கள் வாய்க்கரிசி போடுதல், இடுகாட்டில்

சுடலையில் காரியங்கள், இறுதி வழிபாடு, சந்திப்பு (இடுகாட்டு மண்டபம்), இடுகாட்டிலிருந்து வீடு திரும்புதல் ஆகியவை பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

‘புதுமனை புகுவிழா’ என்பது ஆறாமியலாகும். இவற்றில் சொத்துடைமை, வீடுகட்டுவதில் சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும், தலைவாசல் சடங்கு, இறையருள் பார்த்தல், மனையடி சாத்திரம், நன்மை பயக்கும் மனைகள், சிறந்த வீட்டுமனை, மனையடி சாத்திரமும் திசைகளும், நவக்கிரகங்களின் இயக்கம், புதுமனை புகுவிழா செயற்பாடுகள், விழா தொடக்கம், இல்ல வழிபாடு நடத்துதல், கோமாதா அழைப்பு, அறக்கோட்பாடுகள் பகர்தல், இல்லத்திற்குப் பெயர் சூட்டுதல்,; சடங்குகளினால் மனநிறைவு, கண்ணேறு நீக்கட் சடங்கு, மங்கலம் பாடுதல், வாசலில் வைக்கத் தக்கன, விருந்துபசரிப்பு, பரிசு வழங்குதல் ஆகியவை இவ்வியலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

‘மலேசியத் தமிழர் பின்பற்றும் சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும்’ என்பது ஏழாமியலாகும். இவ்வியலில் பூப்படைதல், திருமணம், வளைகாப்பு, ஈமச் சடங்குகள், புதுமனை புகுவிழா ஆகியவை பற்றியும் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு இயலின் முடிவிலும் நிறைவுரை இடம்பெற்றுள்ளன. ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்ட முடிவுகள் முடிவுரை என்னும் பகுதியில் தரப்பட்டுள்ளன. இதனை அடுத்து ஆய்விற்குப் பயன்பட்ட நூல்களின் பட்டியல் துணைநூற் பட்டியலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பின்னிணைப்பில் நேர்காணல் போது மலேசியத் தமிழர்களிடம் கேட்ட வினாக்கள் மற்றும் அவர்களின்

பெயர்கள், மலேசியத் தமிழர்கள் கொண்டாடிய சடங்குகள் பற்றிய
நிழற்படங்கள் ஆகியவை தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

இயல்-1

தமிழரின் வாழ்வியல் சடங்குகள்

1.1 முன்னுரை

தமிழரின் வாழ்வியல் நெறிகளுக்கச் சடங்கு என்று நம் முன்னோர்கள் இலக்கணம் வகுத்துள்ளார்கள். சடங்குகள் நம் வாழ்வின் முக்கியமான நிகழ்வுகளைச் செவ்விதாக்கி, ஓர் ஒழுங்கு முறையாக அழகுபட செய்விக்கும் தன்மையினைக் கொண்டிலங்குவனவாகும்.

தமிழர்கள் மரபில், பிறப்பு முதல் இறப்பு வரைக்குமாக சில சடங்குகள் பயன்பாட்டில் இருந்து வருகின்றன. ஒருவன் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலான அவனது வாழ்நாளில் பல கட்டங்களையும் பருவங்களையும் கடக்கவேண்டிய சூழலில் இருக்கின்றான். அவன் ஒவ்வொரு பருவப் பிரவேசத்திற்கும் இச்சடங்கு என்னும் போர்வைக்குள் அமர்த்தப்படுகிறான்.

1.2 சடங்குகளின் தோற்றம்

சடங்குகள், மனித வாழ்வியலுக்கு அடிப்படையாக இருக்க வேண்டுமென நம் ஆன்ஹோர்கள் வகுத்த அறநெறிக் கோட்பாடுகளாகும். பலப்பல தலைமுறைகளாக நமது முன்னோர்களால் உருவாக்கப்பட்டு, மெருகேற்றிக் காக்கப்பட்டுவரும் சடங்குகள் பற்றிய நம்பிக்கைகள் தமிழரின் உடலும் உயருமாய் பின்னிப்பிணைந்து இருக்கின்றன.

அறிந்தும் அறியாமலும் மனிதன் இழைக்கும் தவறுகளால் ,மனித இனம் எக்காலத்தும் பழிச்சொற்களுக்கும் ஏளனத்துக்கும் ஆளாகிவிடக்கூடாது என்றெண்ணிய நமது முன்னோர்கள் சடங்கு

சம்பிரதாயங்களை வலிய நமது வாழ்வியல் செயற்பாடுகளில்
நடைமுறைப்படுத்தினர்.

இதனையே தொல்காப்பியர்,

“பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர் ஐயர் யாத்தனர் கரணம்
என்ப” ¹

என்றுரைத்தனர்.

ஈண்டு கரணம் எனப்படுவது சடங்கு (திருமணம்) என்னும்
பொருளையே குறிக்கிறது என்றுணர்க!

சடங்கு முறைகளை "இச்சடங்கு குறியீட்டு மானிடவியல், கலைத்
திறனாய்வு, சமய வரலாறு, சமய உளவியல், இறையியல் போன்ற
துறைகளோடு சடங்கியல் தொடர்பு வாய்ந்தது"² என்று சரசுவதி
வேணுகோபால் குறிப்பிடுவர்.

1.3 திணைக்கோட்பாடும் நம்பிக்கைகளும்

தமிழரின் திணைக்கோட்பாட்டைச் சார்ந்த தெய்வங்களின்
அடிப்படையில் சமய நம்பிக்கைகள் என்று தோன்றினவோ,
அப்போதே அதனைச்சார்ந்த பல்வேறு சடங்கு சம்பிரதாயங்களும்
தோன்றி, ஆல்போல் பல்கி, பரந்து விரிந்து, தமிழர் வாழ்வியலுடன்
இரண்டறக்கலந்து உழன்று வருகின்றன.

1 தொல்காப்பியம், கற். - 4.

2 சரசுவதி வேணுகோபால், நாட்டுப்புறவியல் கோட்பாடு ஆய்வுகள், ப. 131

**"முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே"³**

என்னும் தொல்காப்பிய அகத்திணை வரிகளோடு,

**"மாயோன் மேவிய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்"⁴**

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவழி, தமிழன் சங்க காலத்திற்கு முன்பிருந்தே தெய்வ நம்பிக்கைகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தலை உணர முடிகின்றது. நிமித்தம் பார்த்தல், மற்றும் பல்வேறு சடங்கு சம்பிரதாயங்களை மேற்கொண்டிருந்த மை போன்ற செயற்பாடுகளில் முனைப்புக் காட்டியிருப்பதைச் சங்க இலக்கியங்களின் வழி அறிய முடிகிறது.

1.4 சடங்குகளின் நோக்கம்

பொய்யும் வழுவும் மலிந்த மக்களிடையே வழக்கமாகிவிட்ட பற்பல குறைபாடுகளைக் களைந்து அவர்களை நேர்வழிப்படுத்தச் சடங்குகள் நம் முன்னோர்களால் கொண்டுவரப்பட்டன.

காரணம் சாத்திரம் அல்லது புனிதக்கிரியை எனச்சடங்குகளுக்குப் பொருள் கூறப்படுகிறது. மேலும், சடங்குகளை மேற்கொள்ளுபவர்கள் அதைப்பற்றிய காரண காரியங்களைப் பற்றி வினவக்கூடாது என்பதும் வழக்கமாகும். அது நம் முன்னோர் வகுத்த விதி. இவ்விதி முற்காலத்து கற்றறியா மக்களுக்குப் பொருந்தி இருக்கலாம். ஆயின் இன்றளவில்,

3 தொல்காப்பியம், அகத். - 5.

4 தொல்காப்பியம், அகத். - 5.

“பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல கால

வகையினானே”⁵ என்னும் நன்னூற்பா கருத்தின்படி இன்றைய நவநாகரிக காலத்திற்கேற்ப மனிதர் வாழ்வியலில் மாற்றங்கள் விளைந்து கொண்டேயிருக்கின்றன.

மக்கள் வாழ்வியல் மரபுகளோடு தொடர்புடைய சடங்கு சம்பிரதாயங்களை வழிவழியாக மேற்கொண்டுதான் வருகின்றனர்.

“மாற்றங்கள் என்றென்றும் மாறாதன” என்பதே தாரக மந்திரம்.

அதற்கேற்ப, இன்றைய உலகில் சமயப் புரோகிதர்களும், ஆன்மிகத் தலைவர்களும் சடங்குகளின் காரண காரியங்களுக்கான தேவைகளையும் அவற்றின் பின்புல அறிவியல் தாற்பரியங்களையும் பொருளையும் எடுத்துரைத்து வருவது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

மக்கள் பின்பற்றிய நம்பிக்கைகள், பின்னர் சடங்குகளாகி, தெய்வமாகி, மதங்களாகித் தொடர்ந்து, வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளன. முற்கால மதச்சடங்குகளில் மாந்திரிகம், பில்லிசூன்யம் போன்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்புடைவனவாக இருந்தன. இக்காலத்தில், அவற்றை ஓரளவு அப்பால் தள்ளி வைத்துத்தான் சமய நடவடிக்கைகளை நிறைவேற்றுகிறார்கள்.

ஆனாலும், மனிதன் பிறந்தது முதல் அவன் மரணிக்கும்வரை பலவித சடங்குகளால் பிணைக்கப்பட்டுதான் இருக்கின்றான்.

இன்றளவில், மனிதன் தன் வாழ்நாளில் பிரவேசிக்கின்ற ஒவ்வொரு கட்டத்திற்கும் அவன் தன்னுடைய தனித்துவம் பண்பு,

5 நன்னூல் - 462.

பழக்கவழக்கம், பலன்களை நினைவில் கொள்ளும் வகையில் சில சிறப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள குறிப்பிடத்தக்க பல வழிமுறைகளை வழிவழியாக விதித்து வந்துள்ளார்கள். இவ்வாறான வழிமுறைகளைப் பிரவேசச் சடங்குகள் என்றும் நிறுவியுள்ளார்கள்.

சடங்கு முறைக் கோட்பாட்டின் கட்டமைப்புப் பற்றி, "இச்சடங்கு முறைகள் மானிடவியல், வரலாறு, அறிவின் அடிப்படை நிகழுணர்வு என்னும் கோட்பாடு (Phenomenology) கட்டமைப்பியல் போன்ற பல அணுகுமுறைகளும் கலந்து பயன்படுத்தப்பெறும். இம்முறை 'பொருள் விளக்கச் சுழல்' (Hermeneutical Spiral) ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது"⁶ என்பர் சரசுவதி வேணுகோபால்.

1.5 சடங்குகளின் கரணியங்கள்

மரபுவழிப்பட்ட செயல்முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைபவையே சடங்குகள் என்கின்றன சங்க இலக்கியங்கள்.

சடங்குகளின் நிலைப்பாட்டிற்கான காரணம் மக்களை நன்னெறிப்படுத்துவதாகும். மேலும், இந்தச் சடங்குகள் மக்கள் என்றென்றும் ஒன்றுபட்டு இருப்பதோடு, புரிந்துணர்வோடும், பிளவுபடாமலும் இருக்கவும் உதவுகின்றன. குடும்ப நிகழ்வுகளிலும் சமூக, சமய , கோயில் , கலை , பண்பாட்டு நிகழ்வுகளிலும் ஒழுங்கு முறைகளைப் பேணிக்காத்து வாழ வேண்டுமென்பதே சடங்குகளின் தலையாய நோக்கமாக இருக்கின்றது.

⁶ சரசுவதி வேணுகோபால், நாட்டுப்புறவியல் கோட்பாடு ஆய்வுகள், ப. 131.

"ஆன்றோர் வகுத்த இச்சடங்குகள், இனத்துக்கு இனம், மற்றும் சமுதாயத்துக்குச் சமுதாயம் சிற்சில வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருந்தாலும் பொதுவில் அதன் அடிப்படை நோக்கம் ஒழுங்கு பேணுதலே ஆகும்"⁷ என்கிறார் அறிவுடை நம்பி.

"சடங்கினைச் செய்பவர்கள் மனிதர்களே ஆதலால் மனிதர்களின் வேறு வெளிப்பாடுகளுக்கும், சடங்குக்கும் தொடர்பிற்றி இருக்கவியலாது. இலக்கியம், கலை, சமுதாயம், வேதாந்தம், நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் ஆகிய வெளிப்பாடுகளோடு அது கொண்ட தொடர்பினை அறிகிறோம்"⁸ என்று சரசுவதி வேணுகோபால் விளக்குவர்.

1.6. சடங்குகள் பற்றி ஆன்றோர் கருத்து

மாந்தரிடையே வாழ்வியலில் மலிந்து கிடக்கும் குற்றங்குறைகளைக் களைவதற்காகவே சடங்குகள் என்கிறார் தொல்காப்பியர்,

"பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர் ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப"⁹ என்ற நூற்பாவில் சுட்டுவர். இங்கு கரணம் என்பது சடங்கு முறையைக் குறிக்கிறது.

7 அறிவுடை நம்பி, தமிழக நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுகள், ப. 76.

8 சரசுவதி வேணுகோபால், நாட்டுப்புறவியல் கோட்பாடு ஆய்வுகள், ப. 131.

9 தொல்காப்பியம், கற்பியல் - 4.

“தீதும் நன்றும் விளைவது நம் சுய தவறுகளாலேயே ”¹⁰ என்றனர்
கணியன் பூங்குன்றனார்

காலத்தின் வற்புறுத்தலால், “பழையன கழிதலும் புதியன
புகுதலும் வழுவல”¹¹ என்பது நன்னூலார் கருத்தாகும்

“கடவுளை வழிபடும் ஆசாரத்தால் மட்டும் நற்பயன் கிடைக்கும்
என்ற நிலைமை மாறி நல்ல ஒழுக்கங்களை உடையவர்களும் நற்பயன்
அடைவர்”¹² என்று ஆசாரக்கோவை கூறுகிறது.

ஆசாரக்கோவை என்னும் அறநூல்வழி நல்லொழுக்க
நெறிகளைத் தமிழ் மக்களுக்காகப் பட்டியலிட்டு விவரமாகக்
குறிப்பிட்டுள்ளனர் திருவாயில் முள்ளியார்;

ஆத்திச்சூடி வாக்குண்டாம் நல்வழி, அருளிய ஒளவையார்,
வெற்றிவேற்கை அருளிய அதிவீரராம பாண்டியர்;

“அறம் செய விரும்பு”¹³ என்று ஒளவையார் தனிமனித
ஒழுக்கத்தையும்,

“வாக்குண்டாம் நல்ல மனம் உண்டாம் மாமலராள்

நோக்குண்டாம், மேனி நுடங்காது – பூக்கொண்டு

10 கணியன் பூங்குன்றனார், புறம். - 192.

11 நன்னூல், நூற்புறனடை - 462.

12 ஆசாரக்கோவை

13 ஆத்திச்சூடி

துப்பார்திரு மேனிதும்பிக்கையான் பாதம்

தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு"¹⁴

மற்றும் வாழ்வியல் கூறுகளைக் கொண்டுள்ள பழமொழிகளை அருளிய முன்றுறை அரையனார் போன்ற குறிப்பிடத்தக்க பெருமக்கள் யாவரும் சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் தரவல்ல நற்பலன்களை நேரிடையாகவும் இலைமறையாகவும் வலியுறுத்தியது இங்கு க் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1.7 சடங்குகள் பற்றி அகராதி, கலைக்களஞ்சியம்

சடங்குகளைத் தமிழ் மரபினர் பல நூற்றாண்டுகளாக, நம் முன்னோர் மரபுவழி வாழையடி வாழையாக இடையறாமல் மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

சடங்குகள் யாவும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே நடத்தப்படுகின்றன.

இன்ன செயலுக்கு இன்ன சடங்கு செய்தால், அது நற்பலனைத்தரும் என்ற நம்பிக்கைதான் சடங்குகளுக்கு அடிப்படையாகும்.

மனிதன் தன் வாழ்க்கையில் நடத்திவரும் சகல விதமான விழாக்களும் பண்டிகைகளும் சடங்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

14 மூதுரை, கடவுள் வாழ்த்து - 1.

1.8 சடங்குகள் பற்றி தொல்காப்பியர் குறிப்பு

தமிழ் இலக்கணப் பேராசான் தொல்காப்பியர், சடங்குகளின் முகாமை பற்றி கூறும் முகத்தான், பண்டைய நாளில் களவு வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு பின்னர் இல்லறமென்னும் கற்பு வாழ்க்கையில் தலைப்படா இளையோர் தமது வாழ்வியலில் கட்டுப்பாடற்று பொய்யான வாழ்க்கை வாழ்ந்து திரிந்ததைக் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றார். அத்துடன் நில்லாது,

“கற்பெனப்படுவது கரணமொடு புணரக்

கொளற்குறி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்

கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக்கொள்வதுவே”¹⁵

என்னும் வரிகளால் ஒரு மணவினைக்குத் தலைவியின் பெற்றோர் முழுமனத்துடன் உடன்பட்டு பெண்ணைக் கொடுக்கவேண்டும் என்னும் சடங்கினையும் முன் வைத்துத் தமிழர் வாழ்வியல் நெறியை அலங்கரிக்கிறார்.

1.9 சடங்குகளின் அவசியம்

பண்டைக்காலத்தில், மக்கள் தங்களது வாழ்க்கைத் துணையைத் தாமே சுயமாகத் தேர்ந்தெடுத்து வாழ்ந்து வருங்காலை சிலர் வாழ்க்கையில் நெறிபிறழ்ந்து நடக்கத் தலைப்பட்டனர். ஒருவரையொருவர் குறை கூறி பிரிந்து வாழத் தலைப்பட்டனர்.

15 தொல்காப்பியம், கற்பியல் – 1

இக்குறையைத் தவிர்க்கவே

“கொடைக்குரி மரபினோர்

கொடுப்பக்கொள்வது” என்னும் பெற்றோர் உடன்பட்டு பெண்ணைத் தாரைவார்க்கும் சடங்கு நிலை நாட்டப்பட்டது.

இது முதலே சடங்குகளின் முக்கியத்துவம் வரையறுக்கப்பட்டன எனலாம்.

மனித வாழ்க்கையின் முக்கியமான நிகழ்வுகளை ஓர் ஒழுங்கு முறைக்குள் கொண்டுவர சடங்குகள் மிக மிக அவசியம் என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

1.10 வாழ்வியலில் நாடோறும் சடங்குகள்

மனித வாழ்க்கையில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பல்வேறு பருவ கட்டங்களுக்கான எண்ணிலடங்கா சடங்குகள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

அவ்வாறான சடங்குகளில் குழந்தைகளுக்கான சடங்குகள்

பிள்ளைப்பேறு

பெயர்வைத்தல்

30 ஆம் நாள் சடங்கு

தொட்டிலில் இடுதல்

உணவு ஊட்டுதல்

ஒரு வயது பிறந்த நாள்

காது, மூக்கு குத்துதல்

பிறந்த முடி இறக்குதல்

நடத்தல்

போன்றவை அடங்கும்.

பெண் பிள்ளைகளுக்கான சடங்குகள்

காது, மூக்கு குத்துதல்

பூப்படைதல்

பெண்பார்த்தல்

நிச்சயதார்த்தம்

திருமணம்

வளைகாப்பு

பிரசவம்

பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம்

மற்றும்,

புதுமனை புகல், இல்ல வழிபாடுகள், இல்லப்பெயர் சூட்டுதல்

ஆகியனவும்

பொதுவில் இடம்பெறும் சடங்குகளாக,

அறுபதாம் ஆண்டு திருமண நிறைவு

நீத்தார் கடன் (இறப்பு)

கருமக்கிரியை

திவசம்

வீடுபேறு பூசை

போன்ற ஏராளமான சடங்குகள் என்றென்றும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

1.11 சடங்குகளின் நிலைத்தன்மை

நமது முன்னோர்களால் காலங்காலமாய் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் சடங்குகள் காலப்போக்கில் மனிதர்களின் எண்ணங்கள் மற்றும் அவர்களின் வாழ்வியல் வசதிகளுக்கேற்ப பல புதிய பரிமாணங்களைப் பெற்று வளர்ந்துள்ளன . எத்தகு மாற்றங்கள் எத்திசையினின்று தாக்கிடினும் சடங்குகள் தொல்காப்பியர் கால ம் முதல் இன்றுவரை சடங்குகளாகவே இருந்து வருவதைக் காணலாம்.

அதற்குக் காரணம், சடங்குகளின் வலுவான பின்னணியும் மக்களின் தளராத நம்பிக்கையுமே ஆகும்.

சமூகங்களுக்கிடையே ஒற்றுமை

முதலாவதாக, சடங்குகள் சமூகங்களுக்கிடையே ஒற்றுமைச் சின்னமாக விளங்குகின்றன. திருமணம், நலங்கு வைத்தல், வளைகாப்பு, காது குத்துதல், இறப்பு போன்ற சடங்கு நிகழ்வுகளுக்கச் செல்வதனால் பலநாட்கள் காணாதிருந்த உறவினர்களையும் நண்பர்களையும் அங்கே கண்டு உறவுகளை சீர் செய்து மகிழ் முடிகிறது.

இரண்டாவதாக, சடங்குகள், மனிதர்களுக்கு அவர்களது வாழ்வியலுக்கு மிகவும் அவசியமான வாழ்க்கை நெறிகளைப் புகட்டிப் பக்குவப்படுத்துகின்றன. மனிதர்கள் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யமுடியும், எவ்வெவற்றை எவ்விடத்தில் செய்யக்கூடாது என்ற கட்டுப்பாடுகளை முன்வைத்து, தடைசெய்து நன்னெறிப்

படுத்துகின்றன. இந்நெறிகளைப் பெருவாயில் முள்ளியாரின் ஆசாரக்கோவை ஆணித்தரமாக வலியுறுத்துகிறது.

மூன்றாவதாக, சடங்குகள், மனித இனங்களில் சிலர் அறிந்தே இழைக்கக்கூடிய தவறுகளை உணர்ந்த பிறகு, அவர்களுக்கு நீடித்த பாதுகாப்பினையும் மனத்திருப்தியையும் அளிக்கின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக, பூப்பெய்திய பெண்ணுக்கான சடங்குகள் எதுவும் காலத்தில் செய்யாமலிருந்து, பிற்காலத்தில் விளையும் கேடுகளை எதிர்நோக்கும் போது ஏற்படும் மன உளைச்சலைக் கூறலாம்.

நான்காவதாக, சடங்குகள் மனிதனை அவன் சார்ந்த குழுகாயத்துடன் இணைத்துத் தளைபோல் பிணைத்துப் பெருமைப்படுத்துகிறது.

தூரத்திலிருக்கும் உறவினர்களும் (குறிப்பாக தாய்மாமன் உறவுகள்), மிக்க புரிந்துணர்வுடன், அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட தொட்டிலிலிடுதல், பூப்புனித நன்னீராட்டு, காது குத்துதல், திருமணம், வளைகாப்பு போன்ற சடங்குகளுக்குத் தவறாமல் வருகையளித்து சிறப்புச்செய்வது குறிப்பிடத் தக்கதுதானே.

சடங்குகள் மனிதர்களைச் செம்மை நெறிப்படுத்தி, அவர்களை வாழ்க்கையில் மேம்படுத்தி, அவர்களின் வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வருகின்றன.

தொகுப்புரை:

இவ்வியலில் சடங்கின் விளக்கம், வகைகள், சடங்குகள் செய்யப்படுவதன் நோக்கம், தேவைகள், நம்பிக்கைகள், பயன்கள் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

மலேசியாவில் வாழும் ஆண், பெண் செய்யும் சடங்குகளான திருமணம், குழந்தைப் பேறு, மகளிர் பூப்பெய்தல், பிறந்தநாள், காதணி விழா, இறந்த நாள், சடங்குகள் சான்றுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன. புலம்பெயர்ந்தாலும் குணமும், நம்பிக்கையும் பெரிதும் மாற்றமடையவில்லை.

மலேசியாவிலும் தமிழர்களிடையே, சமய, சாதியப் பிளவுகள் இருப்பதால் அவர்கள் சடங்குகளிலும் சாதி, மத அடையாளங்கள் தமிழ்ச் சடங்குகளின் மரபு நீட்சியாக எச்சங்களாகத் தொடர்கின்றன.

மலேசியாவாழ் தமிழர்கள் முன்பு, ரப்பர், தேயிலை, காப்பித் தோட்டங்களில், சாலை அமைத்தல், வீடுகள், கட்டடங்கள் கட்டுதலில் ஈடுபட்டனர். தற்பொழுது அலுவலகப் பணிகள் செல்கின்றனர். இருப்பினும் சடங்குகளில் தமிழக வேளாண் தொழில்கூறுகள் மிகுந்துள்ளன.

இயல்-2 பூப்புச்சடங்கு

2.1 முன்னுரை*

பெண்ணாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் தன் வாழ்நாளில் தவிர்க்கவியலா ஒரு நிகழ்வு பூப்பெய்தல் ஆகும். பூப்பெய்திய ஒரு பெண் தீட்டு என்னும் தீண்டா நிலையை அடைகிறாள். அவள் குறைந்தது ஐந்து முதல் ஏழு நாட்கள் வரை வழக்கமான வீட்டு நடவடிக்கைகளிலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்படுகிறாள். அப்பெண் வீட்டிலுள்ள எவரையும் எப்பொருளையும் தொடக்கூடாது, எதையும் யாரையும் பார்க்கக்கூடாது.

2.2 பெண் பூப்பெய்தலும் தீட்டும்

"தீட்டடைந்த பெண்ணின் உடலிலிருந்து, நமது ஊனக்கண்களுக்குத் தட்டுப்படாத, மிகுந்த சக்திவாய்ந்த கதிர்வீச்சுகள் வெளிப்பட்டு, அவளைச் சுற்றிச் சூழ்ந்துள்ள சகல பொருட்களையும் தாக்கி சேதப்படுத்த வல்லனவாக இருக்கின்றன என அனுபவ மற்றும் ஆய்வு முறையில் பல ஆய்வியல் அறிஞர்கள் (எ.கா: பிளினி – கி.பி. 23-79) கருத்துரைத்துள்ளனர்."

2.3 தீட்டுடைய கலம் தொடா மகளிர்

பெண்ணாகப் பிறந்தவள், உடல் ரீதியாகத் தாய்மைக்குரிய பக்குவ நிலையை முதல் பூப்பிலேயே அடைந்துவிடுகிறாள். அதுகாலம் தொட்டு அப்பெண் தூய்மையற்றவளாகவும், வீட்டுப்பண்டங்களைத் தொடாமல் ஒதுங்கி வாழ்ந்தமையால், தீட்டுடைய கலம் தொடா மகளிர்

என வழங்கப்படுகிறாள். (திருமதி. அமராவதி, 42 வலாளி, சிறம்பான், மலேசியா)

இச்செய்தியைப் புறநானூற்றுப்பாடல் ஒன்று,

“அணங்குடை முருகன் கோட்டத்துக்

கலம் தொடா மகளிரினி கந்துநின்றவ்வே”¹

என்னும் அடிகளால் உறுதிப்படுத்துகிறது.

ஆதி மனிதன் பூப்புற்ற பெண்ணின் உடலிலிருந்து வெளியாகும் குருதியினைக் கண்டு அச்சமுற்றான். அவன் அந்தப் பெண்ணை என்ன செய்வதென்று அறியாதவனாக அவளை ஒதுக்கிவைத்தான்.

இதுகுறித்து ஆய்வியலாளர் தாம்சன் கருத்துரைக்கையில், இதுவே மனித வரலாற்றில் ருதுவான பெண்ணை விலக்கி வைத்ததற்கான முதற்படி என்கிறார். எனவே, தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பெண்கள் ஐந்து நாள்களுக்குப் பிறகு , தீட்டிலிருந்து வெளியாகி, இயல்பு நிலை (புனிதம்) பெறும்பொருட்டு அவர்களுக்குப் “பூப்புனித நன்னீராட்டு விழா” மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

2.4 தீட்டான பெண்களும் தாவரங்களும்

பூப்பெய்தி தீட்டான பெண்கள் தாவரங்களை (குறிப்பாகச் சில வகை மூலிகைத் தாவரங்கள்) நெருங்கினால் அவை விரைவிலேயே காய்ந்து கருகிப் பட்டுப்போகின்றன. கறிவேப்பிலை, துளசி, அறுபதாம் பச்சிலை, கற்பூரவல்லி, போன்ற கூருணர்வுமிக்க தாவரங்கள்,

¹ புறநானூறு

தாக்கமுற்று வாடி வதங்கி மாளும் நிலையை அடைவதைக்
கண்கூடாகக் காணமுடிகிறது.

இச்செய்தியைப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே புலவர்
கயமனார்,

“மலைமுகஞ் செய்தன முள்ளெயி றிலங்கின
தலைமுடி சான்ற தண்டழை யுடையை
யலமர லாயமொடு யாங்கணும் படாஅன்
மூப்புடை முதுபதி தாக்கணங் குடைய
காப்பும் பூண்டிசிற் கடையும் போகலை
பேதை யல்லை மேதையங் குறுமகள்
பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை”²

என்னும் பாடல்வழி புலப்படுத்தியுள்ளார்.

ஒரு பெண்ணின் பருவ மாற்றமே அவளைத் தீயச் சக்திகளுக்கு
ஆட்பட்டவள் என்ற நிலையில் தீண்டத் தகாதவளாகக் கருத
வாய்ப்பளிக்கிறது.

வீட்டுக்குத் தூரமாகிய கலந்தொடா மகளிர் பற்றிக்
குறிப்பிட்டுள்ள மேலை நாட்டுப் பழம்பெரும் அறிஞர் பிளினி கிபி 23-
79 என்பார் அக்காலத் தமிழரின் வாழ்வியலில் மாதவிலக்கைப் பற்றிக்
குறிப்பிடுகையில், அது தமிழர்களின் பண்பட்ட அனுபவத்தினையும்
நம்பிக்கைக்களையும் புலப்படுத்துவதாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

இயற்கையின் படைப்பிற்கு உட்பட்ட பல கூறுகள் பெண்களது
ருதுவின் வலுவான தாக்கத்தினால், எங்ஙனம் பாதிப்பும் பழுதும்
அடைகின்றன என்பதைப் பல சான்றுகள் உறுதியளிக்கின்றன.

² கயமனார்

எடுத்துக்காட்டாக பின்வரும் சில ஆதாரங்கள் : {பிளினி (கிபி.

23-79) } நூல்: தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் -

முனைவர் காந்தி

மாதவிலக்குக்கொண்ட பெண்ணானவள் ஒரு இனிய பழம் தரும்
மரத்தினடியில் நின்றால் அம்மரத்தின் இனிப்பான கனிகள் கசப்பாக
மாறிவிடும்.

மாதவிலக்குக்கொண்ட பெண்ணானவள், தொடுகின்ற
தானியமானது பயிர் செய்ய தகுதியற்றதாகிவிடும் என நம்புகின்றனர்.

மாதவிலக்குக்கொண்ட பெண்ணானவள் முளைவிடும்
பூச்செடியின் அருகில் சென்றால், அது வாடி வதங்கி
பட்டுப்போய்விடும்.

மாதவிலக்குக்கொண்ட பெண்ணானவள் ஒரு பழமரத்தின்
அடியில் அமர நேர்ந்தால், அம்மரக்கனிகள் கனிவதற்கு முன்பே
வெம்பி, அழுகலுற்று கீழே உதிர்ந்துவிடும்.

மாத விலக்குப் பெண்களும் (அஃறிணை) ஐடப்பொருட்களும்
(பிளினி, வி. எஸ். இராகவன்- தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும்
நம்பிக்கைகளும்)

உயிர்த்தாவரங்களுக்கே இந்நிலை என்றால், உயரற்ற சில
ஐடப்பொருட்களும் எத்தகைய பாதிப்பை அடைகின்றன என்பதை
சற்றே ஆய்வோமாக!

அலங்காரம் செய்து கொள்வதற்காக நிலைக்கண்ணாடியைப் பயன்படுத்துவது வழக்கமான செயலாகும். அந்நிலைக் கண்ணாடியை மாதவிலக்குற்ற அல்லது பூப்பெய்திய பெண்ணின் கண்பார்வைப் பட்டாலே கண்ணாடியின் மேற்பரப்பில் தூசு போன்ற வெண்ணிற அழுக்குப் படலத்தைக் காணலாகும் என ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

மாதவிலக்குற்ற அல்லது பூப்பெய்திய பெண்ணால் தொடப்பட்ட சின்னஞ்சிறிய தானியங்களைக்கூட பூச்சி ஏறும்பு இனங்கள் தீண்டாமல் ஒதுங்கிச் சென்றுவிடுவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன

பூப்பு, மாதவிலக்குக் காலத்தில், பெண்ணை அசுத்தமெனக் கருதிய நம் முன்னோர்கள் அதனால் விளையும் தாக்கங்களை நீக்குதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டறிந்ததாக சங்க இலக்கியங்களில் சான்றுகள் ஏதும் காணப்படவில்லை!

தமிழரின் வாழ்வியல் செயற்பாடுகளின் பரிணாம வளர்ச்சி நன்கு வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளதைக் கண்டும் நூல்வழி அறிந்தும் தெளிவு பெறலாம். "மாத விலக்கு கொண்டு பெண்ணொருத்தி இனிய பழந்தரும் மரத்தினடியில் நின்றால் அம்மரத்தில் பழங்கள் கசப்பாக மாறிவிடும்" ³ என்று முனைவர் காந்தி குறிப்பிடுவார்.

இவ்விவரங்களைக் கொண்டு பூப்புற்ற அல்லது மாதவிலக்குற்ற பெண்களைக் கையாளும் வழிமுறைகளை நன்முறையில் மேற்கொள்ளலாம்.

3 க. காந்தி, தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிகைகளும், பக். 90-91.

2.5 பூப்படைந்தாளுக்குத் தண்ணீர் விடுதல்

பூப்படைந்த பெண்ணுக்கு அத்தை முறை உள்ளவர் அல்லது ஊரில் மூத்த வாழ்வரசியர் அவரது தலையில் நல்லெண்ணெய்யை விட்டுத் தேய்த்து, நீருற்றி, குளி ப்பாட்டி, மஞ்சள் பூசிடுவர். அதன் பின்னர் புத்தாடை அணிவிப்பர்.

2.6 பூப்படைந்தாளைத் தனிமைப்படுத்துதல்/ விலக்கிவைத்தல்

தீட்டடைந்த பெண்ணைத் தீண்டாமை காரணமாகக் குறிப்பிட்ட சில நாள்களுக்கு வீட்டு நடவடிக்கைகளிலிருந்து விலக்கி வைப்பது மிகவும் அவசியமாகிறது. காரணம் "இந்து மதத்தில் தீட்டுகளை அனுமதித்தால், துர்தேவதைகள் அந்தக் குடும்பத்திற்குத் தீமை விளைவிக்கும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அமைந்தது"⁴ என்று சு. சக்திவேல் குறிப்பிடுவர். அத்தகைய நிலை பெற்ற பெண்கள் தீட்டுடைய தொடர் மகளிர் என்ற பெயருடன் தனிக்குடிசையில் அமர்த்தப்படுகின்றனர். பழங்காலத்தில் 11 நாள்வரை தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலை இன்றளவில் குறுகி 5 முதல் 7 நாள்வரை ஆகிவிட்டது. (திருமதி. நாகேஷ்வரி, தகவலாளி, கூவாய், மலேசியா)

தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பெண்ணுக்கு அந்நாட்களில் பலகாரங்களும் சத்துணவும் வழங்கப்பெறுகின்றன.

2.7 புத்தாடை, சத்துணவும், இனிப்புப் பலகாரங்களும் வழங்குதல்

விலக்கிவைக்கப்பட்ட பெண்ணுக்கு இரண்டு வாரங்களுக்குக் குடும்ப உறுப்பினர்களும் நண்பர்களும் சத்துள்ள

4 சு. சக்திவேல், நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு – (பக். 196)

உணவுப்பண்டங்களும் பலவகை இனிப்புப் பலகாரங்களும்
கொடுப்பர்.

மேலும், பூப்புப் பெண்ணிற்கு அனுதினமும் சுத்தமான
நல்லெண்ணய்யும் சமைக்காத நாட்டுக்கோழி முட்டையும் கொடுத்து
உட்கொள்ளச் செய்வர்.

பூப்படைந்த பெண்ணிற்குக் கொடுக்கும் உணவு முறைகளாக,
கறுப்பு உளுந்து (தோல் நீக்காமல்), வடை, களி செய்தும்
சத்துமாவாகப் பொடித்தும் சாப்பிடலாம். எலும்புகள் வலுவாகவும்,
மற்றும் சீரான மாதவிடாய் சுழற்சிக்கு உதவும் ஈஸ்ட்ரோஜன்
புரொஜெஸ்டிரோன் ஆகிய ஹார்மோன்கள் சீராகச் செயல்படவும்
கறுப்பு உளுந்து உதவும்.

நல்லெண்ணெய் ஈஸ்ட்ரோஜன், புரொஜெஸ்டிரோன் ஆகிய
ஹார்மோன்கள் செயல்பாட்டிற்கு நல்ல கொழுப்பு மிகவும் அவசியம்.

நாட்டு முட்டை – பெண் குழந்தைகள் பூப்பெய்திய உடன்
உடலுக்குத் தேவையான கொழுப்புச் சத்தைத் தவறாமல்
எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

வறுத்த கம்பு தானியத்தைப் பொடித்து, கூழாகவோ அல்லது
களியாகவோ சமைத்துச் சாப்பிடலாம். எலும்புகள் வலுப்பெறக் கம்பு
துணைபுரியும்.

பொட்டுக் கடலையை அப்படியே சாப்பிடலாம். அல்லது
பொடித்து நாட்டுச் சர்க்கரை சேர்த்துச் சத்துமாவாகச் சாப்பிடலாம்.

அசைவ உணவுகள் – மீன், ஆட்டிறைச்சி மற்றும் கோழி இறைச்சி ஆகியவற்றை உணவில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் குறைவான அளவு மட்டுமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கீரை வகைகள் – மாதவிடாய் நாட்களில் ரத்தப் போக்கு ஏற்படுவதால், சிலருக்கு ரத்தசோகை வர வாய்ப்பு உள்ளது. இதைத் தடுக்க முருங்கைக் கீரை, அரைக்கீரை, பொன்னாங்கண்ணிக் கீரை, பசலைக் கீரை மற்றும் முள்ளங்கிக் கீரை இவற்றில் ஏதேனும் ஒரு கீரையை வாரத்திற்கு 8 முறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்." ⁵ என்று சித்த மருத்துவர் மல்லிகா குறிப்பிடுகிறார்.

இளம்பெண்களுக்கான ஊட்டச்சத்து உணவுகளாக,

"சிவப்பரிசி

எள்ளு

பனைவெல்லம்"⁶

ஆகியவை சிறந்தது என்று மணிக்கொடி என்ற இதழ் செப். 19, 2018 குறிப்பிடுகின்றது.

அத்துடன், தினமும் பூப்புப் பெண்ணுக்கு ப் புத்தாடை உடுக்கச்செய்வதுடன், பெண்ணின் உடல் வலுப்பெறுவதற்காக நாள் தவறாமல் முட்டையும் பாலும் விலக்குக் காலத்தில் கொடுத்து உடலை உரமாக்குகின்றனர்.

5 <https://www.vikatan.com>health>women>.

6 <https://forum-smtamilnovels.com>health>medicaltip>

2.8 பூப்புனித நன்னீராட்டு விழா

மலேசியாவில் பூப்புனித நன்னீராட்டு விழாவினைப் பெரும்பாலோர் அவரவர் வசதிக்கேற்ப 9வது நாள், 17வது நாள், 3வது மாதம், 5வது மாதம், ஒரு வருடம் கழித்து அல்லது திருமணத்துக்கு முந்தைய நாள் செய்யும் வழக்கம் பரவலாக உள்ளது. எப்படியாயினும் நன்னீராட்டு விழாவினைத் தவறாமல் நடத்திப் பெண்ணைப் புனிதப்படுத்தி வைக்கின்றனர்.

குடிசையிலிருந்து ஒன்பதாவது நாள் பூப்பெய்திய பெண்ணை வீட்டிற்கு அழைக்கும் போது பெண்ணுக்கு எண்ணெய் நல்லெண்ணெய் பூசி, மஞ்சள் தோய்த்துக் குளியாட்டுகிறார்கள்

நல்லெண்ணெய், உடலின் சருமத்திற்கு உள் புகுந்து, மேல் ஒட்டியிருக்கும் அசுத்தத்தையும் கிருமிகளையும் முழுமையாக நீக்கியும் உடல் சூட்டைத் தணித்துக் குளிர்ச்சிப்படுத்தக் கூடியதாகும்

மஞ்சள், சித்த மருத்துவ அடிப்படையில் ஒரு மிகச்சிறந்த கிருமி நாசினியாகும்

பூப்புப் பெண்ணை வீட்டிற்கு அழைத்த அன்று மாலை, குளியலுக்குப் பின்னர் பெண்ணுக்குத் தலைவாரி பூச்சூட்டி, அலங்கரித்து வீட்டின் முற்றத்தில் ஒரு மனையில் அமரச் செய்கிறார்கள்.

கழுவி சுத்தம் செய்த வீட்டில் மஞ்சளும் கோமியமும் கலந்த நீரைத் தெளித்து புனிதப்படுத்துகிறார்கள்

அத்தை முறையுள்ள வாழ்வரசியர் ஒற்றைப்படையில் வந்திருந்து நலங்கு வைப்பர்.

தொடர்ந்து, பிட்டுக் குத்துதல் வைபவத்துடன் ஆரத்தி எடுத்துத் தீட்டுக் கழித்தல் சடங்குகள் நடத்தப்பட்டு முறைப்படி பூப்புப் பெண்ணை இல்லத்திற்குள் அழைத்துச் செல்கின்றனர்.

(பொருளாதார வசதிமிக்க தமிழ் மக்கள், பூப்பனித நன்னீராட்டினை ஐயரைக் கொண்டு பெரிய அளவில் (மண்டபங்களில்) நடத்துகிறார்கள்.

சடங்கு சுற்றிய மக்களுக்கு வெற்றிலையும் பழமும் வழங்குவது வழக்கம்.

பிட்டுக்குத்துதல் சடங்கு, பழங்கால முதலே நமது முன்னோர்களால் நடத்தப்படும் நிகழ்வாகும். இதைச் செய்வதனால் உடல் உபாதையுற்ற பெண்ணுக்கு வலி நிவாரணம் ஏற்படுகிறது என்பது முன்னோரது நம்பிக்கை.

2.9 பூப்பனித நன்னீராட்டு விழாவில் தாய்மாமன் பங்கு

மரபுவழி வந்த பூப்பனித நன்னீராட்டு விழாவில் தாய்மாமன் பங்கு அளப்பரியதாகும். "பெண் பூப்படைந்தவுடன் முக்காலத்தில் கிணற்றடியில் காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி தாய்மாமன் தேங்காய் உடைக்க, தந்தையின் சகோதரி தண்ணீர் ஊற்றி நீராட்டுவாள். பின்னர் புத்தாடை உடுத்தி தாய்மாமனிடம் ஆசிர்வாதம் பெறுவாள்"⁷ இம்மலேசிய மண்ணிலும் வாய்ப்புள்ளோர் இவ்வழக்கினைச் சிறப்பாகச் செய்துவருகின்றனர்.

⁷ <http://ta.wikipedia.org/s/9xg>

வீட்டுக்கு வெளியில் தாய்மாமன் கைப்பட பச்சைப் பந்தலிட்டுப் பெண்ணைத் தனிமையில் அமரச்செய்வது தற்காலத்தில் இல்லை.

இப்பொழுது, (குறிப்பாக மலேசியாவில்) குடியிருக்கும் வீட்டிலேயே தனி அறை வழங்கப்படுவது வழக்கமாகிவிட்டது

2.10 தாய்மாமன் மாலையும் சீர்வரிசையும்

தாய்மாமன் மாலையிட்ட பின்னர், அவரது மனையாள் (பெண்ணின் அத்தை) பூப்புப் பெண்ணின் முதுகில் சூடான புட்டு முடிச்சால் குத்தி ஒத்தடம் கொடுப்பாள். தொடர்ந்து தாய்மாமன் உலக்கையால் மூன்று முறை தரையில் இடித்து தீட்டின் தாக்கத்தைக் குறைக்கின்றார்.

2.11 பூப்புனித நன்னீராட்டுவிழாவும் தாய்மாமனும்

தமிழ்நாட்டில் சொத்துரிமைச் சமூகத்தில் பெண்ணின் உடன்பிறந்த சகோதரர்கள் பெண்ணின் குழந்தைகளுக்குத் 'தாய்மாமன்' ஆகிவிடுகின்றனர் பிள்ளைகளின் சடங்கில் பெண்ணின் தாய்மான், மலர்மாலை, மஞ்சள் பொடி, உதிரிப்பூக்கள் வெற்றிலை, கற்கண்டு, இனிப்பு பண்டங்கள் பழங்கள்- ஆப்பிள், திராட்சை, வாழை, சேலை (பட்டுச்சேலை), வளையல், கண்ணாடி போன்ற சீர்கள் கொண்டு வர வேண்டும். (மணிசேகர், தகவலாளி, சிறம்பான், மலேசியா).

பூப்பெய்திய பெண்ணிற்கு நலங்கிடுதல், புட்டுக்குத்துதல், யாவும் அப்பெண்ணினது பூப்புத்தீட்டின் வலிமையைக் குறைப்பதற்காகவும் ,

அப்பெண்ணுக்கு மனோதிடத்தையும் , உடலாரோக்கியத்தையும் பெருக்கும் நடவடிக்கைகளேயாகும்.

மலர்மாலை மனமகிழ்ச்சியையும், மலர்கள் மறு உற்பத்தியாவன் வளமை, சுகந்தமான, நன்மனத்தையும் உடையவை. மஞ்சள்பொடி கிருமி நாசினியாகவும், பயன்படுவதை நாம் மனதிற் கொள்ள வேண்டும்.

மலேசியத் தமிழர்கள் பூப்படைந்த பெண்ணுக்குச் செய்யப்படுகின்ற எவ்விதச் சடங்கிலும் பெண்ணின் தாயார் பங்கெடுத்துக்கொள்வதில்லை என்பதைக் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். (திருமதி தங்கம்மாள், தகவலாளி, செர்டாங், மலேசியா) என்கின்றனர்.

2..12 வாழ்த்துப் பெறல்/ கும்பிடு கட்டுதல்

நன்னீராட்டு வைபவத்திற்குப்பின், பூப்பெய்தியப்பெண் பூப்பு நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட உற்றார் , உறவினர் , குடும்ப நண்பர்கள் அனைவரையும் வணங்கி வாழ்த்துப்பெறுவது கும்பிடு கட்டுதல் ஆகும்.

சடங்கிற்கு வந்த பெருமக்கள் அப்பெண்ணை, “நீடுழி வாழ்க” என வாழ்த்தி திருநீறிட்டு பரிசுகளும் கொடுக்கின்றனர்.

இந்நாளில் பூப்புனித நன்னீராட்டு விழாவின் இறுதியில் வருகையாளர்களுக்கென விருந்தும் படைக்கப்படுகிறது.

2.13 நிறைவாக

ஓர் இளம்பெண்ணின் உடற்கூறுகளில் ஹார்மோன்களின் உந்துதலால் ஒரு குறிப்பிட்ட அகவைக்குப்பின் உருப்பெறும்

இயல்பான மாற்றமே பருவமடைதல் (பெரிய மனுஷியாதல்) ஆகும்.

இந்நிலைக்கு அப்பாற்பட்ட பெண்கள் உலகில் இல்லை எனலாம்.

இப்பூப்புனித நன்னீராட்டு சம்பந்தமான சடங்குகள், அவர்கள் சார்ந்த இடம், மக்கள் கூட்டம் போன்றவற்றிற்கேற்ப மாறுபடுகின்றன. இச்சடங்குகளும், விழாமுறைகளும் மதம், சாதி, இனம் சார்ந்தும் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றன.

பூப்புனித நன்னீராட்டுச் சடங்கின் நோக்கம்

தீட்டுப்பெற்று அசுத்தமான ஒரு பெண்ணை மீண்டும் தூய்மைப்படுத்தி வீட்டுக்குள் பிரவேசிக்கச் செய்து, அவளை இயல்பு வாழ்க்கைக்கு அணியப் படுத்துவதேயாகும்.

அதற்கு ஏற்பவே, நம்முடைய குழுகாய நடவடிக்கைகள் யாவும் நம் முன்னோர்களால் ஆய்ந்தோய்ந்து அமைக்கப்பட்டுள்ளன வென்பதை உள்வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு பெண் பூப்படைந்து, ருது நிற்கும்வரை நாள்தோறும் அவளுக்கு மஞ்சள் நீராட்டி, புத்தாடை அணியச்செய்து, ஆரத்தி எடுத்து, பரிசுத்தப்படுத்தும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுவருகிறது. ருது நின்றபின் அடுத்த (முதலாவது) மாதவிளக்குக்குப் பின் பூப்புனிதச்சடங்கு நடத்தப்படுவது நம் மரபாக இருக்கிறது.

தொகுப்புரை

பெண் குறிப்பிட்ட பருவம், உடலியல் மாறுபாடு ஏற்பட்டவுடன் பூப்பெய்தல் நிகழ்வது இயற்கை எனினும், தீட்டு, வளமை நோக்கில் அந்நிகழ்வை 'சடங்கு' என்னும் பெயரால் செய்கின்றன. இது, சாதி,

மதம், தொழில், உணவு, வழிபாடு போன்றவற்றிற்கேற்ப
மேற்கொள்ளப்படுவதாகும்.

மலேசிய சொகூர் பகுதியில் வாழும் தமிழர்களின் பூப்புச்
சடங்கில் பெரும்பான்மை நிகழ்வுகள் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் முன்னோர்கள்
நிகழ்த்திய முறையிலேயே நிகழ்கின்றன.

சடங்கில் இடம்பெறும் பொருட்கள் அவரவர் தொழில், உணவு,
வழிபாடு போன்றவற்றிற்கேற்ப அமையும்.

மலேசியத் தமிழர் பூப்புச் சடங்குகளில் மரபுத் தொழிலான
வேளாண் தொழிலை மையமிட்ட நிகழ்வுகளும் பொருட்களும்
இடம்பெறுகின்றன.

பூப்புச் சடங்கின் வழி அப்பெண் திருமணத்திற்குத்
தயாராகியிருக்கிறாள் என்பதை அறிவிக்கும் கூறுகள் மிகுதியாகக்
காணப்படுகின்றன.

இயல்-3 திருமணச் சடங்கு

3.1 முன்னுரை

திருமணம் என்பதைச் சிறப்புப் பிணைப்பு எனலாம். 'திரு' என்னும் சொல்லும் 'மணம்' என்னும் சொல்லும் கூடும்போது அது திருமணம் என்று ஆகிறது. பழந்தமிழில் மணம் என்ற சொல்லே தனித்து நின்று கூடி வாழ்தல் என்ற பொருளைக் கொடுக்கவல்லதாய் இருந்தது. இன்றைய தமிழ்ச்சமுதாயத்தின் பெரும்பகுதியினர் திருமணத்தைக் கலியாணம் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். மன்றல், திருப்பூட்டு, மணம் முடித்தல் என்றும் கூறுவர்.

பண்டைத்தமிழர் களவொழுக்கம் கற்பொழுக்கம் என இருவகை வாழியல் ஒழுக்கங்களில் ஒழுகி இருந்தனர். திருமணம் என்றொரு பிணைப்பு இன்றியே இவ்வாழ்க்கையில் மக்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர். இதன் பின் விளைவு இருபாலாருக்கும் பாதிப்பை உண்டுபண்ணியது. ஆனாலும், இதில் அதிகம் பாதிப்புக்கு ஆளானவர்கள் பலவீனமான பெண்கள். ஆண் வர்க்கத்தினரால் ஏமாற்றப்பட்டுக் கைவிடப்பட்ட பெண்கள் பரிதவித்தனர்.

இயற்கையாகவே, இறைவனின் படைப்பில் பெண்கள் மட்டுமே ஆண் பெண் கூடுதலில் கர்ப்பம் என்னும் நிர்பந்தத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். இதனால், தம் கருவில் சிசுவைச் சுமக்கும் பெண்கள் ஏராளமான பழிச்சொற்களையும் ஏளனத்தையும் சுமக்க நேரிடுகிறது. இது படைப்பில் பெண் வர்க்கத்தினர் எதிர்நோக்கும் சிக்கலாகும்.

இச்சிக்கலுக்குப் பரிகாரம் காணவே ஆன்றோர்
தெய்வப்பெயரால் சடங்குகளை உட்புகுத்தினர்.

தமிழிலக்கணப் பேராசான் தொல்காப்பியரின் கூற்றுப்படி,

“பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்

ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப”¹

(தொல்.பொருள்)

என்னும் பாடல் வரிகள் இதற்கு நற்சான்று பகரும்.

திருமணம் என்னும் ஆண் பெண் பிணைப்பு நம் முன்னோர்களால்
உருவாக்கப்பட்ட செம்மையான வாழ்க்கைநெறி. இஃது ஒரு புதிய
சந்ததியை, புதிய பரம்பரையைத் தோற்றுவிக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு
சமூகவியல் பிணைப்பாகும். பெண்ணும் ஆணும் ஒருவருக்கொருவர்
மிக்க புரிந்துணர்வுடன் கட்டுண்டு, தமது இவ்வாழ்க்கையைக் கூட்டுப்
பொறுப்பில் பலர் முன்னிலையில் நடத்திக் கொள்வதே இதன்
இன்றியமையாமையாகும். அன்றியும், மனித வாழ்க்கையில் இது ஒரு
சட்ட உறவு முறையாகும்.

"திருமணம் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகிறது" என்று ஒரு
பழமொழி உண்டு. இன்னார்க்கு இன்னார்தான் கணவன் மனைவி
என்பது பிறப்பிற்கு முன்பே நிச்சயிக்கப்பட்டுவிடுகிறது என்பர். மேலும்
திருமணம் என்பது ஒரு புதிய சந்ததி தோன்றுவதற்குரிய வாழ்க்கையின்
நுழைவாசல்"² என்று வி.சி. சசிவள்ளி திருமணம் பற்றி விளக்குகிறார்.
தொல்காப்பியர்,

1 தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல் – 4

2 வி.சி. சசிவள்ளி, தமிழர் திருமணம், ப. 191

"கற்பெனப் படுவது கரணமொடுபுணரக்
கொளற்குரி மரபின் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்கிளி மரபினோர் கொடுப்பாக் கொள்வதுவே"³

என்பார்.

3.2 மணவினையில் பதினெண்வகைச் சடங்குகள்

"பழந்தமிழர்கள் பதினெட்டு வகைச் சடங்குகளை மணவினைக்
காலத்தில் கடைப்பிடித்திருந்ததாகச் சான்றுகள் பகர்கின்றன.

அவையாவன,

நாட்கால் நடல்

பொன்னுருக்குதல்

கலப்பரப்பு

காப்பு கட்டுதல்

முளைப்பாலிகை

தாரை வார்த்தல்

தாலி கட்டுவது

ஹோமம் வளர்த்தல்

கும்பம் வைத்தல்

அம்மி மிதித்ல்

அருந்ததி பார்த்தல்

ஏற்றி இறக்குதல்

அடைப்பொரி

3 தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல் - 1

நிறைநாழி

ஒறுகை

மணமகள் பொங்கலிடுதல்

பிள்ளை மாற்றுவது

மறுவீடு"⁴

இதுபோன்ற மிகுதியான சடங்குகள் மணமக்களின்பால் மணமேடையிலும், மண வினைக்கு முன்னரும் பின்னரும் நடத்தப்படுகின்றன. இச்சடங்குகள் யாவும் புதுமணமக்கள் இருவரும் தங்களின் இல்லறவாழ்க்கையில் சகல செல்வங்களையும் பெற்று இவ்வுலகில் நோய் நொடிகள் ஏதுமின்றி நீடித்த பெருவாழ்வு வாழவேண்டும் என்பதற்காகும்.

இச்சடங்குகள் பண்டைய கால ம் முதல் இன்றுவரை பலவாயினும் அவற்றில் சில தேய்ந்தும் மற்றும் சில உருமாற்றம் பெற்றும் நடைமுறைப் படுத்தப் பட்டு வருகின்றன.

3.3 மணவினையில் பெண்ணின் முதன்மையான பங்கு

ஒரு திருமணத்தில் மிக முக்கியமான மாந்தர் மணமக ளாவார். எனவே, திருமண நிகழ்வுகளின் முன்னும் பின்னும் மேற்கொள்ளப்படும் பெரும்பான்மையான சடங்குகள் பெண்ணைச் சார்ந்தே அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இச்சடங்குக ள் இன்றளவில் தமிழரின் கலை, பண்பாடு, பாரம்பரியம் போன்ற விழுமியக் கூறுகளை அழிவுபடாமல் வாழையடி வாழை என அரண்போல் காத்துநிற்கின்றன எனலாம்.

4 <https://www.vidhai2virucham.com>>2014/04/08

3.4 மணமகள் பார்த்தல்

ஊரறிய செய்யும் திருமணம் அல்லது வைதீக முறை திருமண சடங்குகளை மேற்கொள்ளும் வேளை முக்கியமாக மணமகளைப் பார்த்தல் படலம் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

எவ்வகைத் திருமணமாயினும் அதற்கு முதற்படி, பெண்பார்த்து உறுதி செய்த ல் ஆகும். இல்லறத்தில் ஈடுபட விரும்பும் மணமகன் வீட்டார், பெண் வீட்டுக்குச் சென்று பெண்ணைப் பார்த்து உறுதி செய்வதானது இன்றுவரை குறிப்பிடத்தக்க சடங்காகவே விளங்குகிறது.

இன்றைய நவநாகரிக உலகில் இளையோராகிய ஆணும் பெண்ணும் மணவினைக்கு முன்னரே பரிச்சயமானவர்களாக இருப்பினும், பெண் வீட்டுக்குச் சென்று பெண் பார்க்கும் சடங்கு இன்றியமையாததாக இருந்து வருகின்றது.

பெண் பார்த்து உறுதி செய்ய, கொண்டு செல்ல வேண்டியவை (நிச்சயத்தாம்பூலம்)

பண்டை கால முதலே பெண்பார்க்கச் செல்லும் ஆண்மகன் வீட்டார் உடன் எடுத்துச் செல்லவேண்டிய முக்கிய பொருட்களாக,

தேங்காய்

வாழைப்பழம்

வெற்றிலை

பாக்கு

மஞ்சள்

கற்கண்டு

மலர்கள்

போன்ற மங்கலப் பொருட்களைத் தாம்பூலத்தட்டுகளில் வைத்து எடுத்துச் செல்வது நமது பண்பட்ட வழக்கம். தாம்பூலம் என்பதற்கு இக்காரணத்தினால்தான் இச்சடங்கு நிச்சயத்தாம்பூலம் எனப்பெயர் பெற்றுள்ளது எனலாம்.

பெண்ணைப் பிடித்திருந்தால், மாப்பிள்ளை வீட்டார் அங்கேயே தங்களது முடிவினைக் கூறிவிடுவார்கள். மாப்பிள்ளையைப் பிடித்திருந்தால் கொண்டு வரப்பட்ட மங்கலப்பொருள்களை பெண் வீட்டார் ஏற்றுக்கொண்டு உடன் அல்லது விரைவில் பதில் தருகிறோம் என்பர். இது பெண் பார்த்தல் படலத்தின் சடங்கு முறையாம்.

3.5 மணமகன் உறுதிப்பாடு/ ஊர்வலம்

தமிழரின் திருமண ;d செயற்பாடுகளில், முன் காலத்தி ல் மணமகன் உறுதிப்பாட்டு ஊர்வலம் இருந்து வந்ததாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் சான்று கூறுகின்றன. ஒரு பெண்ணை வரைவுக்கென தீர்மானித்த மணமகன் தன் கழுத்தில் மலர் மாலை தரித்து, இசை முழக்கத்துடன், சுற்றமும் நட்பும் சூழ ஊர்வலம் மேற்கொண்டு மணமகள் இல்லம் வந்தடைய வேண்டும் வழி நெடுகிலும் மணமகனைக் காண்கின்ற மக்கள் மணமகனைப்பற்றிய குறை நிறைகளைக் கூறவோ திருமணத்தை ஆதரிக்கவோ மறுக்கவோ வாய்ப்பு உருவாக்கப்படுகிறது. ஆண்டாளின் நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தப் பாசரம் வழி இச்செய்தி,

“வாரணம் ஆயிரம் சூழ வலம் செய்து
நாரணநம்பி நடக்கிறானென் றெதிர்

**பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புறமெங்கும்
தோரணம் நாட்டக் கனாக்கண்டேன்”⁵**

என்று மணப்பெண்ணின் மனநிலையைக் காட்சிப்படுத்தி உறுதி செய்கிறது.

மணமகனின் ஊர்கோல நிகழ்வு பார்வையாளர்களின் குறை கூறல்கள் ஏதுமின்றி மணமேடைக்கு வழிவகுத்து வெற்றியளிக்குமானால் மணமகன் மணவினைக்குத் தகுதி பெற்றவனாகிறான்.

இவ்வாறாக, தமிழர் வாழ்வியலில் சடங்குகள் இரண்டறக் கலந்துவிட்டதைப் பண்டைய இலக்கியங்களிலிருந்து அறியமுடிகிறது.

அவ்வகையில், தமிழகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா, மியன்மார் போன்ற வேற்று நாடுகளில் குடியேறிகளாக வாழ்கின்ற தமிழர்களின் வாழ்வியல் நெறிகளிலும் தமிழரின் இத்தகு சடங்குகள் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம்.

இன்றளவில், மலேசிய மண்ணில் பல தலைமுறைகளாக வாழ்ந்து வருகின்ற பெரும்பான்மைத் தமிழர்கள் / திராவிடர்கள் (தமிழர், தெலுங்கர், ஒரியர், மலையாளிகள்) யாவருமே தமிழ் மரபு சார்ந்த சடங்குகளையும் நம்பிக்கைகளையும் திறந்த மனத்துடன் மேற்கொள்வதிலும், அவற்றைத் தம்முடைய வாழ்வியல் செயற்பாடுகளில் முன்னிலைப்படுத்துவதிலும் சற்றும் சளைத்தவர்களாக இல்லை என்பதை உணரலாம்.

5 ஆண்டாள், நாச்சியார் திருமொழி, 555.

3.6 மணவினையின் இலக்கணம்

தொல்காப்பியர் திருமணம் என்பது எங்ஙனம் அமையவேண்டும் என்பது பற்றி மூவாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே தெளிவுபட விளக்கப்படுத்தியுள்ளார். “கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக் கொள்வதுவே” (தொல்.பொருள்.கற்பு. 1) புனிதமான திருமண பந்தம் என்கிறார்.

பெரியோர் (பெற்றோர்) இசைவுடன் பெண்பார்த்து, ஒழுக்க நெறிகள் புகட்டும் பலவேறு சடங்குகளோடு மணமேடையில் ஆணும் பெண்ணும் இணைவதே உயர்நிலை திருமணமாம். வான்புகழ் வள்ளுவனாரும்,

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கைப்
பண்பும் பயனுமது”⁶

என்று இல்லற வாழ்க்கையில் இணைகின்ற தம்பதிகளுக்குக் குடும்ப வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அடிப்படைப் பண்புகளைப் பற்றி வலியுறுத்தியுள்ளார்.

ஆயிரங்காலத்துப் பயிரான திருமண பந்தம் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகிற தென்பது நம் முன்னோரது அருள்வாக்கு. ஒரு பிறப்பில் மணமேடை ஏறியவர்களால், அவர்களுடைய பரம்பரை ஏற்றமுற்று ஆலெனப் பரந்து விரிந்து வரலாறு படைக்குமென்பது நம்பிக்கையாகும்.

6 குறள். 45.

3.7 பொருத்தம் பார்த்தல்

தொல்காப்பியர், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, இல்லற பந்தத்தில் இணையும் தலைவன் , தலைவியரிடையே இருக்கவேண்டிய பத்துப் பொருத்தங்களை,

“பிறப்பே, குடிமை, ஆண்மை, ஆண்டோடு,
உருவு, நிறுத்த, காமவாயில்,
நிறையே, அருளே, உணர்வொடு திருவென
முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே”⁷

ஒப்புமை நிலைகளாக இணைகின்ற தலைவன் தலைவியது பிணைப்பால் உருவாகும் இல்லறமே இனிய நல்லறமாகும் என்று வரையறுத்துள்ளார்.

ஆயிரங்காலத்துப் பயிரான திருமணம் என்பது பல சந்ததிகளை உருவாக்க வல்லது என்பனதால், அதன் பரப்பில் கோணலோ விரிசலோ ஏற்பட்டுவிடக் கூடாதென்பது தொன்று தொட்டு நாம் கொண்டுள்ள விருப்பமாகும். இதனைக் கருத்திற்கொண்ட நம் ஆன்றோர் திருமணத்திற்கு ஆண் , பெண் ஆகியோரின் பொருத்தங்களை இன்றியமையாத தேவை என்று வலியுறுத்தினர்.

மணவினைக்குப் பத்துப் பொருத்தங்களை முன் நிறுத்தும் நம் வாழ்வியல் கட்டுப்பாடுகளில், ஏழு பொருத்தங்கள் சரியாக அமைந்தாலே மணவினை நிகழ்வுகளைத் தாராளமாக நடத்தலாம் என்று கூறப்படுகிறது.

7 தொல். மெய்ப்பாட்டியல், நூற். 25.

திருமணத்திற்கான பத்துப் பொருத்தங்கள்

திருமணத்திற்கான பத்துப் பொருத்தங்களை,

"தினப்	பொருத்தம்
கணப்	பொருத்தம்
மகேந்திரப்	பொருத்தம்
ஸ்திரிப்	பொருத்தம்
யோனிப்	பொருத்தம்
இராசிப்	பொருத்தம்
இராத்ரி அதிபதிப் பொருத்தம்	
வசியப்	பொருத்தம்
இரட்சுப்	பொருத்தம்
வேதைப் பொருத்தம்" ⁸	

என்று இணையக் கட்டுரை குறிப்பிடுகின்றது.

திருமணத்திற்கு மணமக்களின் பொருத்தத்தைப் பார்க்கும் வேளை, ஆணின் பெயர், பிறந்த நாள், பிறந்த நேரம் ஆகிய விபரங்களையும், பெண்ணின் தரப்பில் அவளது பெயர், பிறந்த நாள், பிறந்த நேரம், அவள் பூப்படைந்த நாள், நேரம் போன்ற சகல விபரங்களையும் கொண்டு மணமங்கலப் பொருத்தம் முறையாகக் கணிக்கப்படுகின்றது.

3.8 நிச்சய தாம்பூலம் நடத்துதல்

நிச்சய தாம்பூலச் சடங்கு திருமணத்திற்கு உறுதி செய்வதற்காக மணமக்களின் பெற்றோரால் நடத்தப்படும் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும்.

⁸ <http://news.lankasri.com>astrology>

இச்சடங்கு பெரும்பாலும் மணமகளின் வீட்டிலேயே நடைபெறும்.
விதிவிலக்காக மண்டபங்களில் நிச்சய தார்த்த நிகழ்வுகளை நடத்திக்
கொள்வோரும் உண்டு.

உறுதிப்பாடு (நிச்சயதார்த்த) நிகழ்வில் மணமகன் வீட்டார்,
பெண்ணுக்குரிய புத்தாடை, நகை, (மலர்) மல்லிகைச்சரம், குங்குமம்
போன்றவற்றைத் தாம்பூலத்தில் வைத்து நிகழ்வில் பெண்ணின்
பெற்றோரிடம் கொடுக்க , மணமகள் அவற்றையும் நகையையும்
அணிந்து, அலங்காரம் மேற்கொண்டு சபைக்கு வருவாள்.

மணமகனும் மணமகளும் மாலை மாற்றிக் கொண்டபின்
மோதிரம் அணிவிக்கும் நிகழ்வும் இச்சபையில் நடத்தப்படுகிறது.
தொடர்ந்து, மணமகனும் மணமகளும் சபையிலுள்ள குறிப்பிடத்தக்க
பெரியோர்களின் அடியைத்தொட்டு வணங்கி நல்லாசியைப்
பெறுகின்றனர். உறுதிப்படுத்துதல் எனும் நிச்சயதார்த்த நிகழ்வுக்கு
வந்தோருக்கான விருந்துபசரிப்புடன் இவ்வைபவம் நிறைவை
எய்துகிறது.

நிச்சயதார்த்தம் செய்வதன் நோக்கம் யாதெனின், மணமக்களான
ஆணும் பெண்ணும் விரைவில் இவ்வாழ்க்கையில் இணைய உள்ளனர்
என்பதை உலகுக்கு மரபுசார்ந்த சட்டப்படி அறிவிப்பதேயாகும்.

3.9 மணப்பத்திரிகை வழங்குதல்

திருமண அறிவிப்புக்கான மணவோலை ஏற்பாடு, நிச்சயதார்த்த
நாளன்று இருவீட்டாரின் இசைவுடன் திருமண நாளை அடிப்படையாக
வைத்துத் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. வழக்கமாக, மணப்பத்திரிகைத்

தயாரிப்பு ஐயரைக் கொண்டுதான் நல்ல நேரம் (முகூர்த்தம்) பார்த்து
எழுதப்படுகிறது.

மணப்பத்திரிகையில், மணமக்கள், அவர்களுடைய பெற்றோர்,
உற்றார் உறவினர் போன்ற விபரங்களும் திருமண நாள், கிழமை,
நேரம், இடம் பற்றிய விபரங்களும் குறிக்கப்பெற்றிருக்கும்.

மண அழைப்பிதழ் தயாராகி வந்தவுடன் அதனை வணங்கும்
தெய்வ மேடையில் வைத்து மஞ்சள் தோய்த்து, விநியோகத்திற்கு
அணியப் படுத்துவார்கள்.

வழக்கமாக, முதல் மணப்பத்திரிகை ஆண் வீட்டார் பெண்
வீட்டாருக்கும், பெண் வீட்டார் ஆண் வீட்டாருக்கும் ஒரு தட்டில்
வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், பணம் வைத்து ப் பரிமாற்றம்
செய்துகொள்வர். சிலர் சம்பந்திமாருக்குச் சீலை, வேட்டி
முதலியவற்றை வைப்பதும் வழக்கத்திலுண்டு. இந்தச் சடங்கு முறை
(நடவடிக்கை) தாய்மாமனுக்கும் செய்யும் வழக்கம் மலேசியாவில்
கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

3.10 அரசாணிக்கால் நடுதல்

பண்டைய காலத்தில் மணவினை நிகழ்வுகளுக்கு நாட்டை
ஆளும் அரசனின் வருகை முக்கியமாகக் கருதப்பட்டது. அக்காலை,
திருமண நிகழ்வுகள் அரசனின் வருகையால் அங்கீகரிக்கப்
பட்டவையாகக் கருதப்பட்டன. அரசன் செல்ல முடியா
மணவினைகளுக்கு அவனது பிரதிநிதியாக அரசனின் கைத்தடி /
உலக்கை மணப்பந்தலில் நாட்டப்பட்டு திருமண நிகழ்வுகள் நலமே

நடத்தப்பட்டு வந்தன. அரசனது ஆணையால் தடி நாட்டப்பட்டதால் அது அரசாணைக்கால் ஆனது. இதுவே நாளடைவில் மருவி அரசாணிக்காலானது.

இன்று, இத்தகைய சிறப்புமிக்க அரசணிக்கால் நடும் சடங்கிற்கு மூன்று மங்கலப் பெண்டிர், மூன்று சக்திகளின் (இலக்குமி, சரஸ்வதி, பார்வதி) பிரதிநிதிகளாக அமர்த்தப்பட்டு அரசம், ஆலம், கல்யாண முருங்கை ஆகிய மூன்று மரக் கொம்புகளை மணப்பந்தலின் வடகிழக்கு மூலையில் நடுகின்றனர்.

இவ்வழக்குச் சிலவிடங்களில் சிவன், திருமால், பிரம்மா ஆகியோரையே மும்மூர்த்திகளாகப் பாவித்து நிறைவேற்றப்படுகிறது.

நாட்டப்பட்ட அரசாணிக்காலுக்கு ப் பால், தயிர், சந்தனம் ஆகியன கொண்டு அபிசேகம் செய்து தர்ப்பைப் புல்லால் பிணைத்து நிறுத்துகின்றனர்.

தெய்வ சாட்சி

அரசாணிக்கால் திருமணச் சடங்கில் நிறு வுதல், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய தொழில்களையுடைய முத்தேவரும் சாட்சியாய் நின்று அருள்பாலிக்க வேண்டுமென்பதாகும்.

3.11 பந்தல் அமைத்தல்

தமிழர் திருமண நிகழ்வுகளில் அழகான மணப்பந்தல் அமைத்தலும், அலங்கரிக்கும் பொருட்டு அவற்றில் பல மங்கல அம்சங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுதலும் வெறும் காட்சிக்காக

மட்டுமல்லாமல் அதனுள் மிகுந்த தத்துவார்த்தக் கருத்துகளும் பொதிந்துள்ளன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

இல்லறம் என்னும் புதியதொரு அத்தியாயத்தில் நுழையவிருக்கும் மணமக்களின் வாழ்க்கைத் தீபத்தை ஏற்றிவைக்கும் சடங்கு எத்தகைய குற்றங்குறையுமின்றி ஈடேற , முதலில் முகூர்த்தக்கால் நடுதல் இடம் பெறுகின்றது. இதுவேளை, காலுக்கு மஞ்சள் குங்குமமிட்டு, மாவிலை மலர்ச்சரம் கட்டி, தேங்காய் உடைத்து, கற்பூர ஆரத்தி எடுத்து மங்கலப் பெண்டிரின் கையால் பந்தல்காலை நாட்டுவார்கள்.

பந்தலின் வாயிலில், குலையுடனான வாழை மரமும், செழுமையான கரும்புக்கட்டும், கமுகுக்கொத்தும் , தென்னம்பாளையும் கட்டிவைத்து இயற்கையன்னையின் ஒருமித்த ஆசியோடு திருமண மக்களை வாழையடி வாழையாக வாழவேண்டுமென மானசீகமான முறையில் வாழ்த்துவது உட்கருத்தாகும்.

மணப்பந்தலைச் சுற்றிலும் தென்னங்கூந்தலும், மாவிலைச் செருகுகளும் தோரணமாகத் தொங்கவிடுதல் பார்வைக்கு அலங்காரம்போல் தோன்றினாலும் அவையனைத்தும் அறிவியல் நோக்கில் கிருமி நாசினிகளாகும்.

3.12 முளைப்பாலிகை வளர்த்தல்

முளைப்பாலிகை என்னும் இந்த வழிபாடு தமிழருக் குரிய சிறப்பு வழிபாட்டுச் சடங்காகும். அவ்வழியில், திருமண விழாக்களில் முளைப்பாலிகை வளர்த்தல் இடம்பெறுவதைச் சிலப்பதிகாரக் காலம் முதல் நாம் அறியக்கிடக்கிறது.

மணமக்களின் வளமை கருதி திருமணத்திற்கு ஒரு சில தினங்களுக்கு முன்பு மணல் நிரப்பிய பாத்திரத்தில் நவதானியங்களைத் தூவி நீரிட்டுக்காப்பர். (இதைப் பெரும்பாலும் முகூர்த்தக்காலுக்கு அருகிலேயே வைப்பது வழக்கம்) தூவப்பட்ட நவதானியங்கள் யாவும் மூன்று அல்லது நான்கு தினங்களில் முளை விட்டுச் சிறு செடிகளாகச் செழித்து வளர்ந்திருக்கும். முளைப்பாலிகை செழித்து வளர்ந்திருப்பதுபோல மணமக்களின் வாழ்வும் சிறப்புடன் செழித்து விளங்குமென்பது உட்கருத்தாகும். “பண்ணிய பயிரில் புண்ணியம் தெரியும்” என்பது அருளாளர் ஞானசம்பந்தர் போன்ற ஆன்றோரின் அருங்கருத்தாகும். திருமணத்துக்குப் பிறகு முளைப்பாலிகைத் தாவரங்களை ஓடும் நீரில் குளத்தில் விட்டுவிடுவார்கள்.

திருமண விழாக்களில் முளைப்பாலிகை வளர்க்கும் சடங்கினைச் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் அழகுற குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காணலாம். கோவலன் கண்ணகியின் திருமண விழாவில் மணப்பொருட்கள் முதலானவற்றை மகளிர் மங்கலகரமாக ஏந்தி வருவதை,

“விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
முனைக்குட நிரையினர்”⁹

எனக் குறிப்பிட்டுச் சிறப்பிக்கின்றார்.

9 வி.சி. சசிவள்ளி, தமிழர் திருமணம், ப. 205

3.13 நலங்கு வைத்தல்

தமிழர் வாழ்வியல் சடங்குகளில் நலங்கு வைத்தல் ஒரு முக்கிய நடவடிக்கையாக விளங்குவதைக் காணலாம். குறிப்பாக, இந்நடவடிக்கையினைப் பெண்களுக்கான பூப்புனித நன்னீராட்டு நிகழ்வினும், கர்ப்பிணிப் பெண்களின் வளைகாப்பு நிகழ்வினும், ஆண் பெண் இருபாலாருக்குமான திருமண நிகழ்வுகளினும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

தமிழர் வாழ்வியல் செயற்பாடுகளில், நலங்குவைக்கும் சடங்கு ஒரு பெண்ணையோ அல்லது ஆணையோ உடல் ரீதியாகவும் உள்ள ரீதியாகவும் தூய்மையாக்கிப் பக்குவப்படுத்துவதற்கேயாகும்.

நலங்கு வைப்பதற்கு, "திருமணத்தில் மணமக்களை அமரச் செய்து சந்தனம் முதலியவை பூசி, குடத்தில் இட்ட மோதிரத்தை எடுத்தல், தேங்காயை உருட்டுதல் போன்ற (மகிழ்ச்சி தரும்) சில விளையாட்டுகளை நிகழச் செய்யும் சடங்கு மற்றும் நிச்சயதார்த்தம், திருமணம், வளைகாப்பு போன்ற மங்கல நிகழ்ச்சிகளின் போது மணப்பெண் அல்லது கருவுற்ற பெண்ணுக்குச் சந்தனம் போன்றவற்றைத் தடவி பெரியவர்கள் ஆசீர்வதிக்கும் சடங்கு."¹⁰ என்று Tamil Oxford Living Dictionaries குறிப்பிடுகிறது.

நலங்கு வைக்கத் தேவைப்படும் பொருட்கள்

மஞ்சள் விழுது - சிறிய கிண்ணம்

குங்குமம் - சிறிய கிண்ணம்

10 Tamil Oxford living dictionaries

ஆரத்தி எடுக்க - தட்டில் மஞ்சள் சுண்ணாம்புக் கலவை நீர்

/

கற்பூரம், வத்திப்பெட்டி

நலங்கிடுதல்

மணமகன் / மணமகளை ஆசனத்தில் (மனைப்பலகையில்)

அமரச்செய்து, அழைக்கப்பட்ட வாழ்வரசியர் கைப்பட மஞ்சள் விழுதினைக் கணுக்கால், முழங்கால், கைகள் மற்றும் கன்னங்களில் பூசுவர்; தொடர்ந்து நெற்றியில் குங்குமத் திலகமிட்டு இறுதியாக ஆரத்தி எடுத்து நலங்கிடும் நிகழ்வினை நிறைவு செய்வர்.

இறுதியாக, நலங்கிடும் சடங்கினை நடத்திவைத்த வாழ்வரசியருக்கு வெற்றிலை, பழம் கொண்ட தட்டு வழங்கப்படுகிறது.

3.14 மணவினை (மணமேடையில்)

இக்காலத்தில் பெருவாரியான திருமண நிகழ்வுகள் ஐயரைவைத்தே நடத்தப்படுகின்றன. கோயில் அல்லது பொது மண்டபங்களில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இல்லங்களில் திருமணம் நடத்துவது அரிதாகிவிட்டது. இந்நாளைய மணவினைச் சடங்குகள் யாவும் ஒரே சீரான முறையில்தான் நடத்தப்படுகின்றன. அவை:

மங்கல நாண் வாழ்த்துப்பெறுதல்

மங்கல நாண் அணிவித்தல்

நீர்வார்த்தல்

கைப்பிடித்துக்கொடுத்தல்

மாலை மாற்றுதல்

மோதிரம் அணிவித்தல்

மெட்டி அணிவித்தல்

அருந்ததி பார்த்தல்

பாத பூசை (பெற்றோருக்கு)

மணமேடை வலம் வருதல்

பட்டம் கட்டுதல்

என்பனவாகும்.

1.15. மணப்பந்தலில் இடம்பெறுவன

(ஆசாரி / புரோகிதர் நடத்துவன)

கும்பம் வைத்தல்

குத்துவிளக்கு / தீப தூபம் ஏற்றுதல்

நவகோள் வழிபாடு

ஓமம் வளர்த்தல்

பொரியிடுதல்

காப்புக் கட்டுதல்

1.16 அன்பளிப்புகள் பரிசுகள் வழங்குதல்

(நிழற்படங்கள் எடுத்தல்)

திருமண நிகழ்வுக்கு வருகை தந்தவர்கள் மணமக்களை வாயார வாழ்த்துவதுடன் அவர்களுக்குச் சிறப்புப் பரிசுகளும் அன்பளிப்புகளும் வழங்குவர். சிலர் மொய்ப்பணமும், மிக நெருங்கியவர்கள் தங்க

நகைகளும் கூட வழங்குகின்றனர். தொடர்ந்து, மணமக்களின் நினைவிற்காக நிழற்படங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

3.17 விருந்தளித்தல்

இறுதியாக, மணவினை நிகழ்வில் கலந்துகொண்ட உற்றார் உறவினர், மற்றும் நண்பர்கள் அனைவருக்கும் விருந்தபசரிப்பு வழங்கப்பெறும்.

தொடர்ந்து நடைபெறும் நிகழ்வுகள் பின்வருமாறு:

இல்லம் ஏகுதல் (மணமக்களுக்கு பால், பழம் வழங்குதல்)

சாந்தி முகூர்த்தம் (நல்லநேரம் பார்த்தல்)

சீர்வரிசை வைத்தல்

மறுவீடு அழைத்தல்

மூன்றாம் மாதம் தாலி பிரித்துக்கட்டுதல்

இதர சடங்குகள்

மணவினை இருவேறு மானிட உடலங்களை இணைத்து அல்லது பிணைத்து வைக்கக் கூடிய ஒரு நிர்பந்தச் செயலன்று. அஃது எதிர்கால சந்ததிகளை உருவாக்க வல்லதோர் உன்னதச் செயற்பாடாகும். திருமணம் என்பது மனிதனுக்காக மனிதனால் நடத்தப்படும் ஒரு சடங்கு என்கிறார் திரு.ஏ.எம்.சலீம்.

சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்ற பந்தமான மணவினை ஓர் ஆயிரங் காலத்துப்பயிர். அது வாழையடி வாழையாகப் பல பரம்பரைகளைத் தோற்றுவிக்கக் கூடியது.

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்னும் செம்மாந்த ஒழுக்க வரம்பு
மாந்தரினத்தால் பேணிக்காக்கப்பட வேண்டுமானால் சடங்குகளும்
சம்பிரதாயங்களும் நம்முடைய தமிழ்த் தலைமுறையினரால்
சிரமேற்கொண்டு நிலை நாட்டப் பெறவேண்டும்.

தொகுப்புரை

மனிதவாழ்வில் திருமணம் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும். குணம்,
குடும்பம், மணப்பொருத்தங்கள், சாதி, மதம், பொருளாதாரம், கல்வி,
பணி, நிறம் போன்ற பல காரணிகள் இதைத் தீர்மானிக்கின்றன.

மலேசியாவில் வாழும் தமிழர்களின் திருமணத்திலும் மேற்கண்ட
கூறுகளில் பல கூறுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

திருமணம் சடங்குகளில் பொருத்தம் பார்த்தல், பரிசம் என்றும்
உறுதிப்படுத்துதல், அரசாணிக்கல் நடுதல், முளைப்பாலிகை, நலங்கு,
மணவினை, விருந்து போன்ற பல சடங்குகள் தமிழரின் மரபுகள்படி
நிகழ்த்தப்படுகின்றன. புலம்பெயர்ந்து வேற்று நாட்டில்
வாழ்ந்தபோதும், அந்நாட்டு திருமண நடைமுறைகள் அங்குள்ள
தமிழர்களின் திருணத்தில் காணப்படவில்லை.

இயல்-4 வளைகாப்புச் சடங்கு

4.1 முன்னுரை

மானுட வாழ்வில் தவிர்க்கவியலா த வாழ்வியல் செயற்பாடு மணவினை. இவ்விதியானது சகல மனிதவரக்கத்தினருக்கும் பொதுவானதாகும். பரந்து விரிந்த இப்பூவுலகில் வாழும் தாவர வகையின, புழுப்பூச்சியினங்கள், ஊர்வன, பறப்பன, விலங்குகள் ஆகிய அனைத்து உயிரிகளின் படைப்பின் அடிப்படை நோக்க ம் இனவிருத்தியாகும். அவ்வகையில்,

“மங்கலமென்ப மனைமாட்சி மற்ற அதன்
நன்கலம் நன்மக்கட்பேறு”¹

என வான்புகழ் வள்ளுவனார் இல்லறமாண்பினையும் அதன்வழித் தோன்றும் நன்மக்கள் பேற்றினையும் முதன்மைப்படுத்துகிறார்.

கற்பியல் முறையில் மணவினை மேற்கொண்ட தலைவனும் தலைவியும் கூடி முயங்கலால் பெற்றோர் நிலையை அடைகின்றனர். வள்ளுவப் பேராசான் கூறிய “கூடி முயங்கல்” ஆர்வம் இருபாலாருக்கும் இயற்கையிலேயே அமையப்பெற்றதாம். வாலிபப் பருவமெய்திய ஓர் ஆணும் பெண்ணும் தங்களது மணவினை நிகழ்வினை எண்ணி இன்புறுவது இயல்பானதாகும்.

இதனையே, ஆண்டாளும்,

1 குறள்-60.

வாரணமாயிரம் சூழ வலம் செய்து,
நாரண நம்பி நடக்கின்றா னென்றெதிர்,
பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புறமெங்கும்,
தோரணம் நாட்டக் கனாக்கண்டேன்²

என்று தம் திருமணக் கனவுகளை நம் மனக்கண்ணுக்குக்
காட்சிப்படுத்துகிறார்.

“பெண்ணே உலகின் கண்ணே”³, என்கிறான் ஒரு புலவன்

“கண்டு கேட்டு உண்டுயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடியின் கண்ணே உள்”⁴

என்று பொய்யாமொழியாரும்

மேலும்,

“தெய்வம் தொழார் கொழுநற் தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”⁵

என்று கற்புநெறியிற் சிறந்த மனையாளின் தனித்தன்மையைப்
பற்றி வெகுவாகப் பாராட்டிக் கூறுகிறார் வள்ளுவர்.

திருமணமாகாத பெண்கள் மார்கழி மாதத்தில் நோன்பிருந்து,
ஆண்டாளின் திருப்பாவை வாரணமாயிரம் என்று தொடங்கும் 10
பாசுரங்களைப் பக்தியுடன் பாடினால் நல்ல கணவனும் நல்ல
பிள்ளைகளும் அமைவரென்று பகர்கிறது நாச்சியார் திருமொழி.

2 நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம்

3 நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம்

4 குறள் – 1101

5 குறள் - 55

இவ்வுலகில் அவதாரமெடுத்துள்ள பெண்ணானவள் உலகின் உய்விற்கும் ஆக்கத்திற்கும் வேரானவள். அப்பெருந்தகையாள், அம்மி மிதித்து அருந்ததி பார்த்து, கொழுநன் கைத்தலம் பற்றி பூரணக் கும்பமும் அக்கினியையும் மும்முறை வலம் செய்து, ஈன்றவர் மனங்குளிர்வர். அன்னாரது திருப்பாதங்களைத் தொட்டு, நன்னீரால் கழுவி சுத்தம் செய்து, மலர் தூவி வணங்கி பெற்றார், உற்றார் சுற்றமும் நட்பும் சூழ, மத்தள மேளம் முரசொலிக்க, வரிச்சங்கம் ஒலி இசைக்க, மும்முடிச்சுடன் திருநாண் ஏற்று, இல்லற மாண்பினைத் துய்த்திடும் நன்னாளில் மணப்பெண்ணாள் கர்ப்பம் கொண்டு இவ்வுலகுக்குப் பிறப்பின் பூரணத்துவத்தைப் பறைசாற்றுகிறாள்.

மாதராய்ப் பிறப்பதற்கே மாதவம் செய்திட வேண்டுமம்மா என்ற ஆன்றோர் வாக்கினை உறுதி செய்யும் வகையில், இயற்கையின் படைப்பினில், குழந்தைப் பேற்றினைப் பெண்களுக்கே உரிய தனி உரிமையெனலாம். இவ்வுலகினில் மானுடவர்க்கத்தினை விருத்தி செய்யும் பெரும் பணியைப் பெண்களின் கைகளில் வலியக் கொடுத்துவிட்டான்.

கர்ப்பம் தரித்த மங்கை நல்லாள் ஈரைந்து திங்கள் அவளது கருப்பையில் தன் பரம்பரையின் எதிர்கால வாரிசை அலுங்கல் குலுங்கள் போன்ற எவ்விதமான பாதிப்புகளுமின்றி பேணிக்காத்து நல்லதொரு நாளில் இவ்வுலகுக்குக் கொண்டுவருகிறாள்.

4.2 வளைகாப்பு என்பதன் பொருள்

வளை என்பது வளையல். காப்பு என்பதற்கு வளையல் என்றும் காத்தல் என்றும் பொருள் கூறலாம். கருவுற்ற ஒரு பெண் எவ்வித இடர்பாடுகளும் இன்றி குழந்தைப் பேற்றை அடைந்து, அவரது வம்சம் பெருகவும் நீடித்த இறையருள் கிட்டவும் நடத்தப்படும் சடங்கு இதுவெனப் பொருள் கொள்ளலாம். இதனை, "வளைகாப்பு என்ற பண்டைத் தமிழர் சடங்கு கருவுற்ற தாய்மார்களுக்குச் செய்யும் சடங்கு ஆகும். இச்சடங்கினைச் சீமந்தம் என்றும் அழைக்கின்றனர்" ⁶ என்று விக்கிபீடியா என்ற இணையக்கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது.

4.3 வளைகாப்புச் செய்வதன் நோக்கம்

சீமந்தம் எனப்படும் வளைகாப்பு வைபவம் கருவுற்ற பெண்ணிற்கு 7 அல்லது ஒன்பதாம் மாதத்தில் நடத்தப்படும் சடங்காகும். இது கருவுற்ற பெண்ணாளுக்குச் செய்யப்படுகின்ற ஒரு உன்னதமான, மனம் புளகாங்கிதம் அடையச் செய்யும் புனித நிகழ்வாகும்.

கருவுற்றிருக்கும் இளம்பெண்கள், அவர்களது பிரசவகாலம் நெருங்க நெருங்க பிரசவ நிகழ்வின் பயத்தினால் உளத்தெம்பை இழந்து விடுகின்றார்கள் . அதில் பெண்ணுக்குத் தலைப்பிரசவம் என்பது அவளது வாழ்க்கையில் மறுபிறவி எடுப்பது போன்றதென பொதுவான கருத்து நிலவுகிறது. கர்ப்பிணிப் பெண் கொண்டுள்ள மன பயத்தைப் போக்கிடவும், தாயும் கருவிலுள்ள சிசுவும் மகிழ்ச்சி கொள்ளவும் இந்நிகழ்வு அவசியமாகிறது.

6 .1792/s/gro.aidepikiw.ot//:ptth

இவ்வைபவத்தைச் செய்வதனால், கருவுற்ற பெண் தனக்குக் கிடைக்கத்தவறிய சிலபல தேவைகளை நிறைவு செய்துகொள்வதற்கு ஓர் அருமையான வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. தாயின் வயிற்றில் கருவாகி உருவாகி, பத்துத் திங்கள் கழித்துப் பிறக்கும் குழந்தை, எவ்வித குளறுபடியுமின்றி அழகும், பூரணத்துவமும் சீரிய உடலாரோக்கியமும் கொண்டமைந்த அம்சவதனமாகப் பிறக்கவேண்டும் என்பது தாய்மையின் உள்ளக்கிடக்கையாகும். (மருதமுத்து, தகவலாளி, சிறம்பான், மலேசியா)

4.4. கருவுற்ற பெண்களின் ஆசைகள், நிராசைகள்

4.4.1 கருவுற்ற பெண்களின் ஆசைகள்

கருவுற்ற பெண்களின் மனத்தில் ஆசைகள் பல இருப்பது இயற்கை குறிப்பிட்ட காலத்தில் அவர்களின் ஆசைகள் நிறைவேறாத நிலையில் அவை மாற்றுகு பெற்று கூடாதவற்றைச் சுவைக்கவும், தின்னவும் முற்படுகின்றனர். அவற்றுள் அரிசி, புளி, மாங்காய், எலுமிச்சை, புளிக்கவைத்த காய்கனிகள் (ஊறுகாய்), விபூதி, சாம்பல் போன்ற பண்டங்கள் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும். சிலர் அசைவ உணவையும் வேறு சிலர் சைவ உணவை மட்டும் விரும்பி உண்பர்.

4.4.2 மசக்கை நிலை:

கருவுற்ற பெண்களில் சிலர் வழக்கநிலையிலும் மற்றும் சிலர் வாந்தி எடுத்து அவதியுறுவதையும் காணலாம். சில பெண்கள் கருவுற்ற முதல் மூன்று மாதங்கள் வரையும் சிலர் ஐந்து மாதங்கள் வரையும் வேறு சிலர் மகப்பேறு காலம்வரையும் வாந்தி எடுத்து இன்னலுறுவர். இது கருவுறுதலின் அடிப்படைப் பிரச்சினையாகும்.

4.4.3 ஈடேறா ஆசைகளின் பின்விளைவுகள்

கருவுற்றப் பெண்களில் சிலர் வழக்க நிலையிலும் மற்றும் சிலர் வாந்தி எடுத்து அவதியுறுவதையும் காணலாம். சில பெண்கள் கருவுற்ற முதல் மூன்று மாதங்கள் வரையும் சிலர் ஐந்து மாதங்கள் வரையும் வேறு சிலர் மகப்பேறு காலம் வரையும் வாந்தி எடுத்து இன்னலுறுவர். இது கருவுற்றலின் அடிப்படைப் பிரச்சினையாகும்.

4.5 வளைகாப்புச் சடங்குக்குத் தேவையானவை

குத்துவிளக்கு திரிகளுடன்

செப்புக்குடம் - 1 கும்பம் வைக்க

தேங்காய் மஞ்சல் பூச்சுடன்

கற்பூரம் கற்பூரக்கலசத்துடன்

நாற்காலி சீமந்தப்பெண் அமர

அம்மிக்குழவி சிறியது

மாவிலை 5

சந்தனக்கிண்ணம் சந்தனக்கரைசலுடன்

கரைத்த மஞ்சள் கிண்ணத்தில்

பன்னீர் செம்பு செட்டு பன்னீருடன்

உதிரிப்பூக்கள் தேவையான அளவு

குங்குமம் கிண்ணத்தில்

மஞ்சள் அரிசி - 1 கிலோ

திரு நீறு 1 சிறிய பை தட்டில்

எண்ணெய் - 1 புட்டி குத்துவிளக்குக்கு

பாய்கள் - 6

வெற்றிலை, பாக்கு

வாழைப்பழம் சிறிய வகை - 2 சீப்பு

சிறப்புணவு - பொங்கள் ஊட்டுவதற்கு

இனிப்புப் பலகாரங்கள் கேசரி, அதிரசம்

மஞ்சள் கயிறு

வளையல்கள், கண்ணாடி வளையல்கள் பலவகை

தலைவாழை இலைகள் - 3

ஊதுபத்திகள் - 1 சிறிய பெட்டி

மலர் மாலை பெண்ணுக்கு

சீமந்தக்காப்பு

சீமந்தச் சடங்கினை மூன்று அல்லது ஐந்து வாழ்வரசியரைக் கொண்டு நடத்திடுவர். வசதிபடைத்தோர் ஐயரை வைத்து நடத்தி முடிக்கின்றனர்.

4.6 சடங்குக்கு அணியமாதல்

வளைகாப்பு வைபவம் நிகழ்த்துமிடத்தை நன்கு கூட்டிப்பெருக்கிக் கழுவி சுத்தப்படுத்தித் துப்புரவு செய்து கொள்ளவேண்டும். வீட்டை வசதிக்கேற்ப குறிப்பாக முற்றம் வரவேற்பறை கவரச்சியுற அலங்கரித்து வண்ண ஓட்டிகளும் விளக்குகளும் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டும். வளைகாப்புக்கென

வாங்கிய சாங்கியப் பொருட்களை முறைப்பட நிகழ்விடத்தில் அடுக்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வருகையாளர்களைப் பணிவன்புடன் வரவேற்று, உபசரித்து வரவேற்பு அறையில் அமரச் செய்ய வேண்டும்.

உற்றார் உறவினர் அல்லது அழைப்பு வருகையாளர்கள் கொண்டுவந்த சீர்வரிசைகள், சாங்கியப் பொருட்களான வளையல்கள், மஞ்சள், குங்கும், சந்தனம், பழவகைகள் மா, பலா, வாழை, இதர வகைப் பழங்கள், வெற்றிலைப் பாக்கு, சீலை, ஆடை ஆபரணங்கள் போன்றவற்றைத் தனித்தனி தாம்பூலங்களில் நேர்த்தியாக அடுக்கி விரிக்கப்பட்டுள்ள பாயின் மேல் வைக்கவேண்டும்.

சீமந்தப் பெண்ணாளை அவளது திருமண விழாவின் போது கட்டியிருந்த அதே சீலையை (பழம்பெருமை மறவாமல் – Sentimental Value) மீண்டும் நேர்த்தியுடன் அணிந்து அலங்காரம் செய்துகொண்டு வைபவத்திற்கு வருவதற்குத் தயாராகச் செய்தல் வேண்டும்.

நல்ல நேரம் (வளைகாப்புச் சடங்குக்கான நேரம்)

நெருங்கியவுடன் சீமந்தப் பெண்ணாளுக்கு மணமிக்க புதுமலர் மாலையைச் சூட்டி, நிகழ்விடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள இருக்கையில் அமரச்செய்ய வேண்டும்.

நிகழ்வின் இறுதியில் வழங்குதற்கான விருந்துபசரிப்புப் பண்டங்களைச் சுத்தமாக நேர்த்தியான முறையில் முற்றத்தில் அடுக்கிக் கொள்ளவேண்டும். விருந்தினர் அமர்ந்து உணவு உண்பதற்குப் பொருத்தமாக மேசை நாற்காலிகளை ஏற்பாடு செய்திருத்தல் அவசியம்.

வயிற்றுக்கு விருந்துபசரிக்கும் அதேவேளை செவிக்கும் விருந்து தரும் பான்மையில் இனிய தமிழிசையை ஆங்கே ஒலிக்கச் செய்வதால் வளைகாப்பு நிகழ்வு மேலும் பொலிவு பெறும். இசை தாயின் வயிற்றில் வளரும் குழந்தைக்குக் கேட்கும் திறனை அதிகரிக்கும் என்று அறிவியல் பூர்வமாகச் சுட்டுகின்றனர்.

4.7 வளைகாப்பு வைபவம் நடத்துதல்

சீமந்தம் எனப்படுகின்ற வளைகாப்பு வைபவத்திற்கு ச்
சாலச்சிறந்த நிலை:

நாள் : பஞ்சாங்கம் பார்த்து உறுதி செய்தல்

சனிக்கிழமை மாலை உசிதம் – பலரும் பங்கேற்க வசதியாக

நேரம் : மாலை நேரம்

இடம்: வீட்டின் வரவேற்பறை ஏற்பாட்டாளர்களின் வசதிக்கற்ற

இடம்

பெரும்பாலான வளைகாப்பு நிகழ்வுகள் புகுந்த (கணவன்)

வீட்டில்தான் இடம் பெற்றுவருகின்றன. வசதிமிக்க ஒருசிலர் ஐயரை வைத்து வீட்டிலோ அல்லது மண்டபங்களிலோ நடத்திக் கொள்கிறார்கள்.

வளைகாப்பை நிகழ்த்தும்போது, "கர்ப்பிணிப் பெண்கள் புதிய பட்டுப்புடவை உடுத்திக் கொண்டு உறவினர் பெண்களால் நன்கு அலங்கரித்து வளைகாப்பு சடங்கு நடத்தும் இடத்தில், அப்பெண்ணின்

கணவரோடு அமர வைக்கப்பட வேண்டும்" ⁷ என்று தெய்வீகம் என்ற இணையக் கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது.

வளைகாப்புச் சடங்கு நடத்துதல்

(நிகழ்வு - சிறப்பு இருக்கையில்)

தன்னுடைய திருமண கூரைச்சீலையை வரிந்து கட்டி மணமிக்க மலர்மாலையை அணிந்து நேர்த்தி பொங்க அமர்ந்திருக்கும் சீமந்தப் பெண்ணுக்குச் சடங்குகள் மேற்கொள்ள வழக்கமாக மாதரசிகள் ஐவர், எழுவர், ஒன்பதின்மர் என்ற முறையில் ஒற்றைப்படை எண்ணிக்கையில் பணிகளை மேற்கொள்வர்.

4.8 சடங்கு சுற்றுதல் (மாதரசிகள் செயற்பாடு)

சீமந்த நிகழ்ச்சியின் காரியங்களை நடத்தித்தர சிறப்பாக அழைக்கப்பட்ட மாதரசிகள் கீழ்க்காணும் முறையில் சடங்குமுறைகளை நடத்துகின்றனர்.

பன்னீர் தெளித்தல்

மஞ்சள், சந்தனம் பூசுதல்

குங்குமத் திலகம் வைத்தல்

திருநீறு பூசுதல்

சாம்பிராணிப் புகை காட்டல்

கற்பூர ஒளி சுற்றுதல்

காமாட்சி விளக்குச் சுற்றுதல்

7 <https://dhaivegam.com>valaikappu>

வெற்றிலை வாழைப்பழம் சுற்றுதல்

அம்மிக்குழவி பஞ்ச நிலைகளில் தொட்டுச் சுற்றுதல்

சீமந்தப்பெண்ணின் கரங்களில் பலவண்ணங்களிலான

கண்ணாடி வளையல்களை அணிவித்தல்

குறிப்பு : கண்ணாடி வளையல்கள் எழுப்பும் ஒலியானது

கருவிலிருக்கும் சிசுவை வெகுவாக மகிழ்விக்கும் என்பது

முந்தையோரின் அனுபவபூர்வமான நம்பிக்கையாகும்.

4.9. சீமந்தக்காப்பு அணிவித்தல்

சீமந்தப் பெண்ணுக்குத் தாய்வீட்டுச் சீராக ஐம்பொன்னாலான சீமந்தக்காப்பு அணிவிப்பது இந்நிகழ்வில் சிறப்பு அம்சமாகும்.

அதனைத் தொடர்ந்து புகந்த வீட்டுக்காப்பும் சிறப்பு

வருகையாளர்களின் காப்பு அணிவித்தலும் இடம்பெறும்.

4.10 சீமந்தப் பெண்ணுக்குச் சிறப்புணவு

சீமந்தப் பெண்ணுக்குச் சிறப்புணவாக ஐவகை உணவுகள் தயாரிக்கப் படுகின்றன.

ஐவகை உணவுகள்

வெண்பொங்கல்,

புளியோதரை,

எலுமிச்சைச் சோறு,

தேங்காய்ப்பால் சோறு,

தயிர் சோறு

ஆகிய யாவும் பெண்ணின் தாய் வீட்டிலிருந்தே சமைத்துக் கொண்டு வரப்படுகின்றன. சடங்கு நிகழ்த்தும் மாதரசியர் ஐவகை உணவில் சிறிதளவைப் பெண்ணுக்கு ஊட்டுவர். தொடர்ந்து, சீமந்தப் பெண்ணின் தாயார், மாமியார் மற்றும் மூத்த உறவினர் குடும்ப நண்பர்கள் யாவரும் முன்வந்த உணவை ஊட்டி நிகழ்ச்சிக்கு மெருகேற்றுவர். (பரிமளா, தகவலாளி, மலாக்கா, மலேசியா)

4.11. உதிரிப்பூ, மஞ்சளரிசி தூவுதல், சந்தனம், மஞ்சள் பூசுதல், குங்குமமிடல்

இவ்வளைகாப்பு விழாவில் சீமந்தப்பெண்ணுக்குச் சாங்கியக் கிரியைகளை மேற்கொள்ளும் மாதரசியர் மஞ்சள் பூசி, குங்குமமிட்டு, உதிரிப்பூக்களையும் மஞ்சளரிசியையும் தூவிப் பெண்ணாளைப் புனிதப்படுத்துகின்றனர். உதிரிப்பூக்கள் உலகின் பல வட்டாரங்களில் தீட்டுக்கழிக்க பயன்படுத்துதலை கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். மஞ்சளும் மஞ்சளரிசியும் உடலின் அசுத்தத்தையும் தீட்டையும் நீக்கவல்லனவாகும்.

4.12 அரிசிமாவுப் புட்டு ஒத்தடமிடல்

மாதரசியர் அரிசிமாவினால் செய்யப்பட்ட சூடானப் புட்டினை ஒரு வெள்ளைத் துணியில் முடிச்சிட்டுச் சீமந்தப்பெண்ணின் முதுகில் தொட்டு ஒத்தடமிடுவர். இந்த அரிசிமாப் புட்டு ஒத்தடமிடும் சாங்கியமானது, பெண்ணின் உடல் உபாதைகளைக் களைந்து சுகப்பிரசவத்திற்கு உதவுமென நம்பப்படுகிறது. மேலும், புட்டிலிருந்து வெளிப்படும் உஷ்ணமானது பெண்ணின் உடல் (முதுகு, இடுப்பு) தசை

நார்களையும் நரம்புகள் பிடிப்பையும் அறிவியல் ரீதியாக
நிவாரணிக்கக் கூடியது என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

4.13 பெண்ணை அணைத்து வாழ்த்துதல்

வளைகாப்பு நிகழ்வுக்கு வந்திருக்கும் வருகையாளர்கள்
அனைவரும் கொண்டு வந்த அன்பளிப்புகளையும் சீரையும்
பெண்ணிடம் வழங்கிடுவர். நிகழ்வின் இறுதியில், சடங்கு சுற்றுதல்
நடத்திய வாழ்வரசியர் யாவருக்கும், கைம்மாறாகக் கட்டி மஞ்சள்,
குங்குமம்., மஞ்சள் கயிறு, வெற்றிலை, வாழைப்பழம். இதர கனிகள்
அடங்கிய தட்டு வழங்கப்படுகிறது.

4.14 பிரியாவிடையும் விருந்துபசரிப்பும்

சீமந்த நிகழ்வு முற்றுப்பெற்றவுடன் நிகழ்வுக்கு வருகையளித்த
நன்மன பெருமக்கள் அனைவருக்கும் விருந்துபசரிப்பு வழங்கிச்
சிறப்பிக்கப்படுகிறது. சில இடங்களில் நினைவுச் சின்னங்களும் (Door
gift) வழங்கப்படுகின்றன.

4.15 பெண் தாய் வீடு செல்லல்

தொடர்ந்து, சீமந்தப்பெண்ணை அவளது பெற்றோர் தங்கள்
இல்லத்திற்கு அழைத்துச் செல்வது மலேசியத் தமிழரின் மரபாக
இருக்கிறது. முதல் மகப்பேற்றிற்கு மட்டும் பெண் தாய்வீடு செல்வது
வழக்கத்திலுள்ள நடவடிக்கையாய் இருக்கிறது.

தாய்வீடு செல்கின்ற பெண்ணுக்கு அங்கேயே பிரசவம்
பார்க்கப்படுவது வழக்கமான செயல். இந்நாளில் வீட்டிலேயே பிரசவம்

பார்ப்பதானது, மிக மிக அரிதாகிவிட்டது. பிரசவங்கள் யாவும் மருத்துமனைகளில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

சில குடும்பங்களில், தாய்வீடு செல்கின்ற பெண் ஒன்று முதல் மூன்று மாதங்கள் வரை அங்கு தங்கியிருந்து அவளும் தன் சிசுவும் நல்லாரோக்கியம் பெற்றவுடன் வீடு திரும்புவர்.

தொகுப்புரை

பெண்ணாகப் பிறந்த ஒருவள் தனது பூரணத்துவத்தை இவ்வுலகுக்கு அறிவிக்கும் நன்னாலே வளைகாப்புத் திருநாளாகும். கருவாய்த்த பெண்ணானவள் இந்நிகழ்வினை இனிது எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பதுடன், அவளும் தன் சிசுவும் மகிழ்ச்சியும் பூரண உடல், உள ஆரோக்கியமும் பெற்றுத்திகழ வேண்டுமென்ப து அனைவரது அவாவுமாகும்.

இந்நிகழ்வில் வழிவழியாகப் பேணப்பட்டுவந்த ஏராளமான தமிழ் மரபுச் சடங்குகள் ஊடாடி வருவதைக்காண முடிகிறது. கற்பிற்சிறந்த காதல்மனையானைப் பெற்று இல்லறத்தை நடத்துவானுக்கு நன்மக்கட்பேறு வாய்த்தலைவிட விழுமியது வேறில்லை என்பதைத் தெய்வத் திருவள்ளுவர்,

கருவுற்ற பெண் நன்முறையில் குழந்தை பெற்று நலமாக தாயும் சேயும் வாழ்வதற்குச் செய்யப்பெறும் சடங்குகள் 'வளைகாப்புச் சடங்கு' எனப்படும். இதற்குப் பின் சில சிற்றூர் மருந்துகள், மூலிகைகள் கொடுப்பர். பல்வகைச் சாதங்களும், பிறந்தகம் மற்றும் உறவினர்களால் வழங்கப்படும். மங்கலமான பெண்கள் சேர்ந்து

மங்கலப் பொருட்களை வைத்து வழமை நோக்கி இச்சடங்குகளைச் செய்கின்றனர்.

கருவுற்ற பெண்ணிற்கு இச்சடங்கு உள்ளத்திற்கு, மகிழ்ச்சி, பாதுகாப்பு, உணர்வு, தனக்கிருக்கும் உறவுகள், நட்புகளின் துணையை பெண்மணி மகிழ்வதன் மூலம் குழந்தைப் பேறு நன்கு நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டுவதாகும். இச்சடங்கை நிகழ்த்திய பிறகு, அப்பெண்ணை பிறந்தகத்திற்குத் தாய்வீட்டார் அழைத்துச் செல்வர்.

இயல்-5 நீத்தார் கடன்கள்

5.1. முன்னுரை

சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் மனிதரின் அன்றாட, இயல்பு வாழ்க்கையில் பெரும்பங்கு வகிப்பது கண்கூடான நிகழ்வாகும். சடங்குகள் எதுவுமற்ற தமிழர் வாழ்வியல் இயக்கமற்ற சடமாகிவிடும். சடங்கில்லா வாழ்க்கை துடுப்பற்ற ஓடத்திற்கு ஒப்பாகும்.

தமிழர் வாழ்வியலில் பிறப்பு முதல் இறப்புவரை அநேகச் சடங்குகள் கட்டம் கட்டமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அச்சடங்குகள் முதிர்ந்த பட்டறிவு கொண்ட பெரியோர்களால் தமிழ்க் குழகாய உய்விற்காக ஊன்றப் பட்டவை என்றால் மிகையில்லை.

தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முன்பிருந்தே இச்சடங்குகள் யாவும் தமிழ்க் குழகாயத்தினரால் வாழ்வியல் நெறிகளாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டு, வழிவழியாகச் செயல்படுத்துப்பட்டு, இன்றளவில் பல்கிப் பெருகியுள்ளன.

பிறப்பும் இறப்பும் இவ்வுலகில் தோன்றுகின்ற அனைத்து உயரினங்களுக்கும் பொதுவான விதியாகும். பிறப்பெடுப்பவர்கள் எவராயினும் இறப்பினைச் சந்தித் து ஆகவேண்டும். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் “தோற்றம் உண்டேல் மரணம் உண்டு”¹ என்கிறார்.

தமிழ் மூதாட்டி அவ்வை இச்செய்தியை நமக்குக் மிக நாசக்காக,

1 சுந்தரர், ஏழாம் திருமுறை, பா.எ. – 2.

“ஆண்டாண்டுதோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வருவரோ
-மாநிலத்தீர் வேண்டா நமக்கும் அதுவழியே, நாம் போமளவும்
எமக்கென்னென்று இட்டுண்டிரும்”² என்று உரைக்கிறார்.

திருமூலர், இந்த உடல் என்னும் பந்தல் பிறந்தது, உள்ளிருந்த
உயிர் தன் கட்டு நீங்கப் பெற்றது, இந்த உடலின் ஒன்பது வாசல்களும்
ஒரே நேரத்தில் அடைக்கப்பெற்றன. காலனும் அங்கே விரைந்து
வந்தான். அந்த துன்பமான நேரத்தில் அன்பு கொண்டவர்கள் எல்லாம்
வந்து அழுதுவிட்டுச் சென்றார்கள். வேறு என்ன செய்யமுடியும்”³
என்று திருமந்திரத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

5.2. நிலையாமை

திருவள்ளுவனார் நேற்றிருந்தவன் இன்றில்லை என்னும்
நிலையாமைத் தத்துவத்தை,

“ நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்

பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு”⁴

குறள் - 336

என்றுரைக்கிறார். இறப்பு மனிதனின் வாழ்க்கைச் சக்கரச்
சுழற்சியின் இறுதிக் கட்டமாகும்.

உடலை விட்டுப்பிரிந்த உயிர் ஆவி உலகம் அடைகிறது.

அப்போது அது ஆத்மா எனும் அந்தஸ்தைப் பெறுகிறது . இறப்புவரை

2 ஒளையார், நல்வழி-11.

3 திருமூலர், திருமந்திரம், பா.எ. - 6

4 குறள்-336

மனிதன் சூட்டிய நாமங்களாலும் உறவுப் பெயர்களாலும்
அழைக்கப்பட்ட ஒருவனை இறந்த மறுகணம், பிணம், பிரேதம், சவம்,
சடலம் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

உடம்பிலிருந்து பிரிந்த ஆத்மா சாந்தி பெறவும், நல்லடக்கப்
பணிகளைச் செவ்வனே செய்து முடிக்கவும் சகல ஏற்பாடுகளையும்
இறப்பு வீட்டார் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

5.3. ஈமச்சடங்குகளை நடத்தும் முறை

இந்து சமயத்தைச் சார்ந்த மலேசியத் தமிழர்கள் பலரும் பலவேறு
மாறுபட்ட முறைகளில் இறப்புத் தொடர்புடைய ஈமச்சடங்குகளை
மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் கையாண்டுவரும் முறையற்ற,
மாறுபட்டச் செயற்பாடுகளுக்கு அவர்களின் சுய முகாந்திரங்களைக்
கூறிக்கொள்வது வழக்கமாகிவிட்டது.

ஈமச்சடங்குகளைச் செயற்படுத்துமிடத்தில், குடும்ப முறை, குல
முறை, சாதி முறை, என்கின்ற பாகுபாடுகள் ஒருபுறமிருக்க எதுவு
ம
சரிவரத் தெரியாத் தன்மையினர் சிலர் இறந்தவரின் இறுதிச்
சடங்குகளைக் குழம்பிய நிலையில் நான் செய்கிறேன் என்று
களமிறங்கி, சடங்குகளைத் தப்பும் தவறுமாகச் செய்ய முனைவது
தவறான நடவடிக்கையாகும்.

இறப்பு என்பது மனிதனின் வாழ்க்கைப் பயணத்தின் இறுதி
யாத்திரையாகும். அவனது இந்த இறுதி யாத்திரையில், நாம்
ஆற்றக்கூடிய காரியங்களை நிரலாக ஒருமுகப்படுத்தி, எவ்விதக்குறை
கூறலும், வம்பு தும்புகளுமின்றி முறைப் படச்செய்து
முடிக்கவேண்டியது நமது முக்கியக் கடப்பாடாகும்.

ஈமச்சடங்கு முறைகள், இன்றைய காலச் சூழலுக்கேற்பவும், மிகுந்த இறையுணர்வுடனும், நமது பண்பாட்டுக்கூறுகள் சற்றும் சிதைவுறாமலும், கிரியைகள் குறைந்த எண்ணிக்கையிலும், செலவில் சிக்கனமாகவும் அமையப்பெற வேண்டுமென்பதே நமது அவா.

இறந்தவரின் ஆத்மா சாந்தி அடையும் நிமித்தம், இருக்கின்ற உற்றார் உறவினர், குடும்ப நண்பர்கள் அனைவரும் அவரைச் சுற்றிச்சூழ்ந்து அழுது புலம்பி ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதை விடுத்து, இயன்றவரை அவருடைய உயிர் வீடு பேறடையும் வகையில் தேவார, திருவாசகப் பண்களைப் பாடுகின்றனர்.

தேவார, திருவாசகப் பண்களைப் பாட வாய்ப்பில்லாதபோது இசைத்தட்டு அல்லது பண்ணிசைக்கும் கருவிகளின்வழி பாடல்களை இசைத்து இறப்புவிட்டின் சூழ்நிலையை இறை நிலைக்கு இட்டுச்செல்கின்றனர்.

உயிர்பிரிந்தவுடன், இறந்தவரின் உடலை வீட்டின் வரவேற்பறையில், அவரது தலை தெற்குத் திசையில் இருக்குமாறு கிடத்தி வைக்கின்றனர். பின்னர், அவரது கைகால்களை நேர்ப்பட நீட்டிவிட்டு, கால்களின் இரண்டு கட்டை விரல்களையும் சேர்த்து வெள்ளைத் துணியால் கட்டிவிடவேண்டுவர்.

இறந்தவரின் தலைமாட்டில் ஒரு விளக்கை எரிய விட்டு, ஒரு தட்டில் கற்பூரமும், ஒரு பாத்திரத்தில் குடிப்பதற்குரிய தண்ணீரையும் வைப்பர். இது இறந்தவரின் ஆன்மாவுக்கு ஆற்றுகின்ற சிறப்பான நடவடிக்கை எனக் கருதுகின்றனர். மேலும், "மரணக் கிரியை நடைபெற இருக்கும் இடத்தில் (முற்றத்தில்) பந்தல் அமைத்து

வெள்ளை கட்டி மாவிலை, தோரணம், பூக்களால் அலங்கரித்து அந்த இடத்தினை சாணத்தினால் (சுமங்கலிப் பெண்) மெழுகுவார்கள்" ⁵ என்று தமிழ் விக்கிப்பீடியா என்ற இணையக்கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது.

5.4. ஈமச்சடங்குகளின் படிநிலைகள்

உயிர் பிரியும் முன் செய்யவேண்டியவை

உயிர் பிரிந்தபின் செய்யவேண்டியவை

உடலைவிட்டு உயிர் பிரிவதை அறிதல்

உயிர்பிரிந்த உடல் இல்லத்தை அடைதல்

பிரேதத்தை வரவேற்பறையில் கிடத்திவைத்தல்

சுவப்பெட்டிக்கு ஏற்பாடு செய்தல்

உயிரற்ற உடலைப் பாதுகாக்கும் முறைகள்

உற்றார் உறவினர் நண்பர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துதல்

இறப்புச் சான்றிதழ் பெறுதல்

சுவ அடக்கத்திற்கு அரசு அனுமதிச் சீட்டுப் பெறுதல்

தேவாரம், திருவாசகம், பஞ்சபுராணம் பாடுவோரை ஏற்பாடு செய்தல்

சுவ அடக்க / தகன இடத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தல்

கொள்ளிச்சட்டி, கொள்ளிக்குடம் ஏற்பாடு செய்தல்

தூய நீர் / நீர்மாலை கொண்டு வருதல்

⁵ <https://ta.wikionary.org/s/6s4y>

உடலைக் குளியாட்டுதல்
மாற்றுடை அணிவித்தல்
உடலத்தை மெதுவாக சவப்பெட்டியில் கிடத்தவேண்டும்
பிணத்தை நேர்த்தியாக்கி வேட்டி, கோடி சீலை உடுத்தி
மலர்மாலை

சூட்டிடவேண்டும்.

வாய்க்கரிசி போடுதல்

பிணத்தை மயானத்துக்குக் கொண்டு செல்லல்

5.5. உயிர் பிரியும் முன் செய்யவேண்டியவை#

5.5.1 பால் ஊற்றுதல்

ஒருவரின் உயிர் பிரியாவண்ணம் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கும் வேளை, அவர் மீது அன்பு கொண்டவர்கள் அவருக்கு ப் பால் ஊட்டுவது காலங்காலமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவரும் சடங்காகும். இறப்பவர், எதிர்ப்பார்த்துக் காத்திருப்பவர் அவ்விடம் வந்து பாலை வார்த்தவுடன், உயிர் அமைதியாகப் பிரிந்துவிடும் என்பது நம்பிக்கையாகும்.

5.6. அருட்பாக்கள் ஓதுதல்

தேவாரம், திருவாசகம், திவ்வியப் பிரபந்தம், சிவபுராணம் போன்ற பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். அதனால், இறப்பவரின் ஆன்மா சாந்தி பெறுமென்பது இந்து சமய நம்பிக்கையாகும்.

சிவபுராணத்திலிருந்து,

“நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணி தன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடி வாழ்க”⁶

என்ற அடிகளை இத்தருணத்தில் தவறாது பாடுகின்றனர். .
இப்பாடல் முழுமையும் பாடிமுடிப்பது சாலச் சிறந்ததாகும். இது
உடலைவிட்டுப் பிரிந்து செல்கின்ற ஆன்மாவிற்கு மிக்க நலத்தை
விளைவிக்கும் என்பது.

5.7 உயிர் பிரிந்தபின் செய்யவேண்டியவை

5.7.1 ஆரம்ப கட்ட நடவடிக்கைகள்

தமிழ் மரபுப்படி, தற்பொழுது பிணச்சடங்கானது பிணத்தைக்
குளிப்பாட்டி, கோடித்துணி கட்டி புதைத்தோ, எரித்தோ நீத்தார்
நெறிமுறைகளை ஆற்றத்தக்கதாகும். இதனை விசாகப்பெருமாள்
அய்யரின் கபிலரகவல் பின்வருமாறு உறுதி செய்கிறது.

“உயிரினை இழந்த உடலது தன்னைக்
காலும் ஆர்த்துக் கையும் ஆர்த்துக்
கூறை கலைந்து கோவணம் கொளுவி
ஈமத்தீயை எரியெழ மூட்டி
பொடிபடச் சுட்டும் புனலிடை மூழ்கி
போய்த் தமரோடும் புந்தி நைந்தமுவது
சலமெனப் படுமோ சதுரெனப் படுமோ?”⁷

என்பது பாடல்.

6 திருவாசகம், சிவபுராணம், தற்சிறப்புப் பாயிரம் (1-5).

7 விசாகப்பெருமாள் அய்யர், கபிலரகவல்

5.7.2 அடக்கம் செய்வதற்கான அரசு காவல்துறை அனுமதி பெறல்

ஒருவர் இறந்தவுடன் அவரின் அடையாள அட்டையை அருகிலுள்ள காவல் நிலையத்திற்கு எடுத்துச் சென்று, இறப்புத் தகவலைப்பதிவு செய்து அனுமதிப் பத்திரத்தைக் கோரவேண்டும். காவல்துறையினர் இறந்தவரின் உடலைச் சோதித்த பின்னர் சான்றிதழ் வழங்குவர். இது மலேசியாவில் நடைமுறை வழக்கமாகும்.

5.7.3 அடக்கம் அல்லது தகனம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள்

இறப்புவிட்டார், இறந்தவரின் உடலத்தை அடக்கம் செய்வதா அல்லது தகனம் செய்வதா என்று உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டும். சில வேளைகளில், ஒருவர் இறப்பதற்கு முன்னதாகவே தன்னை எரிக்க வேண்டுமா அல்லது புதைக்க வேண்டுமா என்பதைக் கூறியிருப்பதையும் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

அடக்கம் அல்லது தகனம் செய்வதற்கு, இடுகாட்டு / தகன மைய நிர்வாகத்தினரிடம் இறப்புச் செய்தியை முறையாக அறிவித்து அடக்கம் அல்லது தகனம் செய்வதற்கான அனுமதியைப் பெறவேண்டும். அதற்கான கட்டணங்களைச் செலுத்தி பற்றுச்சீட்டைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

5.7.4 அடக்கம் செய்தல்

அடக்கம் செய்வதானால் இடுகாட்டில் குழிவெட்டுவோருக்குத் தனிப்பட்டணம் செலுத்தி முன்னேற்பாடு செய்து கொள்ளவேண்டும். வெட்டிய கழி பொருத்தமாக இருக்கின்றதா என்று உறுதி செய்துகொள்வது நம் சிரமத்தைக் குறைக்கும் என்கின்றனர்.

5.7.5 தகனம் செய்வதானால்

காய்ந்த மரக்கட்டைகளை அடுக்கி, இறந்தவரின் சடலத்தை அதன் மேல் கிடத்தி, பின்னர் எரிப்பது மிக மிக அரிதாகிவிட்டது. மாற்றாக, மின் அல்லது எரிவாயு சுடலையைப் பயன்படுத்தி தகனக் காரியங்களைச் செய்து முடிக்கிறார்கள். இந்நவீன வசதியானது, இதுகாறும் நாம் எதிர்நோக்கிவந்த பலப் பிரச்சினைகளைக் குறைப்பதுடன் நமது பணிகளையும் எளிதாகவும், சுத்தமாகவும், சுருக்கமாகவும் மேற்கொள்ள உதவுகிறது. இருப்பினும் மரபு வழிப்பட்ட இறப்புச் சடங்குகள் பல நிகழ்த்துவது குறையவில்லை. இதற்கும் கட்டணம் உண்டு.

5.7.6 சுவப்பெட்டிக்கு ஏற்பாடு

முன் காலங்களில் சுவப்பெட்டியை ஊரிலுள்ள தொண்டுழியர்கள் தயார் செய்வர். சிலர் தென்னை ஓலைகளால் வேயப்பட்ட பாடையைப் பிணத்தைக் கொண்டு செல்லப் பயன்படுத்தினர். பின்னர், சுவப்பெட்டிகள் கிடைக்க வாய்ப்புண்டான காலத்தில், சடலத்தைப் பெட்டிக்குள் வைத்து / அடக்க தகன காரியங்களுக்கு முற்பட்டனர்.

இன்றைய நிலையில், ஈமக்காரியங்கள் அனைத்தையும் (தொடக்க முதல் இறுதிவரை) முறையாகச் செய்து தருவதற்குப் பல தனியார் இயக்கங்கள் உருவாகி விட்டதனால், இறப்பு வீட்டுக்காரர்களின் பணிப்பளு / சிரமங்கள் குறைந்துவிட்டன எனலாம். தனியார் இயக்கங்களின் சேவைக் கட்டணங்கள் மூச்சைத் திணற வைத்திடும் என்பதையும் கவனத்திற் கொண்டு செயல்படவேண்டும்.

5.8 இறப்புச்செய்தியை அறிவித்தல்

ஒருவர் இறந்துவிட்டால், அவ்விறப்புச் செய்தியை விரைந்து உற்றார் உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் அறிவிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். முன்னைய காலங்களில் பகடை / ஓடும்பிள்ளையை அனுப்பி இவ்வாறான ஊர் அறிவிப்புகளைச் செய்தனர்.

இன்றளவில், அலைப்பேசி, மின்னஞ்சல், முகநூல், குறுஞ்செய்தி, வானொலி, தொலைக்காட்சி, நாளிதழ் எனப்பட ஊடகங்கள் வழி இறப்புச் செய்திகளை உடனுக்குடன் பரப்புகின்றனர்.

இறப்புச்செய்தியை எவ்வகையாக அறிவிப்பதானாலும், அதில் இறந்தவரின் முழுப்பெயர், இல்ல முகவரி, இறந்த நாள், ஈமக்கிரியைகள் நடத்தப்படும் இடம், ஈமக்கிரியைகள் துவக்கப்படும் நேரம், இடுகாடு / தகன இடம் புறப்படும் நேரம் ஆகிய விபரங்கள் அறிவிக்கப்படுகின்றன.

இறந்தவரின் ஒளிப்படம் பெரிய அளவிலும், சிறிய அளவிலும் வெளியிடப்படுகிறது. நாளிதழ்களில் பிரசுரிப்பதற்காகச் செய்தி கொடுப்பதானாலும் மேற்கூறப்பட்ட விபரங்களை முழுமையாக அவரகளுக்கு வழங்கவேண்டும் என்பது அந்நாட்டு அரசின் சட்டமாகும்.

5.9 ஈமச்சடங்குகள்

ஈமச் சடங்கு ஒவ்வொரு இனத்தவருக்கும் மாறுபடுகிறது. இதனை, "ஒரு மனிதனின் உயிர் பிரிந்த பின்பு, அந்த உடல் மண்ணில் புதைக்கப்பட்டோ அல்லது நெருப்பில் எரித்துச் சாம்பலாக்கப்பட்டோ

அழிக்கப்படுகின்றன. உயிர் பிரிந்த உடல் அழிக்கப்படுவதற்கு முன்பாக சில சடங்குகள் (நடைமுறைகள்) செய்யப்படுகின்றன. இதற்கு இறுதிச் சடங்கு என்று பெயர். இவை பெரும்பான்மையாக அவர்கள் சார்ந்துள்ள சமயங்களின் கொள்கைகளுக்கும் அவற்றின் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் உட்பட்டதாக உள்ளது என்று தமிழ் விக்கிப்பீடியா குறிப்பிடுகிறது.⁸

கலைக்களஞ்சியம், "ஈமச்சடங்குகளின் நோக்கம் இறந்தோரை இருப்போரினின்றும் பிரித்து, முன்னால் இறந்துபோன மூதாதையருடன் சேர்ப்பதாகும்"⁹ என்கிறது. ஈமச்சடங்குகள் நடத்துவது பற்றி இறப்புவிட்டார், தங்களது குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் நன்கு கலந்தாலோசித்து செயல்களில் இறங்கு கின்றனர். உறவுகளிடம் கலந்துகொள்ளாமல் நிகழ்த்தும்பொழுது பிரச்சினைகள் வருவதுண்டு.

5.10 ஈமச்சடங்குகள் ஆற்றுபவர்

இறந்தவரின் உடலுக்கு ஈமச்சடங்குகள் செய்வதற்கு அன்னாருக்குத் தொடர்புடைய புதல்வர்கள் சாலச் சிறந்தவர்கள் என்று உரைக்கின்றனர். புதல்வர்கள் இல்லாத பட்சத்தில், புதல்வர்களுக்கு ஈமச்சடங்குகளைச் செய்யத் தெரியாத நிலையில் எவரும் அப்பணியை ஆற்றலாம் என்றும் கருத்துரைக்கின்றனர்.

ஈமச்சடங்குகளைச் செய்வதற்கு அதனைப்பற்றி நன்கு அறிந்த ஒருவரை (புரோகிதரை / ஆசாரியை) அமர்த்திக்கொள்கின்றனர்.

⁸ <https://to.wikipedia.org/s/u2k>

⁹ கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி-3, ப. 1955.

இக்காலத்தில் ஈமச்சடங்குகளை நடத்துவதற்குப் பல தனி நபர்களும், நிறுவனங்களும் முன்வருவதனால் இப்பிரச்சினையை எளிதாகத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும். (அனைத்துச் சேவைகளுக்கும் கட்டணங்கள் வசூலிக்கப்படுகிறது.

5.11 ஈமச்சடங்குகளை நடத்துதல்

இறந்தவரின் உடலை அடக்கத்திற்கு அல்லது தகனத்திற்கு கொண்டு செல்ல இரண்டு மணி இருக்கும்போது வீட்டுச் சடங்குகளைத் தொடங்கவேண்டும்.

உடலைக்குளிப்பாட்டும் சடங்கு

குறிப்பிட்ட நேரத்தில் இறந்தவரின் உடலை வரவேற்பறையிலிருந்து வீட்டின் முன்வெளிக்குக் கொண்டுவந்து ஒரு மேசை மீது கிடத்தி சடங்குகளைத் தொடங்குகின்றனர்.

5.12 குளியாட்டல்/ வீட்டுச் சடங்குக்குத் தேவைப்படும் பொருட்கள்

நல்லெண்ணெய் – ஒரு சிறிய புட்டி

சிகைக்காய்த்தூள் - ஒரு கிண்ணம்

எலுமிச்சம் பழத்துண்டுகள் - ஒரு தட்டு

மஞ்சள் தூள் - ஒரு கிண்ணம்

தண்ணீர் - ஒரு வாளி

துண்டுத்துணி - ஒன்று

மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்தும் தயார் செய்தபின் குளிப்பாட்டுதல் தொடங்கும். குறிப்பாக எலுமிச்சையும், மஞ்சளும், சிகைக்காய்

அரைப்பும் மிகச்சிறந்த கிருமி நாசினிகளாகும். இறந்தவர் உடலிலிருந்தும், நிகழ்வுக்கு வந்திருக்கும் மற்றவர்களிடமிருந்தும் தொற்றக்கூடிய நோய்களுக்கும் இவை சிறந்த அருமருந்துகளாகும்.

5.12.2 எண்ணெய் , அரைப்பு வைத்தல்

மேற்குறிப்பிட்ட எண்ணெய் மற்றும் அரைப்புப் பொருட்களை இறந்தவரின் நெற்றியில் தொட்டுப் பின்புறமாக புறங்கையால் மூன்று முறை மேலிருந்து கீழாகத் தடவி இச்சடங்கினைச் செய்வது வழக்கம். இதில் உற்றார் உறவினர், குடும்ப நண்பர்கள் அனைவரும் பங்கெடுத்துக் கொள்வர். அரைப்பைத் தடவி முடித்தவர்கள் பிணத்தின் கால்மாட்டின் பக்கமாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் வாளி நீரில் கையை அலம்பிக்கொண்டு செல்லவேண்டும்.

இறுதியாக, பிணத்துக்குக் கொள்ளிவைக்கவுள்ள நபர் (புதல்வர்) எஞ்சியுள்ள எண்ணெய், அரைப்பு, எலுமிச்சை ஆகியவற்றை வைத்து இச்சடங்கினை முடித்து வைப்பார்.

5.13 நீர்மாலை எடுத்தல்

இறந்தவரின் உடலத்தைக் குளிப்பாட்ட சுத்தமான தண்ணீர் (நீர்மாலை) எடுத்துவரவேண்டும். அருகிலுள்ள நண்பர்கள் வீட்டிற்கு செம்புகளுடன் உரிமையுள்ள ஆடவர் மூவரோ, ஐவரோ, எழுவரோ (ஒற்றைப்படையில்) நீர் பெறவேண்டும். இதில் பங்கெடுப்போர் வேட்டி கட்டியிருக்கவேண்டும். இச்சடங்கில் பூணூல் அணிவது குடும்ப வழக்கைப் பொறுத்தது. இழவுச்சீர் எடுத்துவரும் பெண்களும் இச்சடங்கில் கலந்து கொள்ளலாம்.

5.14 குளிப்பாட்டும் சடங்கு

இச்சடங்கினைத் தொடங்குவதற்கு முன்னர், பிணத்தின் கால்மாட்டின் கீழ்ப்புறமாக, எண்ணெய், அரைப்பு, சிகைக்காய், எலுமிச்சை ஆகிவற்றைத் தோய்ப்பவர்கள் கை அலம்புவதற்கு ஒரு வாளியில் நீரும், கை துடைக்கத் துணியும் வைக்கவேண்டும். துணியால் கட்டப்பட்ட பிணத்தின் கட்டை விரல்களைக் கட்டவிழ்த்து விடவேண்டும்.

பிணத்தைச்சுற்றி ஆடவர்க்கு ஆடவரும் பெண்களுக்குப் பெண்களும் சூழ்ந்திருந்து வேட்டியையோ சீலையையோ மறைப்பாக பிடித்துக்கொள்கின்றனர்.

தொடர்ந்து, நீர்மாலைச் செம்புத் தண்ணீரை ஊற்றி குளியாட்டும் சடங்கினை உடலின் உச்சி முதல் பாதம்வரை தேய்த்துக் குளியாட்டலை முடிக்கின்றனர்.

5.15 சேமம் கட்டுதலும் பிணத்தை அலங்கரித்தலும்

புதிதாக வாங்கப்பட்ட வெள்ளைத்துணியைக் கிழித்து, பிணத்தின் கை, கால் கட்டை விரல்களை மீண்டும் கட்டிவிடவேண்டும். பின்னர், இறந்தவரின் ஆடைகளைப் பெற்று, அன்னாருக்கு அழகுபட உடுத்திட வேண்டும்.

பின்னர், குளிப்பாட்டி, அலங்கரிக்கப்பட்ட உடலை மெல்லத்தூக்கி சவப்பெட்டியில் கிடத்தவேண்டும். தொடர்ந்து, உடலின் மேல் பன்னீர் தெளித்து, மலர்தூவி, மலர் மாலை சூட்டிட வேண்டும். இழவுச்சீர் கொண்டுவந்தவர்கள் அதனைப் பிணத்தின் பக்கத்தில் வைப்பது நடைபெறும்.

அடுத்து, கோடித்துணிகள் கொண்டுவந்தவர்களின் பெயர் கூறப்பட்டு அவை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் போர்த்தப்படும்.

5.16 பெண்கள் வாய்க்கரிசி போடுதல்

அடக்கம், தகனம் செய்யப்படுகின்ற மயானத்திற்குச் செல்ல முடியாத பெண்களான மருமகள்கள், உறவுப் பெண்கள் மற்றும் பேரப்பிள்ளைகள் வீட்டிலேயே வாய்க்கரிசி போடுதல், கோடி சார்த்துதல், தீப்பந்தம் பிடித்து வலம் வருதல் முதலான ஈமக் காரியங்களை முறைப்படி செய்துமுடிப்பர்.

5.17 இடுகாட்டில்/ சுடலையில் சடங்குகள்

மயானத்தை (இடுகாட்டை / சுடலையை) அடைந்த பிணத்திற்கு அங்கே இறுதிக்கட்ட சடங்குகள் நடத்தப்படுகின்றன.

வெற்றிலை, பழம் வைத்து, தேங்காய் உடைத்தல்

தீப தூபம் காட்டப்படுதல்

ஆண்கள் வாய்க்கரிசி போடுதல்

பிணத்தின் சேமக்கட்டுகளை அவிழ்த்துவிடுதல்

ஆபரணங்களைக் கழற்றுதல்

என ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

5.18 இறுதி வழிபாடு

பஞ்சபுராணம் பாடுதல்

கொள்ளிச்சட்டி உடைத்தல்

அடக்க நிகழ்வுகள் செய்தல்

குழியினுள் பிணத்தை மெதுவாக கிடத்துதல் /

தீயூட்டுதல் (மின் சுடலைக்குள் அனுப்புதல்)

5.19 சந்திப்பு (மயான மண்டபம்)

மயானத்திற்கு (இடுகாடு / சுடலை) வந்தவர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடுமிடத்தில், பாலூற்றும் நாள், அஸ்தி எடுத்தல், எட்டாம் துக்கம், மற்றும் கருமாத்ரி நடத்தப்படும் நாள் போன்ற விபரங்கள் அறிவிப்புச் செய்யப்படும்.

5.20 மயானத்திலிருந்து (இடுகாடு / சுடலை) வீடு திரும்புதல்

இறந்தவரின் இல்லத்தில் முதலில் வீட்டைக் கூட்டிக் கழுவி சுத்தம் செய்யவேண்டும். அனைவரும் குளித்து மாற்றுடை அணிந்து கொள்ளவேண்டும். பின்னர், முன்னர் பிரேதத்தைக் கிடத்திவைத்திருந்த இடத்தின் தலைமாட்டில் இறந்தவரின் படமும் ஒரு நல்ல விளக்கும் ஏற்றிவைக்கவேண்டும். சைவராக இருந்தால் அதனருகில் திருநீறு, தூப, தீபம் கற்பூரம் ஆரத்திப்பொருட்களை வைக்கவேண்டும். வீட்டிலுள்ள அனைவரும் இறந்தவரின் ஆத்மசாந்திக்கு வணக்கம் செய்துவிட்டு நெற்றியில் திருநீறு பூசிக்கொள்ளவேண்டும். சிலர் மங்கலகரமான பக்திப்பண் இசைகளை இசைக்கருவிவழி ஒலிக்கச் செய்கின்றனர்.

வீட்டின் முற்றத்திலிருந்து வரவேற்பறைக்கு நுழையும் வாசலில் இரும்பு உலக்கையைக் கிடத்தி வைக்கவேண்டும் ; வாசலில் வேப்பிலைத் தோரணம் கட்டிடவேண்டும், இது மயானத்திலிருந்து

வீட்டுக்கு திரும்புவோருடன் தொற்றிக்கொண்டு வருகின்ற துட்ட ஆவிகளையும், கிருமிகளையும் தடுக்கவல்லது என நம்பப்படுகிறது.

சுடலையிலிருந்து வீட்டுக்கு வருவோர் தங்களின் கைகால்களைக் கழுவிக்கொள்ள நீரும் குவளையையும் வாசலுக்கு வெளியில் வைக்கப்படும். அதிலுள்ள நீரில் மயானத்திலிருந்து திரும்பியவர்கள் தங்களுடைய கைகால்களை அலம்பிய பிறகு, வரவற்பறையில் வைக்கப்பட்டுள்ள இறந்தவரின் படத்துக்குத் தீப தூபமும் மலரும் தூவி ஆத்மசாந்தி வணக்கம் செய்து திருநீறிட்டுக் கொண்டு வெளியேறலாம். பின்னர் குடிப்பதற்குத் தேனீர் (காப்பி) குழம்பி வழங்கப்படுகிறது.

இறப்புவிட்டிற்கு வந்திருப்பவர்கள், சடங்குகள் யாவும் முடிந்தபின் சொந்த வீட்டுக்குத் திரும்புமுன் “போய்வருகிறன்” என்று கூறுவது மரபிலில்லை. அச்செயல் அமங்கலத்தைக் குறிப்பதாகும் என்பதை நம்பியும், மீண்டும் அதே வீட்டில் இறப்பு நிகழலால் எனவும் நம்புகின்றனர்.

இவ்வுலகில் பிறந்தவர் அனைவரும் ஒருநாள் இறப்பது உறுதி. மனிதன் மூப்பினாலும், பிணியினாலும், விபத்துகளினாலும் மரணிப்பது என்பது இறைவனின் சித்தம். இறந்தாரை எண்ணி இருப்பார் அழுது புரள்வதில் பயனேதுமில்லை!

இறந்தவர்களின் பொருட்டு, இருப்பவர்கள் மேற்கொள்ளும் சாந்தி பூசைகளும், இறை வழிபாடுகளும் உளவியல் அடிப்படையிலும் மனித நேய அடிப்படையிலும் இன்றியமையா செயற்பாடுகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

சிரார்த்த வழிபாடுகள் மேற்கொள்வதனால், இறந்தவரின் ஆன்மா
சாந்தி பெறுவதுடன், இவற்றைச் செய்பவர்களுக்கும் இன
விருத்தியுடன் மூதாதையரின் (பிதூர்கள்) நல்லாசியும் கிட்டும்
என்பது நம்பிக்கையாகும்.

வள்ளுவப் பெருந்தகையும்

மலேசிய நாட்டுத்தமிழ் மக்கள் ஒருபடித்தாக , நீத்தார்
நெறிச்சடங்குகளைப் பின்பற் றுகின்றனர். புலம்பெயர்ந்து பலநூறு
ஆண்டுகள் ஆன நிலையில் மரபுவழிப்பட்ட சடங்குகளைத்
தலைமுறைகளாக நிகழ்த்துகின்றனர்.

தொகுப்புரை:

உயிர்களுக்குப் பிறப்பும் இறப்பும் பொதுவானவை. ஆற்றிவு
படைத்த மனிதர்கள் தம் பட்டறிவு, தேவை, அச்சம், முன்னோர்
நினைவுகள் போன்றவற்றால் பிறப்பு, வாழ்வு, இறப்புச் சூழல்களில்
சடங்குகள் பலவற்றைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர்.

மனிதர்கள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து இறந்தவுடன் தெய்வமாக
மதிக்கப்படுகின்றனர். வணங்கப்படுகின்றனர். மலேசியாவில் வாழும்
தமிழர்கள் தம் இல்லத்தார்கள் இறப்பை முன்னிட்டு பல
சடங்குகளைக் செய்கின்றனர்.

உயிர் பிரிவதற்கு முன் பால் ஊற்றுதல், இறந்தவுடன்
அருட்பாக்கள் ஓதுதல், நீர்மாலை எடுத்தல், வழிபடுதல், நல்லடக்கம்
செய்தல், தகனத்திற்குப் பின் சடங்குகள் செய்தல் எனப் பல சடங்குகள்
நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

இச்சடங்குகளைச் செய்யவிட்டால் இறந்தவரின் ஆன்மா அமைதி
அடையாது. உறவுகளைத் துன்புறுத்தும் எனும் அச்சத்திலும்
நன்றியுணர்வு நினைவுகூர்தல் போன்றவற்றாலும்
மேற்கொள்ளப்பெறுகின்றன.

இயல்-6 புதுமனை புகுவிழா

6.1 முன்னுரை

மனித இன வரலாற்றை இனங்காட்டுவன அவன் வழிவழியாய் கடைப்பிடித்து வரும் பல்வேறு சடங்குகளேயாகும். மக்கள் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் மேற்கொண்ட செயற்பாடுகள், காலப்போக்கில் சடங்குகளாக உருமாற்றம் பெற்றுவிட்டன. தமிழர்கள் பிற நாட்டில் குடியேறினாலும் அங்கு நிலவும் தட்பவெப்பநிலை, கிடைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு தங்கள் வசிப்படங்களை உருவாக்கிய நிலைகளில் தமிழ் இல்ல மரபுக் கூறுகள் இடம்பெற்றிருப்பதை இவ்வியல் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

மக்கள் சொத்துகள் வாங்குவதற்கும் விற்பதற்கும் நற்சகுணம் பார்த்து அப்பணியில் தலைப்பட்டனர். சில குறிப்பிட்டக் கடவுளரை வழிபட்டால், தாம் எண்ணிய எண்ணங்கள் சாதகமாக ஈடேறும் என்று எண்ணி வணங்களாயினர். அதன் அடிப்படையில் முருகன், மாரியம்மன், காளி, கருப்பர், விநாயகர், கலைமகள், இலக்குமி போன்ற தெய்வத் திருவுருவப் படங்கள் தலைவாசலில் பொருத்தப்படுகின்றன.

6.2 சொத்துடைமை/ வீட்டுடைமை

மலேசிய நாட்டில் வாழும் தமிழர்கள், குறிப்பாகத் தமிழகத்திலிருந்தும் இந்திய துணைக்கண்டத்தின் இதர மாநிலங்களிலிருந்தும் புலம் பெயர்ந்து, இம்மலேசிய மண்ணில் குடியேறி இருப்பினும் அவர்களில் பலர் நிரந்தரக் குடியிருப்பாளர்களாகவும் நிலம், வீடு, தோட்டம் போன்றவற்றைக்

கொண்டுள்ள சொத்துடைமையாளர்களாக வும் உருமாற்றம் பெற்றிருக்கின்றார்கள்.

மலேசியாவில் நாடு தழுவிய அளவில் ஆங்காங்கே குடியிருப்பு வீடுகளை உடைமையாக்கிக் கொண்டுள்ள அவர்களில் சிலர், தங்களது மூதாதையருடைய சொத்துகளில் (நிலங்களில்), தங்களது மதிப்பு, பொருளாதார வசதி ஆகிய நிலைகளுக்கேற்ப வீடுகளைப் பெரிதாகவோ, சிறிதாகவோ, கவர்ச்சியாகவோ தமிழ் மரபுப்படி கட்டிக்கொள்கின்றனர்.

சிலர், அரசு நிறுவனங்கள் அல்லது தனியார் நிறுவனங்கள் விற்பனைக்கென புதிதாகக் கட்டுகின்ற தரை வீடுகளையோ, அடுக்குமாடி வீடுகளை, தனி வீடுகளையோ வாங்கி வீட்டுடைமையாளர் ஆகின்றனர்.

இவர்கள் அனைவரும் தங்களின் முன்னோர்கள் தொன்றுதொட்டு கடைப்பிடித்துவந்த பண்பாட்டுப் பழக்கவழக்கங்களுக்குச் சற்றும் மாறுபடாமல் இன்றளவில் புதுமனை புகுதலில் மேற்கொள்ள வேண்டிய பல்வேறு சடங்குகளையும் நம்பிக்கைகளையும் தவறாமல் செயற்படுத்தி வருகின்றனர்.

“எலிவளையானாலும் தனிவளை வேண்டும் ” என்பதற்கொப்ப மலேசிய மண்ணில் வாழும் ஒவ்வொரு தமிழரும் தங்களுக்கென்று தனிவீடு அமைத்துக்கொள்வதில் கவனமாகச் செயல்படுகின்றனர்.

6.3 வீடு கட்டுவதில் சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும்

"முன்னோர் செய்த செயல்களை எவ்விதக் காரண காரிய ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபடாமல், தாம் கண்டவாறே பின்பற்றுவதும் நிகழ்த்துவதும் சடங்கின் முறையாகும். ¹ உலகி ல் நாகரிகத்தி ல் வாழ்ந்தவர்கள், வாழ்பவர்களாலும் எல்லாக்காலங்களிலும் சடங்குகள் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்துள்ளன என வாழ்வியற் களஞ்சியம் விளக்கமளிக்கிறது.

புதுமனை புகுவிழா பற்றி, "இந்துக்கள் புது வீடு கட்டினாலோ கிரஹப் பிரவேசம் செய்த பிறகுதான் அங்கு குடிபோவார்கள். கிரகங்களின் தோஷங்கள் மற்றும் / அல்லது தீய சக்திகள் இருந்தால் அவற்றை விரட்டும் வகையில் பூசைகள் ஹோமங்கள் நடத்தப்படும்" ² என்று இணையக் கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது.

"வீடுகட்டத் தொடங்கும் காலமுத ல் வழிபாட்டு நிகழ்வுகளும் , சடங்குகளும், சாங்கியங்களும் கூடவே இடம்பெற்று வருவதைக் காணமுடிகிறது."³

வீட்டுக்கு அடித்தளம் அமைக்கும்வேளை மனையின் ஒரு மூலையில் (சனி மூலை) ஒரு சிறிய குழி போட்டு அதில் மூன்று செங்கற்களை நிறுத்தி (மூவரின் பிரதிநிதி) தீப , தூபம் காட்டி ப் பூசை செய்கின்றனர். எலுமிச்சம் பழத்தை நான்காக நறுக்கி அதில் குங்குமம் தோய்த்து, சாம்பிராணி தூபத்தில் காட்டி நான்கு திசைகளிலும்

1 ம. அறிவுடைநம்பி, தமிழக நாட்டுப்புற ஆய்வுகள், ப. 244.

2 http://www.astrored.com>tamil>nokkathirkana_homangal_grina_pravas.

3 ப. 244, மா. அறிவுடைநம்பி, தமிழக நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுகள்.

விட்டெறிகின்றனர். உயிர் பலிக்கு ப் பதிலாக இஃது ஒரு மாற்றுச் செயலாகக் கருதப்படுகின்றது.

6.4 தலைவாசல் சடங்கு

வீடு கட்டுவதில் தலைவாசற் சடங்கு இன்றியமையாத ஒன்றென முன்னோர்களால் வலியுறுத்தப்படுகிறது. வாசற்காலை நிறுத்துவதற்கு, ஐந்து வாழ்வரசியர் அழைக்கப்பட்டு க் குறிப்பிட்ட வாசற்காலுக்கு மஞ்சள் பூசி, குங்குமம் வைத்து, மாலை சூட்டி நிறுத்துகின்றனர். பிள்ளைப்பேறுடைய வாழ்வரசியரின் செய்கையினால் இது ஒரு வளமைச் சடங்காகவும் கருதப்படுகிறது.

பொதுவில் கிழக்கு, வடக்கு, வடகிழக்கு நோக்கி அமைக்கப்பெறும் தலைவாசல்களைக் கொண்டமையும் கட்டிடங்க ள் சாலச் சிறந்த பலன்களைத் தரவல்லன ள் என்பது முன்னோ ரின் பட்டறிவாக வெளிப்படுகின்றது.

6.5 திசையறிதல் (வாஸ்து (இறையருள்) பார்த்தல்)

தமிழ் மண்ணிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து வந்து மலேசியாவில் வாழும் தமிழ் மக்கள் பலரும், பழந் தமிழர் மரபு முறைளைத் தவறாமல் கடைப்பிடித்து வருவதை ஈண்டு கண்கூடாகக் காணலாம். வீடு கட்டுமுன், மனையடி சாத்திர முறைப்படி மனையின் அமைவு நிலை, நோக்கும் திசை, தலைவாசல், பின்வாசல் அறைகள் மற்றும் பக்கங்களின் அமைவு, சாளரங்கள் , போன்ற பலப்பல அடிப்படைக் கூறுகளில் மிகுந்த கவனத்தை மேற்கொள்கின்றனர்.

வாழும் வீடு வாஸ்து முறைப்படி சரியாக அமைந்துவிட்டால் வாழ்க்கையில் அவ்வீட்டில் வாழ்வோர் மேற்கொள்ளும் சகல

முயற்சிகளும் என்றென்றும் வெற்றியை ஈட்டித்தரும் என்பது முன்னோர் நம்பிக்கை. இது இத்தலைமுறையினரிடமும் தொடர்கின்றது.

6.6 வாஸ்து, மனையடி சாத்திரம்(கட்டிடக்கலை)

சூரியனையும் எட்டுத் திசைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிலங்கும் மனையடி (வாஸ்து) பற்றிய செய்திகள் மிகவும் நுட்பமானவை. மக்கள் மேலும் அறிந்து பயனுறத்தக்க செல்வங்களாகும்.

உயிரற்ற திடப்பொருட்களான செங்கற்கள், சுதை (சிமெண்டு), மணல் இரும்புக் கம்பிகள் மற்றும் மரப்பொருட்கள் போன்றவற்றைக் கொண்டு நிலத்தின் மேற்பரப்பில் கட்டிடமாக அமைத்து உருவாக்குவது மனையடி எனப்படும் வாஸ்துவாகும். கட்டிடம் கட்டும் கலை மனையடி சாத்திரம் என்பதை மனதிற்கொள்ளவேண்டும்.

சு.சக்திவேல், நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு நூலில், கட்டடக் கலையில் இயல்பு, பயன்பாட்டு நிலைப் பேற்றுத்தன்மை, அழகு ஆகிய முக்கியக் கூறுகள் ஒருங்கே அமைந்திருக்கவேண்டும் ⁴ எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

6.7 நன்மை பயக்கும் மனைகள்

வீட்டு மனையைத் தேர்வு செய்கின்ற வேளையில் அது பற்றிய திசையமைவு, அளவு, மற்றும் சாதக பாதகக் கூறுகளை இயன்ற

4 சு. சக்திவேல், நாட்டுப்புறவியல், ப. 287.

அளவுக்கு நன்கு ஆராய்ந்து முடிவு செய்யவேண்டுமென்பது ஆன்றோர் கருத்து.

6.8 சிறந்த வீட்டுமனை

வீட்டு மனைக்குச் சதுரம் அல்லது செவ்வக வடிவில் அமையப்பெற்ற, மனையே சாலச் சிறந்ததென முன்னோரால் கருத்துரைக்கப்படுகிறது. கோணல், மாணலாகவோ எதிர்மறையான வடிவங்களிலோ மனைகள் அமையுமானால் வீட்டில் குடியிருப்போர் பலவகையான பாதிப்புகளை அடைவர் என்பது நம்பிக்கை. ஆகையால்தான், பஞ்சபூதங்களின் பல னறிந்து மனை அமைத்துப் பலன்பெறுவது இறைவனின் சித்தமாகக் கருதப்படுகிறது.

6.9 வாஸ்துவும் திசைகளும் (திசைகளும் பயன்களும்)

ஒவ்வொருவரின் பெயர், ராசி, குடும்ப ராசிகளுக்கேற்ப அவரின் ரீடு, வாசல் அமைக்கப்பெறும். இது குறித்துச் சில நம்பிக்கைகளும் உள்ளன.

கிழக்குத் திசை: குடிநீர் வசதி அமைந்தது

தென்கிழக்குத் திசை: சமையலறைக்கு ஏற்றது

மேற்குத் திசை: வியாபாரம் / வியாபாரிகளுக்கு நல்லது

தெற்குத் திசை: குழந்தைகள், பிள்ளைகள் வாழ்விடம்

தென்மேற்குத் திசை : குபேரமூலை - செல்வம் பெருகும்

(சன்னல்கள் கூடாது)

வடக்குத் திசை: சன்னல்கள் கட்டாயம் இருக்கவேண்டும்

வடகிழக்குத் திசையில் (ஈசானிய மூலை): காதகர்கள் அவசியம் இருக்கவேண்டும். வீடு விருத்தியாகும் (செல்வம் பெருகும்); பூசை அறை அமையத் தகுந்த இடம், பெரியோர் அறை அமைக்க உகந்த இடம்

வடகிழக்கும், வடமேற்கும் : உயிர்வளியான பிராணவாயு நிறைந்த இடம், குடும்ப ஆரோக்கியத்துக்கு ஏற்றது.

தென்கிழக்குத் திசை : அக்னிமூலை - அடுக்கலைக்கு (சமையலறை) ஏற்றது.

வடமேற்கு திசை: வாயு மூலை – கழிப்பறை, கழிப்புத்தொட்டிக்கு ஏற்றது.

என அனுபவங்கள் மூலம் வரையறுத்துள்ளனர்.

6.10 நவக்கிரகங்களின் இயக்கம்:

நவக்கிரகங்கள் நம் வீட்டின் எல்லா மூலைகளிலுமிருந்து வீட்டின் பலாபலன்களை இயக்குவர் என்பது நம் முன்னோருடைய ஆழ்ந்த நம்பிக்கை. ஆலயங்களுக்குச் சென்று நவக்கிரகங்களை வழிபடுவதும் கிரக தோ சங்களைக் களைவதற்காகவே ஆகும். வீடுகளில் நவக்கிரகங்களின் தாக்கம் சற்றும் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளவே இல்ல வழிபாடுகள் அவ்வப்போது நடத்தப்படுகின்றன.

இமூவை, அளவு குறைப்பு, நிலத்தடி நீர் வசதி, போன்றவற்றால் வீட்டில் வசிப்பவர்களின் மகிழ்ச்சி, உடலாரோக்கியம், செல்வச்

செழிப்பு ஆகியன மேலும் மேன்மைபெறும் என்பது வாஸ்துவின் அடிப்படை தத்துவமாகும். இதனை வீடு கட்டுவோர் மனதிற் கொள்ளல் நலம்.

6.11 புதுமனை புகுவிழா செயற்பாடுகள்

வீட்டைச்சுத்தம் செய்தல் (வீட்டைக்கூட்டி, தூசு ஒட்டடை துடைத்துச் சுத்தம் செய்து கழுவிவிட வேண்டும்). வீட்டின் நுழைவாயிலில் வாழைமரம், தென்னங்கூந்தல், மாவிலை தோரணம் கட்டவேண்டும். கோமியம், மஞ்சள், எலுமிச்சை (கிருமி நாசினி) கலந்த நீரை வீடு முழுமையும் தெளித்திடல் வேண்டும் . இரண்டு பெரிய அண்டாக்களில் நீர் நிறைத்து மஞ்சள் பொடி கலந்துவெயிலில் காய வைக்கவேண்டும்.

சாமி அறையை (மேடையை) தயார் படுத்துதல் , சாமிப் படங்கள், சிலைகளை வரிசைப்படுத்துதல் , குலதெய்வம் மற்றும் இட்ட தெய்வப் படங்களைத் துடைத்துச் சுத்தம் செய்து வைத்தல் . கற்பூரம், சாம்பிராணி, ஊதுபத்தி, தீப்பெட்டி மற்றும் தேவையான கலசங்களைத் தயார் நிலையில் வைத்தல் . உதிரிப்பூக்களைத் தாம்பலத்தில் வைத்துக்கொள்ளல். சாமிப் படங்களுக்குச் சாற்றுவதற்கு இரண்டு சிறிய மாலைகள் , பழங்கள் (பலவகை) தாம்பலங்களில் பலகாரங்கள், மற்றைய இனிப்பு வகைகள் தாம்பலங்களில் . சாமிப்படங்களுக்குச் சந்தனம், குங்குமம் இடல் . சாமிப்படங்களுக்கும் சிலைகளுக்கும் நேர்த்தியாக மலர் மாலைகள் சூட்டிவிடுதல் . வாயில்களில் சந்தனம்

திருநீறு குங்குமம் சாற்றுதல் . சாமிப்பாட்டு (கீர்த்தனைகள்) இசைத்துச் சூழலை மங்கலகரமாக ஆக்குதல்.

"வீட்டின் சமையலறையிலிருந்து பால் காய்ச்சுவதிலிருந்து தான், புதுமனை புகுதலுக்கான நல்ல நேரம் தொடங்குகிறது.⁵

கும்பம் தயாரித்தல்:

தேங்காய், செப்புக்குடம், மாவிலை, மஞ்சள் பொடி, குங்குமம், ஒரு சிறிய செம்பில் கோமியம் ஆகியன சடங்கின் தேவைக்காகத் தயார் நிலையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு குடத்தில் நீர் நிரப்பி, பன்னீரும் மஞ்சளும் கலந்து பின்னர் அதன் வாயில் மாவிலைகளைச் செருகி அதன்மேல் உரித்த, குடுமி நீக்கப்பட்ட தேங்காயை அமரச் செய்யவேண்டும். கும்பமாக உருப்பெற்ற செப்புக் குடத்திற்கு ஒரு சிறு மாலையை (மல்லிகைமாலை) சூட்டி வைக்கவேண்டும். சாமிப் படங்களுக்கு முன்புறத்தில் குத்துவிளக்கு எண்ணெய், திரி வைத்துத் தயார்படுத்தி வாழ்வரசியர் கைப்பட விளக்கேற்றிடவேண்டும். ஊதுபத்திகளைக் கலசத்திலோ அல்லது வாழைப்பழத்திலோ செருகி எரியவிடவேண்டும். (இல்லம் முழுமையும் மணம் கமழ்ந்து விளங்க). (மாவிலை, மஞ்சள், கோமியம் ஆகியன மிகச் சிறந்த கிருமி நாசினிகளாகும்). பஞ்சாமிர்தம் தயாரித்தல் (முக்கனிகள்: வாழைப்பழம், பலாப்பழம், மாம்பழம் ஆகியனவும் தேனும் கொண்டு

5 மு.பெ. சக்திவேல் முருகனார், வண்டமிழில் வாழ்வியல் சடங்குகள், ப. 277

தயாரித்தல்). பொங்கல் தயாரித்து, தயார் நிலையில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

6.12. விழா தொடக்கம் (பூசை தொடங்குதல்)

வாழ்வரசியர் இரண்டு பேர் குத்துவிளக்கேற்றுதல் (குடும்பம் ஒளிவீசி, தழைக்க) தலைவனும், தலைவியும் பாரம்பரிய உடை அணிந்து பூசை சாமி மேடைக்கு முன் வந்து நின்றல் . செம்பில் நீர் வைத்தல். சூடம், ஊதுபத்தி, சாம்பிராணி தூபம் காட்டுதல் . தெய்வப்படங்களுக்கு மணியடித்து, தீப தூபம் காட்டுதல் . பொங்கல், அவியல் மற்றும் இதர படையல்களுக்கு தீப தூபம் காட்டுதல் . கணபதி போற்றிப்பாடல், திரயம்பக மந்திரம் காயத்திரி மந்திரம் பாடுதல். தெய்வப்படங்களுக்கு மஞ்சள் குங்குமம் பொட்டிடல் . இல்லம் முழுமையும் கோமியம் தெளித்து, தீபம், சாம்பிராணி தூபம் காட்டுதல் . (கோமியமும், சாம்பிராணி தூபமும் விஷநாசினிகளாகும். இவை கெட்ட மணங்களை நீக்கும் தன்மையனவாகும். தலைவன் தலைவி நெற்றியில் திருநீறு வைத்துக் கொள்ளல். (நடத்துனர் அழைப்பு) (நடத்துனர் உலகப்பொதுமறையாம் திருக்குறள் பாக்கல் ஓதுதல் : தலைவனும் தலைவனும் பின்பற்றிப் பாடுதல்)

உலகப்பொதுமறை திருக்குறட்பாக்கள் ஓதுதல்

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு"⁶

6 குறள் – 1.

"கற்றதனாலாய பயனென் கொள்வாலறிவன்
நற்றாள் தொழார் எனின்."⁷

"மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்."⁸

"அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கைப்
பண்பும் பயனு மது."⁹

"தன்குற்றம் நீக்கிப்பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்றமாகும் இறைக்கு."¹⁰

6.13 இல்ல வழிபாடு நடத்துதல்

தலைவனும் தலைவியும் நீராடி வருதல் (தயார் படுத்தப்பட்ட
மஞ்சள் நீரில் குளித்தல்). தலைவனும் தலைவியும் புத்தாடையை
மாற்றிக் கொண்டு மீண்டும் வருதல் . அடுப்பை மூட்டிவிட்டுப் பால்
காய்ச்சுதல். புதிய பாணையில் சர்க்கரைப் பொங்கல் தயாரித்தல் .
சுத்தமான நீர் ஆகியன தயார் நிலையில் வைத்துக்கொள்கின்றனர். சில
வேளைகளில் வேள்வித் தீயிலிருந்து நெருப்பை எடுத்து அதனைக்
கொண்டு அடுப்பை மூட்டி பால் காய்ச்சப்படுகிறது. வீட்டில் பால்
காய்ச்சுவதிலிருந்துதான் புதுமனை புகுதல் தொடங்குவதாக க்
கருதப்படுகிறது. காய்ச்சப்பட்ட பால், பஞ்சாமிர்தம், பொங்கல்
ஆகியவற்றைப் பூசை மேடையில் வைத்தல் . வருகை தந்தோர்,
உதிரிப்பூக்களைச் சாமிப்படங்களுக்கு முன்னர் வைத்துத் தீப தூபம்
காட்டி, வணங்கி தலைவன் தலைவியை உளமார வாழ்த்துகின்றனர்.

7 குறள் - 2.

8 குறள் - 3.

9 குறள் - 45.

10 குறள் - 436.

6.14 கோமாதா அழைப்பு (கோ பூசை)

புதுமனை புகுவிழாவின்போது இல்லக் கொழிப்பிற்கும்
செல்வச்செழிப்பிற்கும் ஆதாரமாக நம்பப்படுகின்ற பசுமாட்டினை
அதன் கன்றுடன் வீட்டிற்குள் கொண்டுவந்து (பிரதட்சிணம்)
சிறப்பிக்கப்படும் நடவடிக்கை பலரால் இன்றும் கடைப்
பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

வீட்டிற்குள் கொண்டுவரப்பட்ட பசு, கன்று ஆகியவற்றின் முகம்,
கொம்பு, முதுகு, வால் ஆகிய இடங்களில் மஞ்சளும், குங்குமமும்
தோய்த்து, பசுவின் உடல்மேல் வேட்டியும், கன்றின்மேல் துண்டும்
சாத்தவேண்டும். வேட்டியும் , துண்டும் பசுவின் உரிமையாளருக்குச்
சேருவனவாகும். பின்னர் கற்பூர தீப, தூபம் காட்டி பசுவைக் கன்றுடன்
வீட்டிற்குள் புகச்செய்து இல்லத்தை மங்கலகரமாக்க வேண்டும்.

இச்செயற்பாடு, மனையின் உரிமையாளர் அவரது குடும்ப
உறுப்பினருடன் சகல செல்வங்களும் வளமும் பெற்று நீண்டகாலம்
வாழவேண்டும் என்பதற்காகவே நமது முன்னோர்களால்
வழிவழியாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவரும் பண்டுபட்ட
நம்பிக்கையாகும்.

6.15 அறக்கோட்பாடுகள் பகர்தல்

குடும்பத் தலைவன், தலைவி இருவரும் வாழ்வியல்
அறக்கோட்பாடுகளை நிகழ்ச்சி நடத்துனரைப் பின்பற்றி
வாசிக்கவேண்டும்.

வாசிக்கத் தக்க அறக்கோட்பாடுகள்(எ.கா)

"இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க"¹¹

"நல்லதையே நினைப்போம், நல்லதையே பேசுவோம்,
நல்லதையே செய்வோம்"¹²

"மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம்"¹³

"தந்தை தாய்ப் பேண்"¹⁴

"குற்றம் பார்க்கிற் சுற்றமில்லை"¹⁵

6.16 இல்லத்திற்குப் பெயர் சூட்டுதல் (விரும்பினால்)

தெரிவு செய்யப்பட்டப் பெயரை, வருகையாளர் அனைவரும் ஒருமித்து மூன்று முறை உரக்க ஒலிக்கவேண்டும். பின்னர், தயாரித்த பெயர்ப்பலகையை நுழைவாயிற் சுவரில் பதிக்கவேண்டும்.

6.17 கிரகப்பிரவேசச் சடங்குகளினால் மன நிறைவு

மலேசியத் தமிழர் அனைவருமே புதுமனை புகுவிழாவினை ஓரளவிற்கு மேற்கொள்கிறார்கள் எனலாம். வசதி குறைந்த சிலர், வீட்டின் ஒரு மூலையில் இட்ட தெய்வப் படத்தை வைத்து, அகல் விளக்கு ஏற்றி, இரு கோப்பைகளில் உப்பும், அரிசியும் வைத்து வணங்கி முடித்துக் கொள்கிறார்கள்.

11 <https://romalar.wordpress.com>

12 சன்மார்க்க சிந்தனை www.vallalarspce.org>mupa

13 ஒளவையார்

14 ஒளவையார்

15 பழமொழி நானூறு-11

(பொருளாதார வசதிமிக்கவர்களோ சிறப்பு நடத்துனராக ஒரு ஆசாரியை அமர்த்தி, யாகம் வளர்த்து வழிபாடுகளை நடத்திக் கொள்கின்றனர்). இவ்வாறாக, தமிழ் மக்கள் புதுமனை புகுவிழாச் சடங்குகளை அவர்களால் இயன்ற வகையில் நடத்தி மனநிறைவு பெறுகிறார்கள்.

6.18 கண்ணேறு நீக்கற் சடங்கு (திருஷ்டிப் பரிகாரம் செய்தல்)

பூசணிக்காய் கட்டுதல்: சாம்பல் பூசணிக்காயை மனித உருவப் படுத்தி கரும்புள்ளி இடுதலும் ; திருநீறு பூசி, மஞ்சள் குங்குமம் பொட்டிட்டு முன் வாசலுக்கு மேல் கட்டித் தொங்கவிடுதலும் இன்றுவரை சிறப்பான சடங்காகக் கருதப்படுகிறது.

இச்சடங்கு, மற்றவர்களின் கண்ணேறு படாமலும் இல்லத்திற்கும், இல்லவாசிகளுக்குமான கண்ணேறு நீங்கிடத் மாற்றுப் பரிகாரமாக நடத்தப்படுகிறது.

6.19 மங்கலம் பாடுதல்

சேக்கிழார் பெரிய புராண அடிகளை அனைவரும் சேர்ந்து

“உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கரியவன்,
நிலவுலாவிய நீர்மலி மேனியன்,
அலகிற் சோதியன், அம்பலத்தாடுவான்
மலர்ச்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்”¹⁶

எனப்பாடுகின்றனர்.

16 பெரி-1.

6.20 வாசலில் வைக்கத் தக்கன

வாசலில் சாமிப்படம்

விரும்பிய இட்ட தெய்வங்களின் திருவுருவப்படங்களை வாசலில் மாட்டுதல் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. சிலர் சங்கும் பதிக்கின்றனர்.

வாசலில் நிலைக்கண்ணாடி

சிலர் நிலைக் கண்ணாடியை வாசலில் (மேல் பகுதியில்) கட்டித் தொங்கவிடுவதைக் காண முடிகிறது . நிலைக் கண்ணாடிக்கு, துட்ட எண்ணத்துடன் வருவோரின் எண்ணங்களைத் திருப்பியடித்து, பாதக நிலைமையை மாற்றும் தன்மை உள்ளதென்பது பலரின் பட்டறிவுச் செய்தியாகும்.

வாசலில் காசு பதித்தல்

வாசற்படியில் வெள்ளி அல்லது செம்பினாலான காசினைப் பதித்துவைத்தால் நற்செயல்கள் நடகக்கும் என நம்புகின்றனர். இச்சாங்கியமானது துட்ட சக்திகளின் வருகையையும் தாக்கத்தையும் ஒடுக்கி வீட்டிலுள்ளோருக்குப் பாதுகாப்புக் கவசமாக விளங்கவல்லது என பலரும் நம்புகின்றனர்.

6.21 விருந்துபசரிப்பு

புதுமனை புகுவிழா நிகழ்வுக்கு வருகையளித்தோருக்குச் சிறப்பான முறையில் விருந்துபசரிப்பு நிகழ்த்தப்படுகிறது. குறிப்பாக, காய்ச்சிய பால், பஞ்சாமிர்தம், பொங்கல், பாயசம், கல்கண்டு, பழங்கள், பலகாரங்கள், குளிர்பானம், தேனீர் ஆகியன வழங்கப்படுகின்றன.

6.22 பரிசுகள், அன்பளிப்புகள், வாழ்த்துரைகள்

புதுமனை புகுவிழா நிகழ்வுக்கு வருகையளித்தோர் இல்லத் தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் அன்பளிப்புகளையும், நினைவுப் பரிசுகளையும் வழங்கி உளமாற வாழ்த்துரை வழங்கிச் செல்வர்.

6.23 தொகுப்புரை

மனித வாழ்க்கை பலவேறு வகையானப் போராட்டங்களுக்கு ஆட்பட்ட ஒன்றாகும். பிறப்பு முதல் இறப்புவரை ஏராளமான சவால்களை எதிர்நோக்கும் மனிதன் வேறுவழியின்றி வாடகை வீடு ஒன்றில் குடியிருக்கிறான். வாடகை வீட்டில் குடியிருக்கும் வேளையில் அவனுக்கு வீட்டுரிமையாளரால் ஏராளமான விதிகள் / பிரச்சினைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

வீட்டுச்சுவரில் ஆணி அடிக்கக்கூடாது . படங்கள் எதுவும் மாட்டக் கூடாது . விறகு, கரி அடுப்பு பயன்படுத்தக்கூடாது. சுவரில் கீறல், கிறுக்கல், படம் வரைதல் கூடாது . வாடகைக்கு மற்றவரை தங்க வைக்கக்கூடாது. வீட்டில் எவ்வித மாற்றமும் செய்யக்கூடாது . மாதம் தவறாமல் வாடகை செலுத்திடவேண்டும் . இரண்டு மாதங்கள் தொடர்ந்து செலுத்தத் தவறினால் வீட்டைக்காலி செய்யவேண்டும் . வீட்டின் சுற்றுப்புறத்தை எப்பொழுதும் சுத்தமாக வைத்திருக்கவேண்டும்.

இத்தகைய கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்ட மனிதன் ஒரு காலக்கட்டத்தில் சொந்த வீடு ஒன்றை ப் பெற்றுக்கொண்டால் மேற்குறிப்பிட்ட பல்வேறு மன உலைச்சல்களிலிருந்து

விடுபட்டுவிடலாமென்று எண்ணுகிறான். இது முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கையாகக் கருதப்படுகின்றது.

புதுமனை புகுவிழாச் சடங்குகள் தமிழர் தமிழ்நாட்டில் செய்யும் முறைமைகளுடன் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

வாஸ்து எனப்படும் திசையறிதல், உரிய தெய்வங்களை வணங்குதல், தலைவாசல் சடங்கு, கும்பம் தயாரித்தல், கோமாதா அழைப்பு, அறக்கோட்பாடுகள் பகர்தல், பெயர் சூட்டுதல், கண்ணேறு நீக்குதல், காசு பதித்தல், விருந்து உபசரிப்பு, வாழ்த்துகள் தெரிவித்தல் ஆகிய சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

இயல்-7
மலேசியத் தமிழர் பின்பற்றும்
சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும்

7.1 முன்னுரை

குடும்பம் என்னும் அமைப்புத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் மிக அடிப்படையானதும், இன்றியமையாததுமாகும். அஃது “ஒரே கூரையால் பாதுகாக்கப்பட்ட இதயங்களின் இணைப்பு” என்று விளக்கம் தருகிறது ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப்பு. “இல்லறமல்லது நல்லறமன்று” என்கிறது அவ்வைத் திருமொழி. இத்தகு பாரம்பரிய பின்புலமிக்க தமிழர் வாழ்வியலிலுக்கு, சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்கள் எனப்படுகின்ற தொன்று தொட்டு கடைப்பிடிக்கப்படும் பழக்கவழக்கங்களும் உரமிக்க அடிப்படைகளாகும். நமது ஆன்றோரால் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வகுக்கப்பட்டு, இன்றுவரை இடையறாமல் இயங்கி வரும், தமிழரின் சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் தமிழின அடையாளங்களாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருவதை இவ்வியல் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

7.2 பூப்படைதல்

இன்றைய நவநாகரிக உலகினில் பூப்பை எய்திடும் பெண்களுக்கு வயது வரம்பு குறைவாக இருக்கின்றது. பொதுவாக, பெண் பிள்ளைகள் எட்டு அகவைக்குப் பிறகு எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் பூப்படைந்து பெரிய பெண்ணா கலாம். அபூர்வமாகச் சில பிள்ளைகள், எட்டு அகவையை எய்தும் முன்னரே

பூப்பெய்தலை அடைந்துவிடுகிறார்கள். ஏதும் விவரமறியாத அப்பிள்ளைகளின் உடல், மனநிலைகள், பிரச்சினைக்குள்ளாகின்றன.

மக்களின் பலதரப்பட்ட உணவுமுறைகளினாலும் மற்றும் கலை பண்பாட்டு, கேளிக்கை நிகழ்வுகளினாலும் குறிப்பாக இளவயதுப் பிள்ளைகளின் உடல், உள உணர்வுகளைத் தூண்டவல்ல கானொளிக் காட்சிகளைக் கட்டுப்பாடற்ற நிலையில் காண்பதாலும் அவர்கள் தங்கள் பக்குவ காலத்திற்கு முன்னரே பருவத்துக்கு வந்துவிடுகின்றனர். தங்களுடைய பெற்றோர், உற்றார் , உறவினர் , குடும்ப நண்பர்கள் யாவரையும் சித்தம் கலங்கச் செய்துவிடுகின்றனர். மிகச்சிறிய வயதிலேயே பூப்பெய்தும் பெண்பிள்ளைகள், அச்சுழலைக் கையாளும் முறையைச் சற்றும் அறியாது பயங்கொண்டு தத்தளிப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

தாய்மாமன் சிறப்புப் பற்றி, "தாய்மாமன் உறவு என்பது எந்தவித முன் தொகுப்பும் இல்லாது வருவது, தங்கைக்குத் தகப்பனாய், அவள் பெறும் குழந்தைகளுக்கு உற்ற பாதுகாவலனாய் நண்பனாய் அந்தக் குழந்தை கேட்டதை எல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்து அதன் முகத்தில் அதிக மகிழ்ச்சியைப் பார்ப்பது தாய்மாமன்"¹ என்று வலைப்பூ என்ற இணையக் கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது.

முன்காலத்தில், பூப்பெய்தியப் பெண்ணுக்குத் தாய்மாமன் கைகளினால் தென்னை ஓலைகளைக் கொண்டு வேயப்பட்டப் பச்சைப் பந்தல் குடிசை கட்டி அவளை அதனுள் உட்கார்த்தி வைப்பார். இன்று அப்பழம்நிலை சற்று மாறி, வீட்டின் ஓர் அறையிலேயே

அமரவைக்கும் நிலை வந்துவிட்டது. இந்நாளைய தமிழ்க் குடும்பங்களும் மிகமிகச் சுருங்கிவிட்டன. பூப்புச் சடங்குகளுக்குக் கைகொடுக்கத் தாய்மாமன் உறவில் பெரிய மாற்றம் ஏதுமில்லாதது இவண் சுட்டத்தக்கது.

பூப்பெய்திய பெண்ணுக்கு வழங்கப்படுகின்ற பொருட்களாகச் சேலை, சட்டை, பிற ஆடைகள், சீப்பு, கண்ணாடி, குங்குமம், வளையல் போன்ற அனைத்தையும் உறவினர்களும் நண்பர்களும் வழங்கி சடங்கினை நிறைவு செய்து விடுகின்றனர்.

தென்னை வளமைத் தந்மையுடையது. இனப்பெருக்கம் செய்யும் ஆற்றல் கொண்டது. ஓலையைக் கிருமி நாசினியென தமிழர்கள் கருதுகின்றனர். அதனால்தான், நம் மூதாதையர் தென்னையோலைப் பச்சைப் பந்தலையும் தென்னங் கூந்தலையும் தம்முடைய விழாக்களில் தவறாமல் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

7.3 திருமணம்

திருமணம் என்பது ஒத்த பண்புள்ள ஆணும் பெண்ணும் தொடங்கப் போகும் இல்லற வாழ்வின் நுழைவாயில் எனலாம். அஃது பலரது வாழ்த்துக்கள், ஆசிர்வாதத்துடன் நடைபெறும் இனிய நிகழ்வாகும்.

மணவினைக்கான செயற்பாடுகள் இந்நாளில் பெருமளவில் மாற்றம் கண்டுவிட்டன. திருமண வீடுகளில் பச்சைப் பந்தலுக்குப் பதிலாக அழகழகான வடிவங்களிலும் வண்ணங்களிலும் நெகிழி, இரும்புக் கூடாரங்களை அமைத்துக் கொள்ள பலரும் விரும்புகின்றனர்.

திருமண நிகழ்வுகளை ஆலய ங்கள், மண்டபங்களி ல் அல்லது தனியார் மண்டபங்களிலோ அவரவரது எண்ணம் மற்றும் பொருளாதார வசதிக் கேற்ப நடத்திக்கொள்கின்றனர். வேறு சிலர் பிரம்ம முகூர்த்தம் என்ற பெயரில் மணவினைகளை விடியற்காலை நான்து மணி முதல் ஆறு மணிக்குள் பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் நடத்திக்கொள்கின்றனர்.

முன் காலங்களில் திருமண நிகழ்வுக்குப் பின்னர் அங்கேயே, “உடன் நடைபெறும் விருந்தில் கலந்து சிறப்பிக்குமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்” என்று மண ஓலையில் குறிக்கப்பெற்றிருக்கும். இந்நாளில், அந்நிலை மாறி, திருமண நிகழ்வு ஓரிடத்திலும் விருந்து நிகழ்வை வேறோர் அரங்கத்திலும் வைத்துக்கொள்கின்றனர்.

திருமணம், பண்டைய முறைப்படி பெண் வீட்டிலேயே நடத்தி செலவுகளைப் பெண் வீட்டுத்தரப்புக்குச் சாற்றும் நிலை பெருமளவில் மாற்றம் கண்டுள்ளது. மணவினைக்கு ஆகும் செலவுகளைச் சரிபாதியாக இருதரப்பினரும் ஏற்று புரிந்துணர்வுடன் திருப்திகரமான நிலையில் முடித்துக் கொள்கின்றனர். இது காலத்திற்கு ஏற்ற மனிதநேய நற்செயல் மாற்றமாகக் கருதப்படுகின்றது.

7.4 வளைகாப்பு

வளைகாப்பு அல்லது சீமந்தம் எனப்படும் நிகழ்வானது மகப் பேற்றுக்குத் தயாராகும் ஒரு பெண்ணிற்கு ஆற்றப்படுகின்ற ஒரு சிறப்பு நிகழ்வாகும்.

இல்வாழ்க்கைக்கு ஏற்றம் தருவது நன்மக்கட்பேறு என்பர்.

“குழலினிது யாழினிது என்பர் தம்மக்கள்

மழலைச் சொல் கேளாதவர்.”²

(குறள் - 66)

என்பார் செந்நாப்போதார்.

மழலையின் சொல்லமுதம் காதாறக் கேட்கவேண்டும்.

கருவாய்த்த பெண்தகையாள் நல்ல ஆரோக்கியமான சூழலில்
மகப்பேற்றை மேற்கொள்வான்வேண்டி அனைத்து அன்புள்ளங்களும்
குழுமி, வளைகாப்புச் (வளைதல் அணிவிக்கும் வைபவம்) சடங்கினை
மகிழ்வுடன் நடத்தி வைக்கின்றனர்.

முன் காலங்களில் பெண்ணுக்கு வளைகாப்புச் சடங்கு அவளது
தாய் வீட்டில்தான் நடத்தப்பட்டு வந்தது. குறிப்பாக, ஒரு கர்ப்பிணிப்
பெண்ணின் முதற் பிரசவமும் அவளது தாய் வீட்டிலேதான்
மேற்கொள்ளப்பட்டது.

பெண்ணுக்கு முதற்பிரசவம் மறுபிறவி எடுப்பது போன்றது
என்று தம் பட்டறிவால் கருத்துரைப்பர். எனவே, தாய் வீட்டில் பிரசவம்
மேற்கொள்வது பெண்ணுக்கு அதிக அனுசரணையையும்,
பாதுகாப்பையும், மனச்சாந்தியையும், அளித்துதவுமென்று
கூறப்படுகிறது.

பழங்காலத்தில், மகப்பேற்றுக்கான வசதிகளும் வாய்ப்புகளும்
அரிதாகவே இருந்ததனால் தாய்வீடே சிறப்பு என முடிவு செய்தனர்.
இன்று அந்நிலை முற்றாக மாற்றம் கண்டுவிட்டது. பெண்கள்
வளைகாப்புச் சடங்கையும், பிரசவத்தையும் கணவன் வீட்டிலேயே
முடித்துக்கொண்டு பின்னர் தாய்வீடு செல்கின்றனர்.

² குறள்-66.

7.5 ஈமச்சடங்குகள்

பண்டைய நாட்களில் இறந்தவரின் உடலை அதிக நாட்கள் வீட்டில் வைத்திருக்கமாட்டார்கள். ஏனெனில், அக்காலத்தில் இன்னானைப் போன்று பிணத்தைப் பதப்படுத்தி அதிக நாள் வைத்திருக்கும் தொழில் நுட்பம் கிடைத்திலது.

அத்துடன் இறந்தவரின் உடலை, மூங்கிலும் தென்னை ஓலையும் கொண்டு வேயப்பட்ட பாடையில் கிடத்தி, நான்கு பேர் சுமக்க மயானத்துக்கு அடக்க / தகன காரியங்களுக்குக் கொண்டு செல்வர்.

இந்நாளில், அமரர் ஊர்தி எனச் சொல்லப்படுகின்ற சிறப்பு வாகனத்தில் பிணத்தை மயானத் திற்கு அடக்க தகன நிகழ்வுகளுக்கு எளிதாக இட்டுச் செல்கின்றனர்.

7.6 புதுமனை புகுவிழா

ஆற்றங்கரைகளிலும், மரநிழலிலும், குகைகளிலும் தனது வாழ்க்கைப் போராட்டத்தை மேற்கொண்டிருந்த மனிதன் நாகரிகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியினால் இன்று சொகுசு வாழ்க்கையினை எட்டியிருக்கிறான். தானும் தன் குடும்ப உறுப்பினர்களும் மகிழ்ச்சியும் அமைதியும் பாதுகாப்பும் கூடிய வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு அவனுக்கு ஒரு வீடு மிகமிக அவசியமாகிறது. அத்தகைய வீடு ஒன்றினைப் பெற்ற அவன் அதன் நிலைப்பேற்றிற்காக தெய்வபலமிக்கப் பல சடங்குகளைச் செய்ய வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகிறான்.

பொய்யாமொழிப் புலவரின் வாக்கின்படி,

“மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்

நிலமிசை நீடு வாழ்வார்”.³

என்பதற்கொப்ப, கோயிலில் உள்ள இறைவன் தங்களது இல்லங்களிலும் வாசம் செய்து நெடிது அருள்பாலிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தினால் பிள்ளையார், சிவன், சக்தி போன்ற தெய்வங்களின் பெயரால் சடங்குகளை மேற்கொள்கின்றான். புதுமனை புகுதலின்போது, பால் காய்ச்சுகின்ற சடங்கு முதல் விருந்துபசரிப்பு வரை பலவேறு சடங்குகளைத் தளர்ச்சியின்றி நடத்தி மகிழ்ச்சியும் ஆத்ம திருப்தியும் அடைகிறான்.

மனிதர்களின் பிறப்புத் தொடங்கி, மரணம் வரையிலும், மரணத்திற்குப் பின்பும் சடங்குகள் தொடர்கின்றன. ஒவ்வொரு பருவத்திலும் நிகழ்வுகளிலும் தொழில்கள், தெய்வம், சாதி, மதம், பொருளாதாரம், நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றிற்கேற்ப சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

சடங்குகளைக் குலம், இனம், சாதி, சமயம், வளமை, தீட்டுச் சடங்குகள் என பலவகைப்படுத்திக் காணலாம். இச்சடங்குகளுடன் உளவியல் நம்பிக்கைகள் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன.

குலச் சடங்குகள் இவற்றுள் முதன்மையானதாகக் காணப்படுகின்றது. பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்றாலும் ஒருவனின் இயல்புகளும், குணமும் அவரின் குலத்தை வைத்து அமையும் என்பதை ஒளவையார். 'குலத்தளவே ஆகுமாம் குணம்' என்கிறார். குலச்சடங்குகளில் முதன்மையானது குலதெய்வத்திற்குச் செய்யும் வழிபாட்டுச் சடங்குகளாகும். குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அல்லது

ஆண்டுக்கு ஒருமுறையாவது குலதெய்வதற்குப் படைத்து வழிபடும் 'படைப்புச் சடங்கு' இன்றியமையாததாகவுள்ளது. நகரத்தார் இனத்தில் படைப்பு வீடு ஒன்று ஒன்றைக் கட்டிக் குறிப்பிட்ட கோயிலைச் சார்ந்த பங்காளிகள் ஆண்டுதோறும் படைப்பு வீட்டில் ஒன்றுகூடி இச்சடங்கை நிகழ்த்துவதைக் காணமுடிகின்றது. தமிழகத்தில் செட்டிநாட்டுப் பகுதியில் இவ்வகை படைப்பு வீடுகளை மிகுதியாகக் காணலாம்.

மலேசியாவில் இவ்வாறான வீடுகள் அருகியே காணப்படுகின்றன. இருப்பினும் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை ஒருவருடைய வீட்டில் பங்காளி முறை உள்ளவர்கள் ஒன்றிணைந்து இவ் வழிபாட்டுச் சடங்குகளை முறைப்படி நிகழ்த்துகின்றனர். முன்னோர்கள் பயன்படுத்திய பொருட்களான ஆடைகள், அணிகலன்கள், புழங்கு பொருட்கள், உணவுப் பண்டங்கள் வைத்துப் பூசைகள் செய்து வழிபட்டு இச்சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வாறு செய்வதால் இறந்த முன்னோர்கள் நினைவுகூரப்படுவதோடு, அவர்களின் ஆன்மா அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறது என்பது நம்பிக்கையாகக் கூறப்படுகிறது.

இவ்வாறு படைத்துச் செய்யப்படும் சடங்குகளால் முன்னோர்களின் ஆசீர்வாதமும் சந்ததிகளுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டேயிருக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பும், நம்பிக்கையும், நன்றியுணர்வும் இச்சடங்குகளில் பொதிந்திருக்கின்றன.

மலேசியத் தமிழர்களிடம் அறுபது, எழுபது, எண்பது, தொண்ணூறு, நூறாவது பிறந்தநாள் சடங்குகள் பவள விழா, மணிவிழா, முத்துவிழா, சதாபிடேகம், தசமாபிஷேகம் என்ற பெயர்களில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் அவரவர் குலதெய்வக்

கோயில்களில் பிறந்த நாள், நட்சத்திரத்தன்று பிராமணர்கள், புரோகிதர்களைக் கொண்டு பெற்றோர்களுக்குப் பிள்ளைகள் செய்யும் சடங்குகளாகும். மலேசியத் தமிழர்களும் பிறந்தநாள், நட்சத்திரம் கொண்டு இச்சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். புனித நீர்க் கலசங்களை வைத்து, தெய்வப் பாடல்களைப் பாடி, மங்கல வாழ்த்துக்கள் சொல்லி, யாகம் வளர்த்துக் கும்பங்களிலுள்ள நீரைப் புனிதப்படுத்துகின்றனர். இந்த நீரால் பெற்றோர்களை நீராட்டுகின்றனர். பிள்ளைகள் அவரவர் பிறப்பு வரிசைப்படி நீரை ஊற்றுகின்றனர். திருமணமானவர் தன் துணை, பிள்ளைகளுடன் இச்சடங்கை நிகழ்த்துகின்றார்.

நீராடிய பிறகு புத்தாடை அணிவித்துப் புதுத்தாலி கட்டுகின்றனர். பின் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள், பேரன் பெயர்த்திகள், உறவினர்கள், நட்புக்களை அட்சதை தூவி வாழ்த்தி, திருநீறு, குங்குமம் பூசி விடுகின்றனர். பெற்றோர்களின் காலில் விழுந்து ஆசீர்வாதம் பெறும் சடங்கும் நிகழ்த்தப் பெறுகிறது. பின் அவரவர் பொருளாதார வசதிக்கேற்ப உணவு, தாம்பூலம், அன்பளிப்புப் பொருட்கள் வழங்குகின்றனர்.

குறிப்பிட்ட வயதிற்குரிய இச்சடங்குகளை உரிய காலத்தில், நட்சத்திரத்தில் செய்யாவிடில் வாழ்வில் ஒரு பெரிய குறையாகவும், அதனால் கிட்டக்கூடிய பலன்கள் கிட்டாது எனவும் நம்புகின்றனர். இச்சடங்கைச் சிலர் தங்கள் இல்லம் அல்லது திருமண மண்டபம் அல்லது ஏதேனும் ஓரிடத்தில் வசதிக்கேற்ப நிகழ்த்துகின்றனர்.

கிறித்தவர்கள் கல்லறைத் திருவிழா நிகழ்த்துவது போன்று மலேசியத் தமிழர்களும் தங்கள் முன்னோர் இறந்த நாளன்று, அவரை அடக்கம் செய்த இடம் அல்லது இடுகாடு, சுடுகாட்டிற்குச் சென்று

அவரின் நினைவைப் போற்றி வணங்கும் சடங்குகளும்
நிகழ்த்துகின்றனர். தங்களால் இயன்றளவு பலருக்கு அன்னதானம்,
புத்தாடை, பணம் போன்றவற்றையும் கொடுக்கின்றனர். இவ்வாறான
முன்னோர்களுக்குச் செய்யும் சடங்குகள் தெய்வச் சடங்குகளை
ஒத்திருக்கின்றன.

தொழில்களும் சடங்குகளும்

மனிதன் உயிர்வாழ உணவு, உறைவிடம், உடை ஆகியன
அடிப்படையானவை. இவ்வுணவு, உடை, உறைவிடத்தை
உருவாக்கும் தொழில்கள் பலவாகும். நாட்டுப்புறங்களின்
வேளாண்மை அடிப்படைத் தொழிலாகும். இதனுடன்
தொடர்புடையவை சார்புத் தொழில்கள் எனப்படுகின்றன.
கால்நடைகள் வளர்ப்பு, வேளாண் கருவிகள் செய்யும் தச்சர், கொல்லர்
செய்யும் தொழில்கள், உற்பத்திப் பொருட்களை விற்பனை,
பண்டமாற்றுச் செய்யும் வணிகம், நீர்நிலைகள் பராமரிப்பு போன்றவை
சார்புத் தொழில்களாகும்.

ஒவ்வொரு தொழிலின் தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை
மலேசியாவில் வேளாண் சூழலில் சடங்குகள் செய்யப்படுகின்றன.
நெல், பிற தானியங்கள், காய்கறிகள் இங்குப் பயிரிடும் வேளாண்
குடிகளும், ரப்பர், தேயிலை, காப்பி, கூந்தல் பனையிலிருந்து உற்பத்தி
செய்யப்படும் பாமாயில் உற்பத்தி, காடுகள் வளர்ப்பு எனப் பல
தொழில்கள் செய்யும் பிற தொழிலாளர்களும் தத்தம் தொழில்கள்
சார்ந்து சடங்குகளை அவ்வப்பொழுது நிகழ்த்துகின்றனர்.

நெல், சோளம், கம்பு போன்ற தானியங்கள், காய்கறிகள்
பயிரிடுவதற்கு உழுதல், விதைத்தல், நடுதல், அறுவடை செய்தல்

போன்ற நிகழ்வுகளில் குல தெய்வம், விருப்பத் தெய்வத்திற்கு நல்ல விளைச்சல், பலன் வேண்டிச் சில சடங்குகள் செய்யப்படுகின்றன. நல்ல நாள், திசை, நேரம் பார்த்து வளமைப் பொருள்கள் வைத்து வழிபட்ட பின்பே உழவு, விதைப்பு, நடவு போன்றவை செய்யப்படுகின்றன. தானியங்கள் அறுவடையின்போதும் குலதெய்வத்திற்குப் பொங்கல் வைத்து, கால்நடைகளை நீராட்டி, புத்தாடை அணிவித்து அறுவடைச் சடங்குகள் நிகழ்த்துகின்றனர். தானியங்களின் பயிர்கள் செழிப்பாக வளர உதவிய ஞாயிறு, சந்திரன் ஆகியவற்றிற்கும் வழிபாட்டுச் சடங்குகள் செய்யப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தொழிலாளரும் அவரவர் தொழில் சிறக்க, வளமை, நன்றியுணர்வு, அச்சம் அடிப்படைகளில் வழிபாடும் விழாவும் சடங்கியல் தன்மைகளோடு மலேசியாவில் நிகழ்த்துகின்றனர்.

கரகம் எடுத்தல், முளைப்பாரி, குதிரை (புரவி) எடுப்பு, எருது கட்டு, அரிச்சந்திர மயான காண்டம், பவளக்கொடி போன்ற நாடகங்கள் நடத்துதல் போன்றவை மழை வேண்டல், ஊர் செழிப்பு, தொழில் மேம்பாடு, பொருளாதார வளர்ச்சி நோக்கங்களில் செய்யப்படும் சடங்குகளாகும்.

இச்சடங்குகளைச் சிற்றூர் மக்கள் இணைந்து குறிப்பிட்ட கால இடைவெளிகளில் நிகழ்த்தாவிட்டால் பஞ்சம், வறுமை, காலரா போன்ற கொடிய நிகழ்வுகளும் அவற்றால் அழிவுகளும் நிகழும் என நம்புகின்றனர். இச்சடங்குகளுக்கு வரி கொடுக்காதவர்கள், ஒத்துழைப்பு நல்காதவர்கள், பங்களிப்புச் செய்யாதவர்களை உறவுகளிலிருந்தும், ஊரிலிருந்தும் தள்ளி வைப்பதும் நிகழும்.

இவ்வாறு பல சடங்குகள் மலேசியாவில் தமிழர்களால்
நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

உளவியலும் சடங்குகளும்

மனவியல், உளவியல் எனபன மனித இயல்புகளை,
நடத்தைகளைப் பற்றிக் காணும் இயலாகும். உளவியலின் தந்தை
சிக்மண்ட் பிராய்டு வளமைச் சடங்குகளை உளவியல் நோக்கில்
ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தியுள்ளார். நாட்டுப்புறவியலில் வழிபாடு,
நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் போன்ற கூறுகள் இன்றியமையாத
இடத்தைப் பெறுகின்றன. ஒருவருக்கு அவரின் எதிரிகள்,
பகையாளிகள், பில்லிகுனியம், மருந்து வைத்தல், முகமாற்று, கைகால்
முடக்கம், வசியம் செய்தல் போன்றவற்றைச் செய்து மன உளைச்சல்,
நோய்வாய்ப்படுத்துதல் போன்றவற்றைச் செய்யமுடியும் என்பது
மக்களின் பொதுவான நம்பிக்கைகளாகும். இவ்வாறு
பாதிக்கப்பட்டதாக ஒருவர் அல்லது அவரின் உறவினர் முன்னிலையில்
அதற்குப் பரிகாரம் எதிர்வினைச் சடங்குகள் செய்து அவற்றின்
ஆற்றலைக் குறைத்தல், செய்வினையைச் செய்தாருக்குத் திருப்பி
விடுதல் போன்றவற்றிற்குச் சடங்குகள் உள்ளன. இது உலகளவில்
பலமுறைகளில் இருக்கின்றன.

இவ்வகையான பாதிப்புகள், சடங்குகள் மலேசியத் தமிழ்
இனத்தவர்களிடம் இன்றளவும் காணப்படுகின்றன. இவற்றிற்குப்
பரிகாரச் சடங்குகளும் உடலியல், உளவியல் நடவடிக்கைச்
சடங்குகளும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. ஒருவரின் தொழிலை, வளர்ச்சியை
முடக்க அவரின் எதிரிகள் நினைத்தால் அதற்கென பயிற்சி
பெற்றவர்கள் மாந்திரிகர், முகமாற்றுச் செய்வோர், களிப்புக் கழிப்பவர்,

பேயோட்டுபவர், எதிர்வினைகள் செய்வோர் எனப் பலர் இதற்கென இருக்கின்றனர். அவர்களை அழைத்து வந்து அதற்கென உரிய, நம்பும் பொருட்களைக் கொண்டு சடங்குகள் செய்கின்றனர். இச்சடங்குகளைச் செய்து தனக்கு நிகழ்விருந்த பாதிப்புகளிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்ததாக நம்புகின்றனர். இச்சடங்குகள் ஒருவகை மனச்சிக்கல்களுக்கான தீர்வுகளாக நம்பப்படுகின்றன.

வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள்:

பூமி, ஞாயிறு, திங்கள், மழை, காற்று, வானம் ஆகியன குறிப்பிட்ட காலம், பருவம், இயக்கம் போன்றவற்றில் சுழற்சியும் மாற்றமும் கொண்டவை. மனிதர்களின் பிறப்பு, வாழ்வு, இறப்பும் சுழற்சிகளாலானவை. வரலாறும் திரும்பும் என்பர். பூமி ஒருநாளைக்கு ஒருமுறை தன்னைத் தானே சுற்றிக் கொள்கிறது என்பது அறிவியல், மனித வாழ்வும் இயக்கம், சுழற்சி, ஏற்றம், இறக்கம் கொண்டவை. ஐம்பூதங்களின் சுழற்சிகளுக்கேற்ப சடங்குகளும் அவ்வப்பொழுது நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இவை நாட்டுப்புறவியலாளர்களால் 'வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள்' என்றழைக்கப்படுகின்றன.

மனித வாழ்வை நெறிப்படுத்த இயற்கை, சான்றோர்கள், இலக்கியங்கள், வாழ்வியல் விழுமியங்கள் எனப் பலவகைகள் உள்ளன. வரன்முறைகளுடைய ஒழுக்க வழிகள் அற, நீதி இலக்கியங்களில் சுட்டப்பட்டிருப்பினும் இயற்கை இறந்த நிகழ்வுகள், தொன்மங்கள், புனித, அல்புனிதச் சடங்குகளும் மனித வாழ்க்கைக்குத் துணை செய்கின்றன. "சடங்கு என்பது புனிதத்துவம் கருதி ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுங்குமுறையுடன், குறியீட்டு நிலையில் மக்களால் மேற்கொள்ளப்படும் செயல்பாடு" என்கிறார் ஃபிராய்டு (தி.கு.

இரவிச்சந்திரன், ஃபிராய்டின் பார்வையில் தமிழ்நாட்டுப்புற
வழக்காறுகள், ப. 243).

தொகுப்புரை:

எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காக முன்னோர்கள் கருவூலங்களாக
விட்டுச் சென்றுள்ள சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் எந்த நிலையில்
உள்ளன வென்றும் அவை எந்த அளவுக்கு மனிதர்களைச் செம்மை ,
நெறிப் படுத்துகின்றன என்பதும் கண்டறியப்பெற்றுள்ளன. தமிழர்கள்
புலம்பெயர்ந்து பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் மலேசியாவில் குடியேறி
அங்கேயே வாழ்ந்து வந்தாலும் மரபு வழிப்பட்ட சடங்குகளுக்கு
மதிப்பளித்துக் கடைப்பிடித்து வருவதைக் கள ஆய்வு
தெளிவுபடுத்துகின்றது.

புலம்பெயர்ந்து குடியேறினாலும் பிறப்பு, பூப்பு, திருமணம்,
இறப்பு வழிபாட்டுச் சடங்குகள் மலேசியாவில் தத்தம் குல, இன
மரபுப்படியே தமிழர்களால் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

மலாய், சீனர்கள் இந்தியாவின் பிற மாநிலத்தவர்கள் சேர்ந்து
வாழும் சூழலில் தமிழர்களின் சடங்குகள் பிற நாடு, சமய, கலப்பின்றி
நிகழ்த்தப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மனிதர்கள் உணர்வு வயப்பட்டவர்கள். இவை மெய்ப்பாடுகளாக
வெளிவருகின்றன. நம்பிக்கைகள் மனித வாழ்வை இயக்குகின்றன.
தமிழர் மரபில் சடங்குகள் இன்றியமையாத பங்கு வகிக்கின்றன.
பிறப்பிற்கு முன் தொடங்கும் சடங்கு வாழ்விலும் இறப்பிற்குப் பின்பும்
கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன.

புலம்பெயர்ந்து மலேசியாவில் வாழும் தமிழர்கள் தம்
முன்னோரின் வழிமரபு நீட்சியாகக் கடைப்பிடிக்கும் சடங்குகள்,
நிகழ்த்தும் முறைகள் கள ஆய்வு வழி இங்கு சுட்டப்படுகின்றன.

பூப்படைதல், திருமணம், வளைகாப்பு ஈமக்கிரியை, புதுமனை
புகுவிழா போன்றவற்றில் நிகழ்த்தப்படும் சடங்குகள் இவ்வியலில்
சான்றுகளுடன் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரை

மனித வாழ்க்கையை நகர்த்தும் காரணிகள் பல. அவற்றுள் தன்னம்பிக்கையும் சமூக நம்பிக்கைகளும் அடித்தளமானவை.

நம்புதல் என்னும் அடியாகப் பிறந்த நம்பிக்கைகள் சமயம், மரபு, பண்பாடு, நாகரிகம் போன்றவற்றால் தலைமுறை தலைமுறையாக முன்னெடுக்கப்படுகின்றன.

இந்நம்பிக்கைகள் உளவியல் மற்றும் சமூகவியல் தளத்தில் இன்றியமையாத இடத்தை வகிக்கின்றன.

கிழாக்காசிய நாடுகளில் ஒன்றான மலேசியாவிற்குத் தமிழர்கள் நான்கு கட்டங்களாக புலம் பெயர்ந்து உள்ளார்கள்.

இராசராசசோழன் காலத்தில் அரசியல், பின் வாணிகம் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கூலித் தொழிலாளர்களாக, பின் பிழைப்புத் தேடியும் அங்கு குடியேறியுள்ளார்கள்.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கூலித்தொழிலாளர்களாக கொண்டு செல்லப்பட்ட இவர்கள் அங்கிருந்த தோட்டப் புறங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

மலாய், சீனர், ஆங்கிலேயர் போன்றவர்களுடன் இந்தியராகச் சென்ற தமிழர்கள் பல்லினச் சூழலில் வாழ்ந்த நிலையிலும், தங்களின் தொன்மை, மரபு மற்றும் பாரம்பரியங்களை உடைய வழிபாடுகள், விழாக்கள், சடங்குகள், நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை இன்றளவும் கட்டிக்காத்து வருகின்றனர்.

இவ்வாய்வு மலேசியா வாழ்த் தமிழர்களின் சடங்குகளைத் தனித்து நோக்கியுள்ளது.

ஆய்வு நோக்கில் சடங்குகளின் விளக்கம் தோற்றம், வகைகள், தற்கால நிலை, நோக்கம் ஆகியன பற்றி தெளிவுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சடங்குகள் பற்றி அறிஞர்கள், அகராதிகள் இலக்கியங்கள் மற்றும் பிறச்சான்றுகள் கூறும் கருத்துகள் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன.

பிறப்புச் சடங்குகளில் கருவுற்றப் பெண்ணிற்குச் செய்யும் வளைகாப்பு, குழந்தை பிறந்தவுடன் செய்யப்படும் நிகழ்வுகளான தொட்டில் கட்டுதல், பெயர் வைத்தல், முடி எடுத்தல், உணவூட்டுதல் போன்ற சூழல்களில் செய்யப்படும் சடங்குகள் தகுந்த சான்றுகளுடன் தெளிவுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பெண்களின் உடல்நிலையில் ஏற்படும் மாற்றத்தால் பூப்பெய்தி குழந்தைப் பேற்றிற்குத் தயாராகும் நிலையில் மேற்கொள்ளப்படும் தீட்டு, வளமை, தொழில், சாதி, சமய அடிப்படைகளில் நிகழ்த்தப்பெறும் சடங்குகள் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

பூப்படைந்த பெண்ணிற்குத் திருமணமான சுமங்கலி பெண்கள் நீராட்டுதல், புத்தாடை அணிவித்தல், பயன்படுத்தப்படும் பொருட்கள் பற்றியும் சுட்டப்பெற்றுள்ளது.

இச்சடங்கில் தாய்மாமனின் முக்கியத்துவத்துவம், பிற உறவினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் இடங்கள் குறித்தும் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

மனித வாழ்வில் முக்கியமான நிகழ்வான திருமணத்தில் செய்யப்படும் பொருத்தம் பார்த்தல், உறுதிப்படுத்துதல், முகூர்த்தக்கால் நடல், காப்புக் கட்டுதல், நலங்கு வைத்தல், தாலி கட்டுதல், சாந்தி முகூர்த்தம், மறுவீடு சென்று வரல், விருந்து போன்ற திருமண சடங்குகள் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

திருமணத்திற்குப் பின் ஆண் பெண் தொழில்கள், வழிபாடுகள், விழாக்களில் மேற்கொள்ளப்படும் சடங்குகள் பற்றியும் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

மனிதனின் இறுதி நிகழ்வான இறப்பையொட்டி செய்யப்படும் நீத்தார் கடன் என்னும் சடங்கில் இறந்தவரை நீராட்டி அடக்கம் செய்யும் வரை செய்யப்படும் மாராயம் சொல்லுதல், நீர்மாலை எடுத்தல், சேமம் கட்டுதல், வாய்க்கரிசி இடல், இறுதி வழிபாடு, நல்லடக்கம் செய்தல் ஆகிய சூழல்களில் மேற்கொள்ளப்படும் இறப்புச் சடங்குகள் தகுந்த சான்றுகளுடன் வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொருவருக்கும் தனக்கான தனிக்குடியிருப்பு என்னும் இல்லம் உருவாக்குதல் அடிப்படைத் தேவையாகும். இவ்வில்லத்தை உருவாக்குவதற்குத் தொடக்க நிகழ்வான வாஸ்து, பூமி பூசை, நிலைவைத்தல் மற்றும் குடியேறுதல் போன்றவற்றில் செய்யப்படும் சடங்குகள், இதில் உறவுகளின் பங்காளிப்பு குறித்தும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழர்கள் பன்னெடுங்காலமாக மலேசியாவில் பல தொழில்கள், பழக்கவழக்கங்கள், கல்வி, பொருளாதார வளர்ச்சி போன்றவற்றில் முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தலும், தம் முன்னோர்கள் விட்டுச்சென்ற சடங்குகளை இயன்றவரை மாறுதலுக்கு உட்படுத்தாது அவ்வவ் நிகழ்விற்கேற்ப கடைப்பிடித்து வருவது சான்றுகளுடன் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

தற்கால இளைய தலைமுறையினரிடையேயும் இச்சடங்குகள் மரபு நீட்சியாகத் தனித்தன்மைகளுடன் தொடர்வது ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

சடங்குகள் நிகழ்த்தும் பொழுது ஒவ்வொரு சடங்கிலும் உறவுகளுக்குரிய பங்களிப்பு, இடம், மரியாதை ஆகியன கொடுக்கப்படுகின்றன.

ஒவ்வொரு சடங்கிலும் நல்ல நேரம் பார்த்தல், உரிய பொருட்களை வளமை, தீட்டுப் போன்ற காரணங்களுடன் தவறாமல் பயன்படுத்துதல் போன்றன கள ஆய்வின்வழிக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வேற்று நாட்டில், கல்வி, வெவ்வேறு தொழில்கள், பொருளாதார மேம்பாடு, நகரச் சூழல் போன்றவற்றால் வாழ்க்கை மேம்பட்டிருக்கும் நிலையிலும் மரபு வழிச் சடங்குகளையும், நம்பிக்கைகளையும் முன்னோர் வழிகளில் தொன்று தொட்டு கடைப்பிடித்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

துணைநூல் பட்டியல்

அறிவுடைநம்பி. ம.சா -

தமிழக நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வியல்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி. லிட்

அம்பத்தூர், சென்னை 600 098ல

முதல் பதிப்பு: 2010

இந்திரசித்து.க -

ஆய்வுக்கட்டுரை எழுதுவது எப்படி

காமாட்சியம்மன் பதிப்பகம்

உடமலைப்பேட்டை 642126

பதிப்பு: டிசம்பர் 2009

இராமலிங்கனார். வெ -

திருக்குறள் நாமக்கல் கவிஞர் உரை

பூம்புகார் பதிப்பகம், பிரகாசம் சாலை

பிராட்வே

சென்னை

மதல் பதிப்பு - 2004

ஈஸ்வரன்.ச -

ஆய்வும் திறனாய்வும்

பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்

இராயப்பேட்டை, சென்னை 600014

முதல் பதிப்பு டிசம்பர் 2007

கந்தசாமி.அ -

பழந்தமிழரின் பழக்கவழக்கங்கள்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

தரமணி, சென்னை 600 113

முதற்பதிப்பு 2013

கல்பனா சேக்கிழார் -

புறநானூற்றில் தமிழர் வாழ்வியல்

தமிழ்மலர் பதிப்பகம்

சென்னை 600 017

பதிப்பு: 2009

கலியபெருமாள்.கா -

நீத்தார் கடன் நெறிமுறைகள்

ஸ்டார் அச்சகம், பெல்பீல்டு சாலை,

ஈப்போ, மலேசியா

முதல் பதிப்பு: - 1972

காந்தி.க. -

தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும்

நம்பிக்கைகளும்

யுனைட்ட பைண்டு கிராபிக்ஸ்

சென்னை 600 004

3ஆம் பதிப்பு: 2008

குணசேகரன்.கரு.அழ. -

நாட்டுப்புற மண்ணும் மக்களும்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி. லிட்

அம்பத்தூர், சென்னை 600 098

இரண்டாம் பதிப்பு: டிசம்பர் 2008

குன்றக்குடி அடிகளார் -

சமயம் சமுதாயம் இன்றைய

நிலையில்

அருள்நெறிப் பதிப்பகம்,

குன்றக்குடி 630 206

முதல் பதிப்பு 1999

கோவிந்தன்.கா புலவர் -

ஆரியர்க்கு முற்பட்ட தமிழர் பண்பாடு

ராமையா பதிப்பகம்,

சென்னை 600014

முதல் பதிப்பு: டிசம்பர் 2011

சக்கரவர்த்தி & காயத்தரி-

சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் ஏன்?

பகவதி ஆப்செட் பிரஸ்

தஞ்சாவூர் ரோடு, சென்னை

முதற்பதிப்பு - 2010

சக்திவேல் முருகனார் மு.பெ. வண்டமிழில் வாழ்வியல் சடங்குகள்

உமா பதிப்பகம்

சென்னை 600 001

மூன்றாம் பதிப்பு: ஜூன் 2012

சக்திவேல்.சு -

நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு

மணிவாசகர் பதிப்பகம்

சென்னை 021 600

ஆம் பதிப்பு 17: ஆகஸ்டு 2013

சசிவல்லி. வி.தி. -

தமிழர் திருமணம்

ஸ்ரீவெங்கடேஸ்வரா ஆப்செட்

சென்னை 600 006

2ஆம் பதிப்பு 2010

சரவணபவன் -

விரதங்களும் விழாக்களும்

திருமகள் வெளியீடு

கோலாலம்பூர் 58200

5ஆம் பதிப்பு: – 1996

சரஸ்வதி வேணுகோபால்- நாட்டுப்புறவியல் கோட்பாடு

ஆய்வுகள்

தாமரை வெளியீடு,

மணிவாசகர் நூலகம்,

மதுரை

பதிப்பு, 1991

சாரங்கபாணி&சாமிநாதன்.த.பேரா

சங்க இலக்கிய மேற்கோள்கள்

மெய்யப்பன் பதிப்பகம்

சென்னை 600 021

முதல் பதிப்பு 2008

சாலினி இளந்திரையன் -

சங்கத்தமிழரின் மனிதநேய

மணிநெறிகள்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

சென்னை 600 113

பதிப்பு: 2004

சுப்பம்மாள்.கி -

தென்காசி மக்களின் சடங்குகளும்

நம்பிக்கைகளும்

தமிழியல்புல உயராய்வு மையம் /

கல்லூரி

குற்றாலம்.

பதிப்பு: 2012

சுப்பிரமணிய பிள்ளை.கா- தமிழர் சமயம்

சாரதா பதிப்பகம்

சென்னை 600 014

முதற்பதிப்பு மே 2011

சுப்பிரமணியம்.ப.&ஹேமலதா.இரா

இந்துமத சடங்குகள்

ருத்ரா தேவி சமாஜ், மலேசிய இந்து

அகாடமி,

துன் சம்பந்தன் சாலை,

கோலாலம்பூர்.

முதல் பதிப்பு 2010

சேகர் நாராயணன் -

சமுதாயச் சிந்தனைகள்

உமா பதிப்பகம், கோலாலம்பூர்.

மலேசியா

பதிப்பு 2012

சொக்கலிங்கம்.ந. நெல்லை - தமிழில் ஆய்வு அனுபவங்கள்

சாரதா பதிப்பகம்

சென்னை 600 014

முதல் பதிப்பு: 2011

ஞானசேகரன்.தே -

மக்கள் வாழ்வில் மந்திரச் சடங்குகள்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி. லிட்

அம்பத்தூர், சென்னை 600 098

இரண்டாம் பதிப்பு: டிசம்பர் 2009

தமிழண்ணல்&இலக்குமணன்.எம்.எஸ்

ஆய்வியல் அறிமுகம்

செல்லப்பா பதிப்பகம்

மதுரை 625 001

14ஆம் பதிப்பு 2012

தமிழண்ணல் -

தொல்காப்பியம்

மீனாட்சி புத்தக நிலையம்

தானப்பமுதலி தெரு, மதுரை 625 001

3ஆம் பதிப்பு ஜனவரி 2011

திருநாவுக்கரசு.க.த. -

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில்

தமிழ்ப்பண்பாடு

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

கீழ்ப்பாக்கம் சென்னை 600 010

2ஆம் பதிப்பு 2010

பரம்சோதி -

நீத்தார்கடன் ஒரு வழிகாட்டி

மலேசிய இந்து சங்கம்

ஈப்போ சாலை, கோலாலம்பூர்

2ஆம் பதிப்பு 1998

பாக்கியமேரி -

இலக்கண இலக்கிய வரலாறு

பூவேந்தன் பதிப்பகம்

மயிலாப்பூர், சென்னை 600004

முதல் பதிப்பு: 2013

பால்ராசு.தே.சி (திருக்குறள்வாணன்)

திருக்குறள்வாணன் சிந்தனைகள்

பாவாணர் தமிழ் மன்றம்

பத்துகாஜா, பேராக், மலேசியா

முதல் பதிப்பு: 1973

பாலசுப்பிரமணியன்.கு.வெ- ஆய்வியல் நெறிகள்

அனுராதா பப்ளிகேஷன்ஸ்

கும்பகோணம், சென்னை 600 108

17ஆம் பதிப்பு 2012

பிள்ளை. கே.கே -

தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

சென்னை 600 014

முதல் பதிப்பு: 2013

புருசோத்தமன் தி. -

பதினாறும் பெற்று பல்லாண்டு வாழ்க

தாமரை88 பப்ளிகேஷன்ஸ் பி லிட்

அம்பத்தூர், சென்னை 600 098

முதல் பதிப்பு ஜூலை 2015

பெருமாள். நா. -

தமிழ் வேத வழிபாடு,

அல்லி மலர் பதிப்பகம்

	பெட்டாலிங் ஜெயா, மலேசியா முதல் பதிப்பு 1998
பொன்னம்பல அடிகளார் -	தமிழ்ப் பண்பாடு அருள்நெறிப் பதிப்பகம் குன்றக்குடி, 630 206 முதல் பதிப்பு 2009
பொன்னுதுரை எஸ். பொ -	சடங்கு மித்ரா வெளியீடு சிட்னி, ஆஸ்திரேலியா முதல் பதிப்பு அக்டோபர் 1996
மணிவெள்ளையன்.மு. -	தமிழிய நெறித் திருமணம் திருக்குறள் முனைவகம் துன் சம்பந்தன் சாலை, கோலாலம்பூர் பதிப்பு ஜூலை 1996
மறைமலை அடிகள் -	தமிழர் மதம் மணிவாசகர் பதிப்பகம் சென்னை 600 108 மறுபதிப்பு ஆகஸ்டு 1999
மாடசாமி.ச. -	தமிழர் திருமணம் அன்று முதல் இன்று வரை பாரதி புத்தகாலயம், தேனாம்பேட்டை, சென்னை 600 018 6ஆம் பதிப்பு 2011

மாணிக்கம் எம்.கே. -

மலாயா சரித்திரம்

மனோன்மணி விலாச புத்தகசாலை

கோலாலம்பூர்

பதிப்பு ஆண்டு 1958

மாணிக்கனார். சு.ப. -

வள்ளுவம்

பாரி நிலையம்

பிராட்வே, சென்னை 1

6ஆம் பதிப்பு அக்டோபர் 1969

ராமானுஜ தாத்தாச்சாரியார் - அக்னிஹோத்திரம்

சடங்குகளின் கதை

நக்கீரன் பப்ளிகேஷன்ஸ்

இராயப்பேட்டை, சென்னை

4ஆம் பதிப்பு 2010

லெட்சுமி.சுப்பிரமணியம் - இ

ந்து மதம் பதிலளிக்கிறது

வானதி பதிப்பகம்

தி.நகர், சென்னை 17

3ஆம் பதிப்பு ஜூன் 1997

விசுவநாதம்.கி.ஆ.பெ. -

வள்ளுவர் உள்ளம்

பாரி நிலையம்

பிராட்வே, சென்னை 1

3ஆம் பதிப்பு டிசம்பர் 1968

அகரமுதலி

திருமகள் தமிழகராதி

- திருமகள் நிலையம்

வெங்கட் நாராயணா ரோடு

தி.நகர், சென்னை 17

மூன்றாம் பதிப்பு 2007

உமா நற்றமிழ் பேரகராதி-

உமா பதிப்பகம்

செந்தூல், 51100,

கோலாலம்பூர், மலேசியா

முதற் பதிப்பு 2017

தமிழ் தமிழ் ஆங்கில அகராதி-சுரா புக்ஸ் (பிரைவேட்) லிட்,

எண் 16, பிரதானசாலை,

அண்ணாநகர், சென்னை

பதிப்பு - அக்டோபர் 2011

தமிழ் மொழியகராதி

- கதிரைவேற்பிள்ளை

ஏசியன் எடுகேஷனல் சர்வீசஸ்

(ஆசியக் கல்வி நிறுவனம்)

புது டில்லி 110016

இரண்டாம் பதிப்பு - 1964

ஆய்வேடுகள்

சுப்பம்மாள்.கி

- தென்காசி வட்டார மக்களின்
சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும்
முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு
தமிழியற்புல உயராய்வு மையம்,
ஸ்ரீ பராசக்தி மகளிற் கல்லூரி,
குற்றாலம்

வேலு.ப

- சித்தூர் வட்டார மக்களின் வாழ்க்கைச்
சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும்
முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்

சித்ரா.க

- புதுக்கோட்டை மாவட்ட மக்கட்
பெயர்கள் காலந்தோறும்
முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி

**மலேசியத் தமிழர் பின்பற்றும்
சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும்
தரவுகள்**

நேர்காணல்கள்

பூப்புச்சடங்கு

1. திருமதி அமராவதி

1.1 பூப்புச்சடங்கு பற்றி தாங்கள் அறிவது என்ன?

பூப்புச்சடங்கு என்பது வயசுக்கு வந்த பெண்பிள்ளையைச்
சுத்தப்படுத்துவதாகும்.

1.2 பூப்புச்சடங்கை ஏன் செய்கிறார்கள்?

அது தீட்டு. தீட்டடானவர்கள் எவரையும் எதையும்
தொடக்கூடாது. தீட்டடானவர்கள் பார்க்கின்ற, நெருங்குகின்ற,
தீண்டுகின்ற பொருட்கள் பழுதாகிவிடும்.

1.3 தங்கள் அனுபவத்தில் என்ன பொருள் எப்படி பழுதாகிறது
என்று சொல்ல முடியுமா?

முடியும். அறுபதாம் பச்சிலை, கற்பூரவல்லி மாதிரி செடிகள் வாடி
செத்துப்போயுள்ளன. பூப்புச்சடங்கை எங்கு செய்கிறார்கள் ?
பூப்புச்சடங்கை அவளுடைய வீட்டில்தான் செய்வார்கள்.

2. திருமதி நாகேசுவரி

2.1 பூப்படைந்த பெண்ணை எத்தனை நாட்கள்

குடும்பத்திலிருந்து விலக்கி வைக்கிறார்கள்?

ஏறக்குறைய ஏழு முதல் பத்து நாள்கள் போதுமானது.

2.2 பெண் பூப்படைந்ததும் முதன் முதலில் என்ன செய்யவேண்டும்?

பெண்ணைக் குளியலறைக்கு இட்டுச் சென்று தலை தொடங்கி கால்வரை தண்ணீர் ஊற்றி நன்றாகக் குளிப்பாட்டிவிட வேண்டும்.

3. திரு மணிசேகர்

3.1 பூப்புச்சடங்கில் தாய்மாமன் பங்கு என்ன?

தாய்மாமன், பூப்புப் பெண்ணிற்கு த் தென் னை ஓலையால் வேயப்பட்ட பச்சைப்பந்தல் கட்டி, பெண்ணின் தலைக்கு த் தண்ணீர் விட்டு, அவளை அங்கு உட்கார வைக்கவேண்டும். தாய்மாமன் சீராக, மஞ்சள், குங்குமம், வெற்றிலை, பாக்கு, பூமாலை, பட்டுச்சேலை, புதிய பாத்திரவகைகள், மத்தாப்பு, வான வேடிக்கை, பொன் நகைகள் முதலானவற்றைப் பெண்ணுக்கு வைக்கவேண்டும்.

4. திருமதி தங்கம்மா

4.1 பூப்புனித நீராட்டுவிழா பற்றி உங்களுக்கு என்ன தெரியும்?

பூப்புனித நீராட்டுவிழா, வயசுக்கு வந்து 'பெரியமனுஷியாகிற' ஒரு பெண்ணுக்கு ஒருவாரம் கழித்து எண்ணெய், மஞ்சள், சீயக்காய் வைத்துக் குளிப்பாட்டி, நலங்கு வைத்து த் தீட்டுக்கழித்துச் சுத்தம் செய்து வீட்டுக்குள் அழைக்கும் சடங்காகும்.

4.2 பூப்பெய்திய ஒரு பெண்ணுக்கு த் தீட்டுக் கழிக்காவிட்டல் என்ன வாகும்?

வயதுக்கு வந்து, பூப்பெய்திய பெண்ணுக்குத் தீட்டுக்கழிக்காமல் விட்டு விட்டால், அதனால் அப்பெண்ணுக்கும் அவளுடைய குடும்பத்துக்கும் அநேக பிரச்சினைகள் வரும் என்று முன்னோர் கூறியுள்ளார்கள். அனுபவத்திலும் நம்புகின்றனர். உடல், உள்ள ரீதியாக அனைவரும் பாதிக்கப்படுவதுடன் பெண்ணுக்குத் திருமணம் நடைபெறுவதும் தடைபட்டுக் கொண்டேயிருக்கும் என்று கூறப்படுகிறது.

திருமணம்

திரு.குண்டாசாகரன்

1.1 திருமணம் ஏன் நடத்தப்படுகிறது?

ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் ஒழுங்கு தவறாமல் வாழவேண்டும். அவர்களுடைய பரம்பரை நல்லபடி உருவாகவேண்டும் என்பதற்காகவும். உங்களுக்குத் தெரிந்த சில திருமணச் சடங்குகளைக் கூறவும்.

பெண்பார்த்தல், முகூர்த்தக்கால் நடுதல், பச்சைப்பந்தல் கட்டுதல், மாவிலை தோரணம் கட்டுதல் , முளைப்பாலிகை வளர்த்தல் , அம்மி மிதித்துஅருந்தி பார்த்தல், மாலை மாற்றுதல், தாலி கட்டுதல்.

1.2. மணப்பந்தலில் ஏன் வாழைமரம் கட்டுகிறார்கள்?

புதுமணமக்கள் வாழைமரம் போன்று பரம்பரை பரம்பரையாக நீடித்து வாழவேண்டும் என்னும் கருத்தை உணர்த்துவதற்காக.

திருமதி லட்சுமி

2.1 மணமக்களுக்கு நலங்கு வைப்பது ஏன்?

நலங்கு வைப்பது நம்முடைய சாங்கியம்.

மணமக்களைப்

பலவகையான அசுத்தங்களிலிருந்து பரிசுத்தமாக்குவதற்கு

2.2 பெண் வீட்டார் மணப்பெண்ணிடம் மடித்தேங்காய் கொடுத்து அனுப்புவது ஏன்?

மடித்தேங்காய் பெண் வீட்டாருக்கும் மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கும் ஓர் உறவுப்பாலம் அமைப்பது போன்றது. இரு குடும்பங்களின் புரிந்துணர்வை வலுப்படுத்தும் சிறப்புச் சடங்காகும்.

2.3 மெட்டி என்பது என்ன ? அதை யார் ? யாருக்கு அணிவிப்பார்கள்?

மெட்டி கால்விரலில் அணியும் ஒரு சிறு வெள்ளி வளையமாகும். மெட்டியை மிஞ்சி என்றும் கூறுவார்கள். மெட்டியைக் கணவன் மனைவிக்கும், மாப்பிள்ளைத் தோழன் மணமகனுக்கும் அணிவிக்கிறார்கள்.

வளைகாப்பு

திரு.மருதமுத்து

1.1 வளைகாப்பு என்பது என்ன?

வளைகாப்பு திருமணமாகி கர்ப்பமுற்ற ஒரு பெண்ணுக்கு ஏழாவது மாதவாக்கில் செய்யக்கூடிய ஒரு சடங்காகும்

1.2 வளைகாப்பு செய்யப்படுவது ஏன்?

கர்ப்பமுற்றுள்ள ஒரு பெண்ணுக்கு பிரசவ காலம் நெருங்க நெருங்க பய உணர்வு மேலிடுவது இயல்பான காரியம். அவளுடைய

பயவுணர்வைப் போக்கவும் தாயும் வயிற்றில் வளரும் சேயும் சுகப் பிரசவத்துடன் இவ்வுலகில் வலம் வருவதற்காகவுமாகும் வளைகாப்பு செய்யப்படுகிறது..

1.3 ஒரு பெண்ணின் வளைகாப்பு நிகழ்வுக்கு யார் யார் எல்லாம் வருவார்கள்?

வளைகாப்பு நிகழ்வுக்கு ப் பெண்ணின் கணவர், கணவரின் பெற்றோர், பெண்ணின் பெற்றோர், பெண்ணின் உடன் பிறந்தோர் (சகோதரர்), மற்ற உற்றார், உறவினர், நெருங்கிய நண்பர்கள் யாவரும் அழைக்கப்பட்டு வருவர்.

திருமதி பரிமளா

1.4 சீமந்த நடவடிக்கையில் எந்தச் சடங்கு கர்ப்பிணிப் பெண்ணிற்கும் அவள் வயிற்றுச்சிசுவுக்கும் அதிகப்பயன் தரக்கூடியது என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?

வளையல், குறிப்பாக கண்ணாடி வளையல்கள் அணிவிக்கும்போது அதன் “டிங் டிங்” ஒலியால் ஒரு சேர தாயும் சேயும் மனமகிழ்வு அடைகிறார்கள். மேலும், வளையல் ஒலிக்கு எதிர்மறையான கதிர்வீச்சுத் தாக்கங்களைத் தாங்கிக் கொள்ளும் சக்தி உண்டென்று நம்பப்படுகின்றது.

நீத்தார் கடன் நெறிகள்

திரு. இராஜமாணிக்கம்

1.1 நீத்தார் கடன் நெறிகள் என்பதன் பொருள் என்ன?

நீத்தார் கடன் நெறிகள் என்பது இறந்தவர்களுக்காக செய்கின்ற சாங்கிய வகைகளைக் குறிப்பிடும்.

1.2 கொள்ளிவைப்பது என்றால் என்ன?

கொள்ளிவைப்பது என்பது இறந்தவரின் உடலுக்குத் தீ வைப்பதாகும்.

1.3 யார், யாருக்கு கொள்ளிவைப்பது முறையான சடங்காகும்?

தாய்க்கு தலைமகனும் தந்தைக்குக் கடை மகனும் கொள்ளிவைப்பது நமது மரபு.

திரு. இராமமாணிக்கம்

1.4 கொள்ளிக்குடம் உடைப்பது ஏன், அது எங்கு எப்படி நடத்தப்படுகிறது?

இறந்தவரின் ஆன்மா சாந்தி அடையும் பொருட்டு, கொள்ளிக்குடம் உடைக்கும் சடங்கு இடுகாட்டிலும் கொள்ளிச்சட்டி உடைத்தல். சுடலையிலும் நடத்தப்படுகிறது. நீர் நிரப்பிய மண்குடத்தை இறந்தவரின் மகன் தன் தோள் மீது சுமந்து பிணத்தின் தலைப்பக்கமாகத் தொடங்கி மூன்றுமுறை வலம் வருவார். ஒவ்வொரு சுற்றின் இறுதியிலும் அம்மண் குடத்தின் மேற்பரப்பில் கூர்மையான கத்தியால் ஒரு கொத்து கொத்தி துளையிடப்படுகிறது. மூன்றாவது சுற்றின் இறுதியில் கொத்து போட்டவுடன் மண்சட்டி பிணத்தின் தலைப்பக்கமாக தரையில் போட்டு உடைக்கப்படுகிறது.

திரு. லிங்கி கவுண்டர்

1.5. ஓராண்டுத் துக்கம் அனுஷ்டித்தலில் தங்களுடைய கருத்து என்ன?

இறந்தவர்களுக்கு ஓராண்டுத்துக்கம் அனுசரிப்பது மிகமிக அவசியமான ஒரு சடங்கு. நம்மை விட்டுப் பிரிந்தவர்களின் ஆன்மா சாந்தி பெற இறைவனிடம் வேண்டிக் கொள்ளவும், அவர்களின் நினைவு தொடர்ந்து நம்மிடம் லயித்திருக்கவும் நம்முடைய நன்றிக்கடனைச் செயலில் காட்டவும் இச்சடங்கு உதவுகிறது.

1.6 இறந்தவர்களுக்குப் படையல் வைப்பது உண்டா?

உண்டு.

திரு. பாரதம்

1.7. இறந்தவர்களுக்கான துக்கம் எவ்வெந்த நாள்களில் அனுசரிக்கப் படுகின்றது?

இறந்தவர்களுக்கான துக்கம் எட்டாம், பதினாறாம், முப்பதாம் நாளிலும், பிறகு ஓராண்டு கழித்தும் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது.

1.8. இறந்தவர்களின் உடலை எத்தனை நாள்கள்வரை வீட்டில் வைத்திருக்கலாம்?

ஒரு நாள்.

1.9. அஸ்தி கரைத்தல் என்றால் என்ன?

இறந்தவரின் உடலைச் சுடலையில் எரித்த மூன்றாவது தினத்தில் சுடலையில் (எரித்த இடத்தில்) மீதியாகக் கிடைக்கும் சாம்பல் அஸ்தி

எனப்படுகிறது. அந்த அஸ்தியை மிக்க இறையுணர்வுடன் கடலுக்கு அல்லது ஆற்றங்கரைக்குக் கொண்டுச் சென்று பலசடங்குகளுடன் நீரில் கலந்துவிடுதலை அஸ்தி கரைத்தல் என்கிறோம்.

1.10. ஈமக்கடன்களை முன்னின்று செய்கின்ற மகன்களுக்கு மொட்டை போடுவது வழக்கத்தில் உள்ளதா?

ஆம்.

1.11. இறக்கும் தருவாயிலுள்ளவர்களுக்கு சடங்குகள் செய்வதுண்டா?

சில சடங்குகள் செய்வதுண்டு.

1.12. இறந்தவரின் உடலைக் குளிப்பாட்ட என்னென்ன பொருட்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்?

மஞ்சள் பொடி, எலுமிச்சை, நல்லெண்ணெய், ஆரஞ்சு, சிகைக்காய்த்தூள், சந்தனத்தூள் முதலானவை.

மேற்கோள்கள்

மலேசியத் தமிழர் வரலாறு

பெரும்பாலான இந்தியர்கள் மலாயாவுக்கு சஞ்சிக் கூலிகளாகவே வரவழைக்கப்பட்டனர். இச்சஞ்சிக்கூலிகள் இந்நாட்டிற்கு வந்ததால் ரப்பர் தோட்டங்கள் பல்கிப் பெருகின.

பக்.-60-61, சமுதாயச் சிந்தனைகள், முனைவர் சேகர்

நாராயணன்

சடங்குகள்

நமது சாத்திரங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும், சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்தமான நலம் கருதியே சொல்லப் பட்டு இருப்பவையாகும்.

பக்.-358. இந்து மதம் பதிலளிக்கிறது, எஸ். லட்சுமி

சுப்பிரமணியம்

பூப்புச்சடங்கு

மாதவிலக்குக் கொண்ட பெண்ணொருத்தி இனிய பழந்தரும் மரத்தினடியில் நின்றால் அம்மரத்தின் பழங்கள் கசப்பாக மாறிவிடும்.

பக்.-90-91. தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும்,

முனைவர் காந்தி

திருமணம்

1.திருமணம் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகிறது என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. இன்னார்க்கு இன்னார்தான் கணவன் மனைவி என்பது பிறப்பிற்கு முன்பே நிச்சயிக்கப்பட்டு விடுகிறது.

மேலும், திருமணம் என்பது ஒரு புதிய சந்ததி தோன்றுவதற்குரிய வாழ்க்கையின் நுழைவாசல்.

பக். 191.தமிழர் திருமணம், வி.சி. சசிவல்லி

2. கற்பெனப்படுவது கரணமொடு புணரக் கொளற்குரி மரபின்
கிழவன் கிழத்தியைக் கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக்
கொள்வதுவே

தொல்.நூற்பாவெண் -1088, தமிழண்ணல்,

திருமண விழாக்களில் முளைப்பாலிகை வளர்க்கும் சடங்கினை
சிலப்பதிகார காப்பியத்தில் இளங்கோவடிகள் அழகுற
குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காணலாம். கோவலன் கண்ணகியின் திருமண
விழாவில் மணப்பொருட்கள் முதலானவற்றை மகளிர் மங்கலகரமாக
ஏந்தி வருவதை,

“விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
முனைக்குட நிரையினர்”

எனக் குறிப்பிட்டு சிறப்பிக்கின்றார்.

பக். 205. தமிழர் திருமணம், வி.சி. சசிவல்லி

வளைகாப்பு

இல்வாழ்க்கைக்கு ஏற்றம் தருவது நன்மக்கட் பேறேயாகும்.

மங்கலமென்ப மனைமாட்சி மற்று அதன்

நன்கலம் நன்மக்கட்பேறு – குறள்-60

பக்.- 62. புறநானூற்றில் தமிழர் வாழ்வியல், கல்பனா

சேக்கிழார்

நீத்தார் கடன் நெறி

இறந்தவர்களின் ஆவி மயானத்திலிருந்து திரும்பி வீட்டுக்கு வரக்கூடாது என்பதற்காகவே அவற்றை திருப்திபடுத்தும் நோக்கில் இறப்புச்சடங்குகள் செய்யப்படுகின்றன.

தோற்றம் உண்டேல் மரணம் உண்டு- சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

பக்.-274. வண்டமிழில் வாழ்வியல் சடங்குகள்,

மு.பெ.சக்திவேல் முருகனார்

செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகே இனி சாம் பிணங்கள் கத்தும் கணக்கென்ன காண் என் கயிலாயித்தானே என்றிதைத்தான் பட்டினத்தார் வெறுத்துப்பாடினார்

பக்.-326. வண்டமிழில் வாழ்வியல் சடங்குகள்,

மு.பெ.சக்திவேல் முருகனார்

குடும்பத்தில் மூத்தவனே கொள்ளி வைக்கவேண்டும்.அவன் இல்லாவிட்டால் இருப்பவர்களுள் மூத்தவன் கர்மம் செய்யலாம்.

பக். -134. பதினாறும் பெற்று பல்லாண்டு வாழ்க,

தி.புருசோத்தமன்

உயிரினை இழந்த உடலது தன்னை, காலும் ஆர்த்து கையும் ஆர்த்து, கூறை களைந்து கோவணங் கொளுவி, ஈமத் தீயை எரியெழ மூட்டி.....

பக். 242. தமிழர் மதம், மறைமலை அடிகள்

புதுமனை புகுவிழா

முன்னோர் செய்த செயல்களை எவ்விதக் காரண காரிய
ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபடாமல், தாம் கண்டவா றே பின்பற்றுவதும்
நிகழ்த்துவதும் சடங்கின் முறையாகும்.

பக்.-244. தமிழக நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுகள்,

ம.சா அறிவுடைநம்பி

வீடுகட்டத் தொடங்கும் கால முதலே வழிபாட்டு நிகழ்வுகளும்,
சடங்குகளும் சாங்கியங்களும் கூடவே இடம்பெற்று வருவதைக்
காணமுடிகிறது.

பக்.-244. தமிழக நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுகள்,

ம.சா அறிவுடைநம்பி

வீட்டின் சமையலறையிலிருந்து பால் காய்ச்சுவதிலிருந்துதான்
புதுமனை புகுதலுக்கான நல்ல நேரம் தொடங்குகிறது.

பக். 227. வண்டமிழில் வாழ்வியல் சடங்குகள்,

மு.பெ.சக்திவேல் முருகனார்

ஆய்வுக்குரிய தகவலாளர்

பெயர்ப்பட்டியல்

பெயர்	வயது	வசிப்பிடம்	தொழில்	கல்வி
மணிசேகர்	53	சிறம்பான்	காப்புறுதி	பிஏ
அமராவதி	48	சிறம்பான்	இல்லத்தரசி	டிப்
லட்சுமி	63	சிறம்பான்	இல்லத்தரசி	டிப்
மருதமுத்து	70	சிறம்பான்	விரிவுரை	பிஏ
பொன்னுசாமி	74	காசாங்	ஆசிரியர்	எம்ஏ
இராமமாணிக்கம்	70	கிள்ளான்	ஆசிரியர்	பிஏ
இராஜேந்திரன்	57	சிறம்பான்	காவல்துறை	எஸ்சி
கருணாகரன்	60	கெப்போங்	கட்டுமானம்	எம்பிஏ
சண்முகம்	76	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	எம்ஏ
சுப்பிரமணியம்	65	மலாக்கா	காப்புறுதி	எம்பிஏ
சரசுவதி	62	மலாக்கா	இல்லத்தரசி	எல்சிஇ
இராஜசுவுந்தரி	57	கெப்போங்	ஆசிரியர்	பிஏ
சண்முகம்	78	சிறம்பான்	எக்ஸ்ரே	டிப்
மாதவன்	63	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	பிஏ

பெயர்	வயது	வசிப்பிடம்	தொழில்	கல்வி
தனலெட்சுமி	55	சிறம்பான்	நூலகம்	பிஏ
இராஜமாணிக்கம்	60	மலாக்கா	யோகா	எம்ஏ
இராமன்	70	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	பிஏ
சுரேஷ்	45	சிறம்பான்	தொழிலதிபர்	பிஏ
நிர்மலா	55	மலாக்கா	வாணிபம்	எம்ஏ
இராஜன்	48	தம்பின்	கணக்கியல்	எம்பிஏ
சுசீலா	50	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	பிஏ
நடராஜன்	60	சிறம்பான்	மருத்துவம்	பிஎஸ்சி
ஹேமலதா	58	சிறம்பான்	சமூகநலன்	டிப்
பரிமலா	52	மலாக்கா	நாளிதழ்	எம்ஏ
பாரதம்	72	சிறம்பான்	விரிவுரை	பிஏ
குண்டாசாகரன்	60	ஈப்போ	வணிகம்	பிஎச்சிடி
மல்லிகா	52	கிள்ளான்	அச்சகம்	பிஏ
ஸ்ரீராமன்	52	தம்பின்	தொழிலதிபர்	டிப்
மாலதி	38	அம்பாங்	மொழிபெயர்	எம்ஏ
கோவிந்தராஜு	57	சிறம்பான்	கல்வியதிகாரி	பிஏ

பெயர்	வயது	வசிப்பிடம்	தொழில்	கல்வி
லிங்கி கவுண்டர்	72	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	பிஏ
கந்தையா	72	போ.டிக்கன்	ஆசிரியர்	டிப்
பெருமாள்	75	போ.டிக்கன்	ஆசிரியர்	டிப்
கிருஷ்ணன்	60	ஈப்போ	விரிவுரை	பிச்சி
ஆனந்தி	38	ஜோகூர்	வணிகம்	பிளஸ்சி
புஷ்பா	58	ஜோகூர்	வழக்குரை	பிளல்
நாகேஷ்வரி	65	கூலாய்	இல்லத்தரசி -	
இராஜேஸ்வரி	48	ஜோகூர்	ஆசிரியர்	பிஏ
புஷ்பநாதன்	60	சிறம்பான்	வழக்குரை	பிளல்
ஜெயபாலன்	76	சிறம்பான்	வணிகம்	-
தாமோதரன்	63	பகாவ்	வணிகம்	-
கிருஷ்ணமூர்த்தி	57	போ.டிக்கன்	ஆசிரியர்	பிஏ
நவநீதம்	56	பகாவ்	சுயதொழில்	டிப்
முருகேசன்	59	சிறம்பான்	கட்டுமானம்	டிப்
வெண்ணிலா	50	கிள்ளான்	ஆசிரியர்	எம்ஏ

பெயர்	வயது	வசிப்பிடம்	தொழில்	கல்வி
வீரப்பன்	72	ரெம்பாவ்	ஆசிரியர்	பிஏ
விசுவநாதன்	56	கிம்மாஸ்	உணவகம்	டிப்
லெட்சுமிமுத்து	45	செர்டாங்	ஆசிரியர்	பிஏ
தங்கம்மா	63	செர்டாங்	இல்லத்தரசி	-
சூரியா	55	சிறம்பான்	பொறியியல்	பிஎஸ்சி
குப்புசாமி	78	காசாங்	ஆசிரியர்	டிப்
பரமேஸ்வரி	67	காசாங்	சுயதொழில்	பிஏ
சுந்தரராஜ்	59	மந்தின்	சுயதொழில்	டிப்
ஆறுமுகம்	78	மந்தின்	மேலாளர்	டிப்
மணிராசு	48	தம்பின்	உ.கேட்டரிங்	டிப்
ரமேஷ்	64	ரெம்பாவ்	ஆசிரமம்	எம்பிஏ
சரசுவதி தேவி	38	தம்பின்	ஆசிரியர்	பிஏ
காளிதாசு	42	சிறம்பான்	பாதுகாவல்	எம்பிஏ
ராதாகிருட்டிணன்	60	சிறம்பான்	மராமத்து	டிப்
சரோஜினி	54	சிறம்பான்	சுயதொழில்	பிஏ
கனகம்மாள்	51	சிறம்பான்	இல்லத்தரசி	பிஏ

பெயர்	வயது	வசிப்பிடம்	தொழில்	கல்வி
பெருமாள்	72	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	பிஏ
காயத்திரி	35	சிறம்பான்	கணக்கியல்	பிஏ
மணிமேகலை	55	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	பிஏ
பத்துமலை.சு	62	சிறம்பான்	காப்புறுதி	டிப்
மருதப்பிள்ளை	74	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	டிப்
நாகரத்தினம்	74	போர்டிக்கன்	ஆசிரியர்	டிப்
அந்தோனி	75	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	டிப்
மருதமுத்து	67	பகாவ்	சுயதொழில்	-
சரசுவதி	52	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	பிஏ
தென்னரசு	62	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	பிஏ
மேரி	53	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	பிஏ
விஜயன்	55	சிறம்பான்	விரிவுரை	பிஏ
துர்கா	50	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	டிப்
பழனிச்சாமி	63	சிறம்பான்	தொ.நுட்பர்	டிப்
தைலம்மா	86	டெங்கில்	-	-
குணரேக்கா	35	தம்பின்	ஆசிரியர்	பிஏ

பெயர்	வயது	வசிப்பிடம்	தொழில்	கல்வி
லெட்சுமணன்	78	சிரிபலாய்	ஆசிரியர்	பிஏ
வேலன்	52	ரந்தாவ்	த.ஆசிரியர்	எம்ஏ
சந்திரன்	50	தம்பின்	வாணிகம்	டிப்
ஜோதி	48	தம்பின்	வாணிகம்	டிப்
விஜயலெட்சுமி	66	சிறம்பான்	தாதிமை	டிப்
கண்ணன்	56	சிறம்பான்	வாணிகம்	டிப்
கலா	53	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	பிஏ
மகாலெட்சுமி	50	சிறம்பான்	மருத்துவம்	எம்டி
ஆறுமுகம்	68	கூலாய்	சுயதொழில்	-
அமுதா	56	மலாக்கா	வாணிகம்	பிஏ
விசாலினி	40	மலாக்கா	மேலாளர்	பிஎஸ்சி
இராமலிங்கம்	69	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	டிப்
குப்புசாமி	78	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	டிப்
மகேசுவரி	62	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	டிப்
சீத்தாராமன்	84	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	டிப்
பாலகிருஷ்ணன்	70	தம்பின்	ஆசிரியர்	பிஏ

பெயர்	வயது	வசிப்பிடம்	தொழில்	கல்வி
பார்வதி	66	தம்பின்	ஆசிரியர்	டிப்
நந்தினி	48	சா ஆ	சுயதொழில்	-
கிருஷ்ணன்	50	சா ஆ	சுயதொழில்	டிப்
வீரப்பன்	72	ரெம்பாவ்	ஆசிரியர்	பிஏ
பெரியசாமி	75	சிறம்பான்	ஆசிரியர்	டிப்
தங்கம்	70	சிறம்பான்	குமாஸ்தா	டிப்
மணியம்	72	சிறம்பான்	குமாஸ்தா	டிப்

வினாநிரல் பட்டியல்
பூப்புச்சடங்கு

பூப்புச்சடங்கு என்பது என்ன?

பூப்புச்சடங்கு ஏன் செய்யப்படுகிறது?

பெரியமனுஷியாகும் பெண்ணுக்கு யார் முதலில் தண்ணீர்
ஊற்றுவார்கள்?

பூப்படைந்த பெண் வழக்கம் போல் சுற்றித்திரிய முடியுமா?

பூப்புச்சடங்கில் தாய்மாமன் பங்கு என்ன?

பூப்படைந்த பெண்ணை எங்கு தங்கவைப்பார்கள்? ஏன்?

ஒரு பெண் பூப்படைந்தவுடன் என்னென்ன சடங்குகள்
செய்வார்கள்?

ஒரு பெண் எத்தனை வயதில் பூப்படைவாள்?

பூப்புப்பெண்ணை எத்தனை நாட்கள் வீட்டிலிருந்து விலக்கி
வைப்பார்கள்?

பூப்புப்பெண்ணுக்குச் சத்தான உணவை ஏன் கொடுக்கிறார்கள்?

பூப்புப்பெண்ணின் முதுகில் புட்டு முடிச்சால் குத்துவது ஏன்?

பூப்புப்பெண்ணை எப்படிக் குளிப்பாட்டுவார்கள்?

திருமணம்

திருமணம் என்பது என்ன?

திருமண வீடுகளில் மணப்பந்தலில் கட்டப்படும் வாழைமரம் எதனைக் குறிக்கிறது?

முகூர்த்தக்கால் என்பது என்ன?

அரசாணிக்கால் ஏன் நடுகிறார்கள்?

தாலி என்பது என்ன? அதை யாருக்கு யார் கட்டுகிறார்கள்?

திருமணம் யார் வீட்டில் நடத்தப்படுகிறது?

இக்காலத் திருமணங்களில் முளைப்பாலிகை படைக்கும் சடங்கு இருக்கிறதா? அதன் நோக்கம் என்ன?

திருமணக் காலங்களில் நலங்கு வைக்கும் சடங்கு உண்டா?

திருமணக் காலங்களில் நலங்கு வைக்கும் சடங்கினை யாருக்குச் செய்வார்கள்?

மணமக்களுக்கு நலங்குச்சடங்கு செய்ய யார் தகுதியானவர்கள்?

மணவினைகளில் அக்கினி வேள்வி ஏன் வைக்கிறார்கள்?

அருந்ததி என்பது என்ன? அதை ஏன் பார்க்கவேண்டும்?

பொன்னுருக்குதல் என்றால் என்ன? அதை யார் செய்வார்கள்?

மணவினைகளில் தாலிகட்டும்போது மூன்று முடிச்சுகள் ஏன் போடப்படுகின்றன?

தாலிகட்டும்போது மூன்று முடிச்சுகளை யார் போடுவார்கள்?

மெட்டி என்பது என்ன?

மெட்டியை யார் யாருக்குப் போடுவார்கள்?

வளைகாப்பு

வளைகாப்பு என்பது என்ன?

கருவாய்த்த பெண்ணுக்கு எந்த மாதத்தில் வளைகாப்புச் சடங்கு செய்யப்படுகிறது?

வளைகாப்புச் சடங்கு யார் வீட்டில் நடத்தப்படுகிறது?

கருவாய்த்தப் பெண்ணின் பிரசவம் எவ்வளவு காலத்தில் நடைபெறும்?

வளைகாப்புச் சடங்கில் பெண்ணின் கைகளில் என்ன வளையல்களை வழக்கமாகப் போடுவார்கள்? ஏன்?

கருவுற்ற பெண்கள் அதிகம் விரும்பி உண்பது என்ன பண்டம்?

வளைகாப்புப் பெண்ணுக்கு நலங்கு வைக்கும் சடங்கு உண்டா?

வளைகாப்புச் சடங்கில் பெண்ணின் கணவரின் பங்கு என்ன?

வளைகாப்புச் முடிந்ததும் பெண் எங்கிருப்பாள்?

சீமந்தக்காப்பு என்பது என்ன? அதனை யார் போடுவார்கள்?

ஐவகை சீமந்த உணவு யாது ? அதனை யார் யாருக்குத் தயார் செய்வார்கள்?

அரிசிமாவுப் புட்டு ஒத்ததத்தை பெண்ணின் உடம்பின் எந்த பகுதியில் வைப்பார்கள்? அந்தச் சடங்கு எதற்காகச் செய்யப்படுகிறது?

வளைகாப்புச்சடங்கில் என்னென்ன சாங்கியங்கள் பெண்ணுக்குச் செய்யப்படுகின்றன?

நீத்தார் கடன் நெறிமுறைகள்

ஈமச்சடங்குகள் என்றால் என்ன?

ஒரு மனிதர் இறக்குமுன் செய்யப்படுகின்ற சடங்குகள் யாவை?

இறப்புச் சடங்குகளை யாரை வைத்துச் செய்கிறார்கள்?

ஒருவரின் இறப்புச்செய்தியை மற்றவருக்கு எப்படி அறிவிக்கலாம்?

இறந்தவரின் உடலை எத்தனை நாட்கள் வீட்டில் வைத்திருக்கலாம்?

இறப்பு வீட்டுக்கு தீட்டு உண்டா?

இறந்தவரை புதைப்பது சரியா? அல்லது எரிப்பது சரியா?

இறந்தவரின் தாய்க்கு யார் கொள்ளிவைப்பது தந்தைக்கு யார் கொள்ளிவைப்பது?

ஒருவர் இறந்து எவ்வளவு காலம் கழித்து அவரது பிளைகள் திருமணம் செய்து கொள்ளமுடியும்?

ஒருவர் இறந்தால் அவ்வுடல் கெடாதிருக்க என்ன செய்கிறார்கள்?

இக்காலத்தில், பிணத்தை மயானத்துக்கு எப்படி எடுத்துச் செல்கிறார்கள்?

இறந்தவரின் உடலைப் பரிசுத்தமாக்க என்னென்ன செய்கிறார்கள்?

இறந்தவரின் பக்கத்திலிருந்து அவருக்கு நெருங்கியவர்கள் கத்திக் கதறி அழுவது ஏன்?

இறப்புச் சடங்குகள் அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரி நடத்தப்படுகின்றனவா

அல்லது வெவ்வேறு முறையில் நடத்தப்படுகின்றனவா?

இறப்பு வீட்டில் பாடத் தகுந்த பாடல்கள் எவை?

அஸ்தி கரைத்தல் என்பது என்ன?

புதுமனை புகுவிழா

கிரகப் பிரவேசம் என்பது என்ன? அதனை ஏன் செய்கிறார்கள்?

புதுமனை புகுவிழாவினை செய்வதற்கு உகந்தவர் யார்?

புதுமனை புகுவிழாவில் சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்படுவது
உண்டா? ஏன்?

தலைவாசல் சடங்கு என்பது என்ன? அதை ஏன் செய்கிறார்கள்?

வாஸ்து சாஸ்திரத்தை தமிழில் எப்படிக் கூறவேண்டும்?

ஒரு மிகச் சிறந்த வீட்டுமனை எப்படி இருக்கவேண்டும்?

வீட்டுமனைக்கும் நவக்கிரகங்களுக்கும் தொடர்பு உண்டா ?
எப்படி?

புதுமனை புகுவிழாவில் கோமியம் தெளிப்பது ஏன்?

புதுமனை புகுவிழாவின்போது பசுமாட்டையும் கன்றையும்
கொண்டு வந்து பூசை செய்வது ஏன்?

நம் தமிழ் மக்கள், நம் மீது கண்ணேறு படுவதைத் தவிர்க்க
எத்தகைய சடங்குகளை மேற்கொள்கிறார்கள்?

வீட்டு வாசலில் நிலைக் கண்ணாடியைப் பொருத்தி வைப்பது
ஏன்?

புதுமனை புகுவிழாவில் அன்பளிப்புகளும் பரிசுகளும்
வழங்கப்படுவது உண்டா? ஏன்?

வீட்டின் ஈசான மூலை என்பது என்ன அது எங்கிருக்கிறது?

புதுமனை புகுவிழாவின் எந்தக் கட்டத்திலிருந்து கிரகப்
பிரவேசம் தொடங்கி விட்டதாகக் கருதப்படுகிறது?

புதுமனை புகுவிழாவின்போது பால் காய்ச்சப்படுவது ஏன்?

பாடல்கள்

ஈமச்சடங்கில் பாடக்கூடியவை

சிவபுராணம்

தொல்லை இரும்பிறவி சூழந்தளை நீக்கி,
அல்லல் அறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னுந் தேன்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குரு மனிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமமாகி நின்றான் அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடி வாழ்க
எனத்தொடங்கி,

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து

என முடிக்கும் (20 கண்ணிகள்) அளவில் சிவபுராணத்தை

மனிதனின் இறுதிச்சடங்கில் ஓதுதல் இறந்தாரின் ஆன்மாவிற்கு மிக்க
சாந்தியை அளிக்கும் என்பது நம் ஆன்றோரது உறுதியான
நம்பிக்கையாகும்.

சிவபுராணத்தை எத்தனை முறை ஓதினாலும் நலமே.
பிள்ளைகள், மருமக்கள், உடன் பிறப்புக்கள், உறவினர்கள் யாவரும்
இதனை ஓதி, மலரிட்டு, வணங்குதல் நற்பலனை விளைவிக்கும் என
நம்பப்படுகிறது.

ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

இறப்பு வீட்டில் அழுது ஒப்பாரி வைத்து, துக்கநிலையை
மிகைப்படுத்தும் வகையில் ஒப்பாரிப்பாடுதல் ஏற்பாடு செய்யப்படுவது
ஒரு சடங்காகவே சில தரப்பினரால் கருதப்படுகிறது.

தகப்பனார் மறைவுக்கு ஒப்பாரி

“வண்ணமனி தந்திமரம்

என்னைப் பெற்ற அப்பா

வார்த்தைமிக பேசுமரம்

என்னை ஈன்றார் துரை

மாண்ட ரென்று

எனக்கு வார்த்தை வந்துகேட்டவுடன்

என்னைக் கொண்ட வல்லவரை முன்னேவிட்டு

வந்து சேரும் முன்னாலே

நீங்கள் பெற்ற பெரிய மகள் நின்றழுதால்

பேசாது வன்னிமரம்

நடுமகள் நின்றழுதால்

நடுங்காது வன்னிமரம்

கடமகள் நின்றழுதால்

கலங்காது வன்னிமரம்

நீ பெற்ற செல்வி நான்

வாய்க்கரிசி கொண்டு
சீயக்கா யரப்புக் கொண்டு
சீயாளி மேளம் சிதம்பரத்து மாலை கொண்டு
சிகப்பு நிறப்பட்டு கொண்டு
நான் தாங்கி அடியை வைத்து
தலைமீது கையை வைத்து
ஒங்கி யழுது வந்தால்
உங்கள் வாசல்
உயர்ந்த மரம் ஓசையிடும் ”

ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

அறிஞர் அண்ணா தமது கம்பரசத்தில் புனைந்த ஒரு ஒப்பாரி
வகைப்பாடல் (ஒப்பாரியோடு நகைச்சுவையும் கலந்துகட்டிய பாடல்).

“பந்தலிலே பாவக்கா

பந்தலிலே பாவக்கா

போகையிலே பாத்துக்குவோம்

போகையிலே பாத்துக்குவோம்

அது விதைக்கல்லோ விட்டிருக்கு

அது விதைக்கல்லோ விட்டிருக்கு ”

சடங்குப்பாடல்

(கம்பரின் இராமாயணத்தில் திருமணச்சடங்குகளை விவரிக்கும்

மாற்று)

“தண்டுலம் விரித்தனன் தருப்பை சாத்தினன்

மண்டலம் விதிமுறை வகுத்து மென்மலர்

கொண்டவை சொரிந்தெரி குழும மூட்டினன்

பண்டுள மறைநெறி பரவிச் செய்தனன் ”

மன்றலின் வந்து மணத்தவி சேறி

“வெய்ய கனற்றலை வீரனு மந்நாள்

மையறு மந்திர முற்றும் வழங்கா

நெய்யமை ஆவுதி யாவையும் நேர்ந்தான்

தையல் தளிர்க்கை தடக்கை பிடித்தான்”

வேள்வி

தொடங்கிய வெங்கனல் சூழ்வரு போதின்

“வலங்கொடு தீயை வணங்கினர் வந்து

பொலம்புரி நூலவர் செய்பொருண் முற்றி

இலங்கொளி யம்மி மிதித்தெதிர் நின்ற

கலங்கலில் கற்பின் அருந்ததி கண்டாள் !”

என்கிறார்

மணமக்கள் வாழ்த்துப்பா

பண்டைய தமிழர் வாழ்வியலில் மணமக்களை வாழ்த்துவது
மரபாக பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. அவ்வகையில்,

“அத்திபோல் தளிர்த்து

ஆல்போல் படர்ந்து

அரசுபோல் படர்ந்து

அருகுபோல் வேருன்றி

மூங்கில் போல் சுற்றம்

முசியாமல் வாழ்ந்திருப்பீர் “

என வாழ்த்துவதும்,

“ஒருமன தாயினர் தோழி – இந்தத்

திருமண மக்கள் என்றும் வாழி“

என பாரதிதாசனின் மொழியிலும்,

“பதினாறும் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ்கவென“

பொதுவிலும் நம் தமிழ்மக்கள் வாழ்த்துகின்றனர்.

இறந்தவர் மீது இட்டுக்கட்டிப் பாடப்படும் ஒப்பாரிப்பாடல் வகை

எ.கா: - 1

பம்ப புளியமரம்

பந்தடிக்கும் நந்தவனம்

பந்தடிச்சி வீடுவந்தா

பச்சதண்ணி யார் தருவா?

கடன்வாங்கி சோறுதின்னா
கடன்காரன் நச்சரிப்பான்
கண்கலங்கி நிக்கையிலே
கண்டசனம் பேசுமய்யா!

எ.கா: - 2

அள்ளிக் கொடுக்க வேண்டாம்
அரண்மனையில் பாகம் வேண்டாம்
அன்பான வார்த்தை சொல்லி – என்னை
அரவணைத்தால் போதும்,
பணங்காசு கொடுக்க வேண்டாம்
பட்டுப்பாய் போடவேண்டாம்
பாசமுள்ள வார்த்தை சொல்லி – என்னை
பராமரிச்சா போதும்
சீர்வரிசை செய்ய வேண்டாம்
சிப்பக்கட்டு கட்ட வேண்டாம்
சாந்தமான வார்த்தை சொல்லி
சிரிக்க வச்சா போதும்

வளைகாப்புப் பாட்டு

கவிஞர் பட்டுகோட்டை கலியாண சுந்தரம் வளைகாப்பு
செய்திகளை இங்ஙனம் காட்சிப் படுத்துகிறார்.

“மங்கையர் முகத்திலே கொஞ்சி விளையாடும்

மஞ்சள் நிற வளையல், இது வாழ்வு தரும் வளையல்,

மங்கலப் பெண்குலம் பொட்டுவைத்தே மகிழும்
குங்கும நிறத்தோடு குலுங்கும் திருவளையல் “

“அக்காளுக்கு வளைகாப்பு
அத்தான் முகத்திலே புன்சிரிப்பு
அக்கம் பக்கம் கலகலப்பு
யாரைப் பார்த்தாலும் சுறுசுறுப்பு”

மகப்பேறு (தாலாட்டு) பாடல்: (புன்னைவனம்)

ஆராரோ ஆரிராரோ, ஆரடித்து நீ யழுதாய்
அடித்தாரைச் சொல்லி யழு, ஆக்கினைகள் செய்திடுவோம்!

அத்தை அடிச்சாளோ, அரளிப்பூச் செண்டாலே
மாமன் அடித்தாரோ, மல்லிகைப்பூச் செண்டாலே

பாட்டி அடித்தாளோ, பாலூட்டும் கையாலே
தாத்தா அடிச்சாரோ, தாழைநார்த் தலைப்பாலே

அக்கா அடிச்சாளோ, அல்லி மலர்க் கரத்தாலே
சித்தி அடித்தாளோ, செண்பகப்பூச் செண்டாலே

அய்யா அடித்தாரோ, அம்பெய்தும் கரத்தாலே
அடித்தாரைச் சொல்லி யழு, ஆக்கினைகள் செய்திடுவோம்!

தென்கிழக்கு ஆசியாவில் மலேசியா
(வரைபடம்)

தென்கிழக்கு ஆசியாவில் மலேசியா

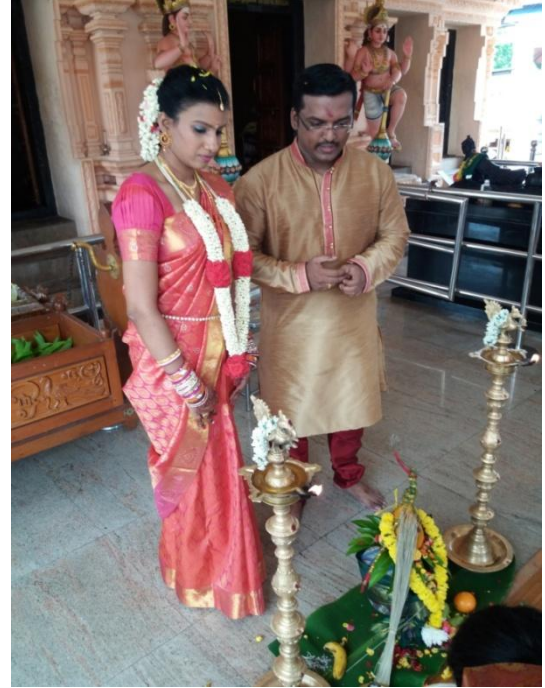

மலேசியா வரைபடம்

ஒளிப்படங்கள்

மணவினையில் செயற்பாடுகள்

மணவினையில் செயற்பாடுகள்

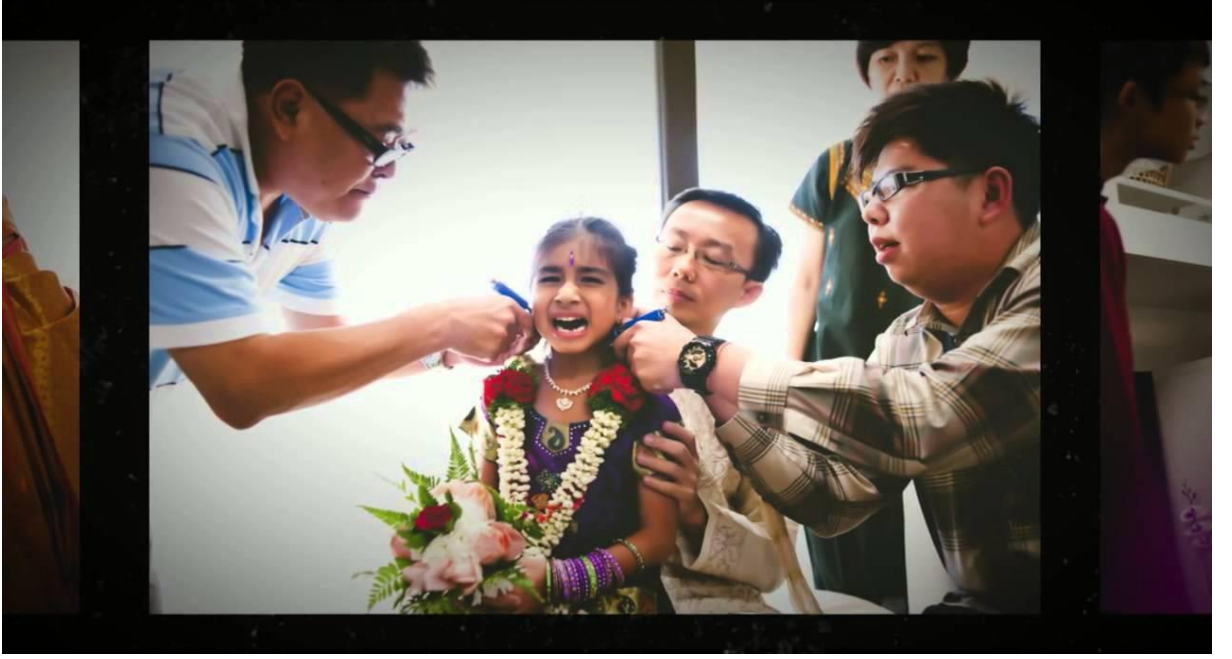
மணவினையில் செயற்பாடுகள்

காது குத்துச் சடங்கு

காது குத்துதல்

முதலாமாண்டு பிறந்தநாள் விழா

moorpark
art studio

முதலாமாண்டு பிறந்தநாள்

Download from
Dreamstime.com

This watermarked comp image is for previewing purposes only.

55776917

Dejan Krsmanovic | Dreamstime.com

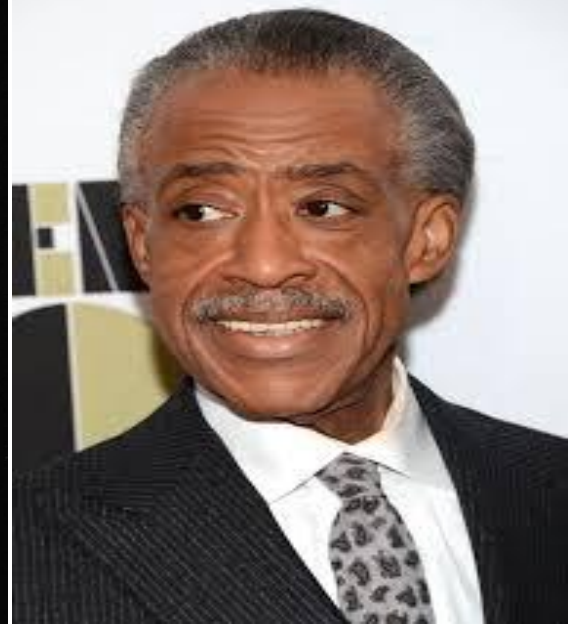
21 வயது பிறந்தநாள் விழா

21 வயது பிறந்தநாள்

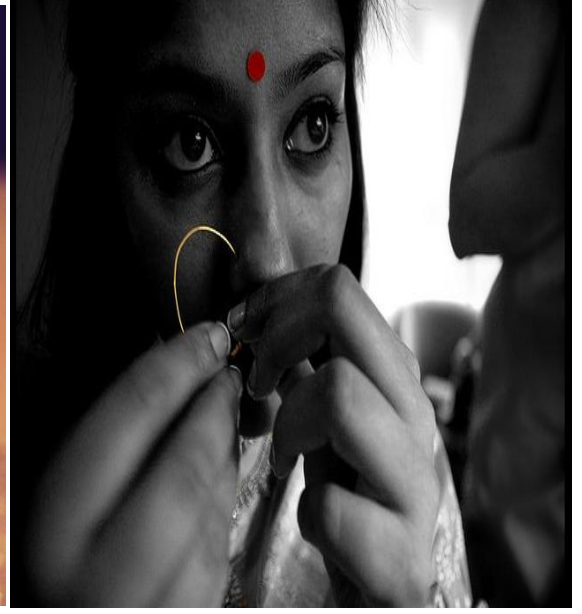
60 வயது நிறைவு விழா

60 வயது பிறந்த நாள் (பொன்விழா)

மூக்கு குத்துச் சடங்கு

மூக்கு குத்துதல்

வளைகாப்புச் சடங்கு

வளைகாப்பு (சீமந்தம்)

வளைகாப்புச் சடங்கு

மகப்பேறு (பிரசவம்)

நீத்தார் கடன் நெறிமுறைகள்

நீத்தார் கடன் நெறிமுறைகள்

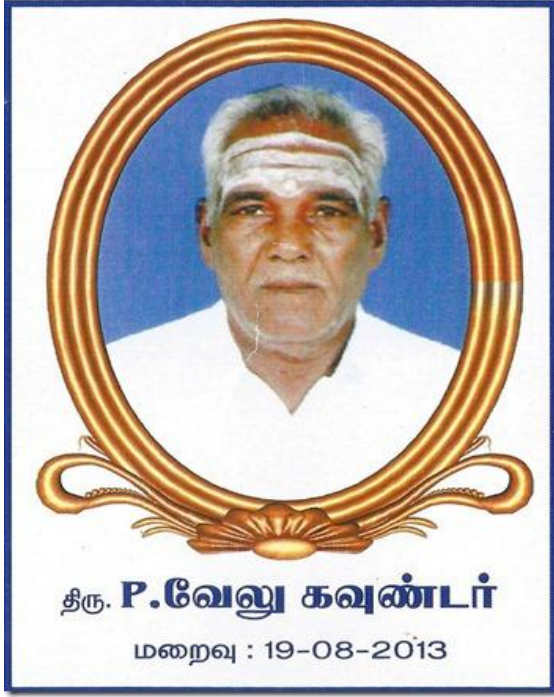
alamy stock photo

EFCTCR
www.alamy.com

இறப்புச் சடங்கு

முதலாமாண்டு நினைவாஞ்சலி

முதலாமாண்டு நினைவாஞ்சலி

பிரசவச் சடங்கு

மகப்பேறு

மகப்பேறு

பூப்புனித நன்னீராட்டுவிழா

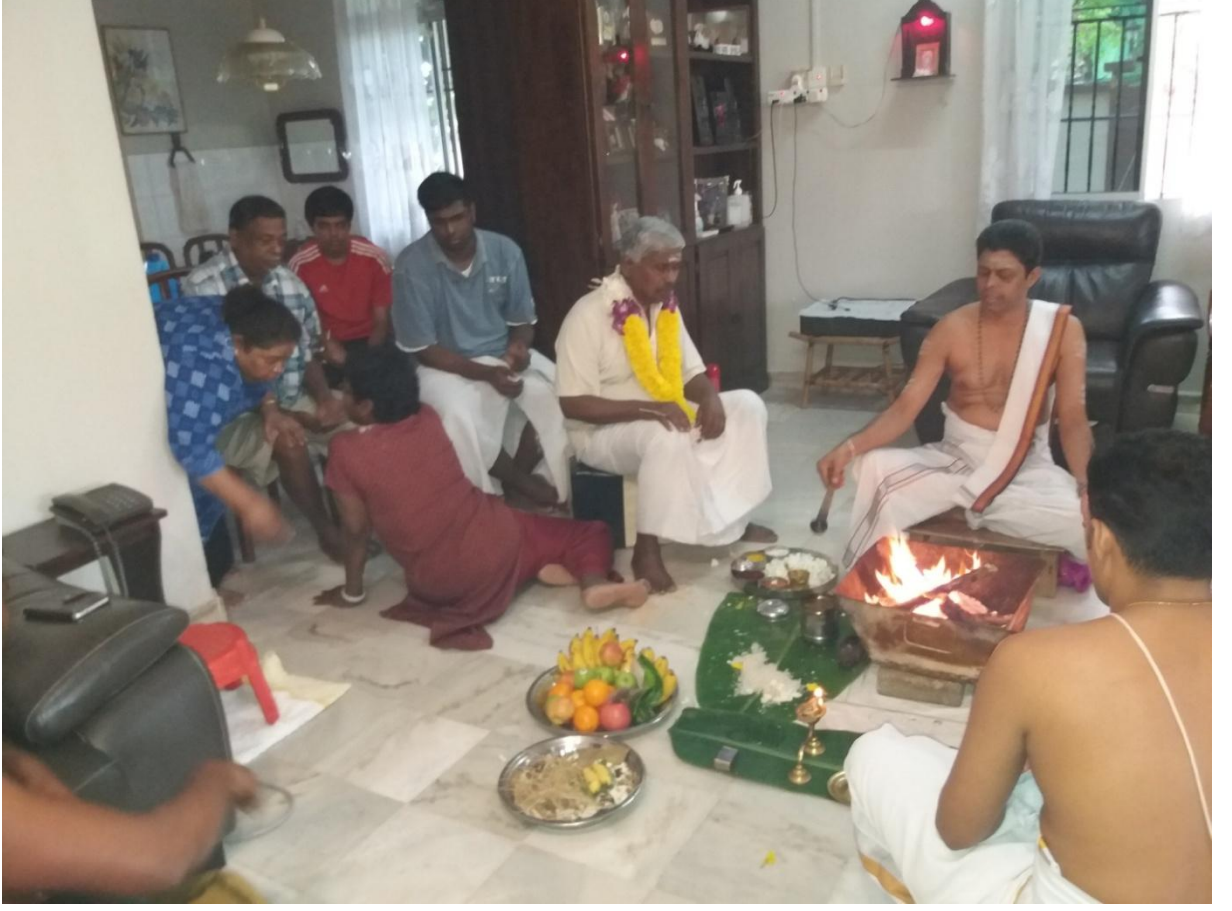
பூப்புனித நன்னீராட்டுவிழா

புதுமனை புகுவிழா

புதுமனை புகுவிழா

புதுமனை புகுவிழா

மலேசியத் தமிழரின் சடங்குகள்

அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ் முனைவர் (பிஎச்.டி.) பட்டத்திற்குப்
பகுதி நிறைவாக அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேட்டின் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

முனியாண்டி போகையா

(பதிவு எண்: 937)

நெறியாளர்

பேரா. **மு.பாண்டி**

தமிழ்த்துறை

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

(தேசியத் தர நிர்ணயக்குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் A+ (CGPA: 3.64) தகுதி பெற்றது மற்றும் மத்திய மனிதவள
மேம்பாட்டு அமைச்சகம் பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் முதல்தரப் பல்கலைக்கழகத் தகுதி பெற்றது.)

காரைக்குடி - 630 003.

தமிழ்நாடு - இந்தியா

சனவரி - 2020

முடிவுரை

மனித வாழ்க்கையை நகர்த்தும் காரணிகள் பல. அவற்றுள் தன்னம்பிக்கையும் சமூக நம்பிக்கைகளும் அடித்தளமானவை.

நம்புதல் என்னும் அடியாகப் பிறந்த நம்பிக்கைகள் சமயம், மரபு, பண்பாடு, நாகரிகம் போன்றவற்றால் தலைமுறை தலைமுறையாக முன்னெடுக்கப்படுகின்றன.

இந்நம்பிக்கைகள் உளவியல் மற்றும் சமூகவியல் தளத்தில் இன்றியமையாத இடத்தை வகிக்கின்றன.

கிழாக்காசிய நாடுகளில் ஒன்றான மலேசியாவிற்குத் தமிழர்கள் நான்கு கட்டங்களாக புலம் பெயர்ந்து உள்ளார்கள்.

இராசராசசோழன் காலத்தில் அரசியல், பின் வாணிகம் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கூலித் தொழிலாளர்களாக, பின் பிழைப்புத் தேடியும் அங்கு குடியேறியுள்ளார்கள்.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கூலித்தொழிலாளர்களாக கொண்டு செல்லப்பட்ட இவர்கள் அங்கிருந்த தோட்டப் புறங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

மலாய், சீனர், ஆங்கிலேயர் போன்றவர்களுடன் இந்தியராகச் சென்ற தமிழர்கள் பல்லினச் சூழலில் வாழ்ந்த நிலையிலும், தங்களின் தொன்மை, மரபு மற்றும் பாரம்பரியங்களை உடைய வழிபாடுகள், விழாக்கள், சடங்குகள், நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை இன்றளவும் கட்டிக்காத்து வருகின்றனர்.

இவ்வாய்வு மலேசியா வாழ்த் தமிழர்களின் சடங்குகளைத் தனித்து நோக்கியுள்ளது.

ஆய்வு நோக்கில் சடங்குகளின் விளக்கம் தோற்றம், வகைகள், தற்கால நிலை, நோக்கம் ஆகியன பற்றி தெளிவுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சடங்குகள் பற்றி அறிஞர்கள், அகராதிகள் இலக்கியங்கள் மற்றும் பிறச்சான்றுகள் கூறும் கருத்துகள் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன.

பிறப்புச் சடங்குகளில் கருவுற்றப் பெண்ணிற்குச் செய்யும் வளைகாப்பு, குழந்தை பிறந்தவுடன் செய்யப்படும் நிகழ்வுகளான தொட்டில் கட்டுதல், பெயர் வைத்தல், முடி எடுத்தல், உணவூட்டுதல் போன்ற சூழல்களில் செய்யப்படும் சடங்குகள் தகுந்த சான்றுகளுடன் தெளிவுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பெண்களின் உடல்நிலையில் ஏற்படும் மாற்றத்தால் பூப்பெய்தி குழந்தைப் பேற்றிற்குத் தயாராகும் நிலையில் மேற்கொள்ளப்படும் தீட்டு, வளமை, தொழில், சாதி, சமய அடிப்படைகளில் நிகழ்த்தப்பெறும் சடங்குகள் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

பூப்படைந்த பெண்ணிற்குத் திருமணமான சுமங்கலி பெண்கள் நீராட்டுதல், புத்தாடை அணிவித்தல், பயன்படுத்தப்படும் பொருட்கள் பற்றியும் சுட்டப்பெற்றுள்ளது.

இச்சடங்கில் தாய்மாமனின் முக்கியத்துவத்துவம், பிற உறவினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் இடங்கள் குறித்தும் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

மனித வாழ்வில் முக்கியமான நிகழ்வான திருமணத்தில் செய்யப்படும் பொருத்தம் பார்த்தல், உறுதிப்படுத்துதல், முகூர்த்தக்கால் நடல், காப்புக் கட்டுதல், நலங்கு வைத்தல், தாலி கட்டுதல், சாந்தி முகூர்த்தம், மறுவீடு சென்று வரல், விருந்து போன்ற திருமண சடங்குகள் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

திருமணத்திற்குப் பின் ஆண் பெண் தொழில்கள், வழிபாடுகள், விழாக்களில் மேற்கொள்ளப்படும் சடங்குகள் பற்றியும் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

மனிதனின் இறுதி நிகழ்வான இறப்பையொட்டி செய்யப்படும் நீத்தார் கடன் என்னும் சடங்கில் இறந்தவரை நீராட்டி அடக்கம் செய்யும் வரை செய்யப்படும் மாராயம் சொல்லுதல், நீர்மாலை எடுத்தல், சேமம் கட்டுதல், வாய்க்கரிசி இடல், இறுதி வழிபாடு, நல்லடக்கம் செய்தல் ஆகிய சூழல்களில் மேற்கொள்ளப்படும் இறப்புச் சடங்குகள் தகுந்த சான்றுகளுடன் வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொருவருக்கும் தனக்கான தனிக்குடியிருப்பு என்னும் இல்லம் உருவாக்குதல் அடிப்படைத் தேவையாகும். இவ்வில்லத்தை உருவாக்குவதற்குத் தொடக்க நிகழ்வான வாஸ்து, பூமி பூசை, நிலைவைத்தல் மற்றும் குடியேறுதல் போன்றவற்றில் செய்யப்படும் சடங்குகள், இதில் உறவுகளின் பங்காளிப்பு குறித்தும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழர்கள் பன்னெடுங்காலமாக மலேசியாவில் பல தொழில்கள், பழக்கவழக்கங்கள், கல்வி, பொருளாதார வளர்ச்சி போன்றவற்றில் முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தலும், தம் முன்னோர்கள் விட்டுச்சென்ற சடங்குகளை இயன்றவரை மாறுதலுக்கு உட்படுத்தாது அவ்வவ் நிகழ்விற்கேற்ப கடைப்பிடித்து வருவது சான்றுகளுடன் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

தற்கால இளைய தலைமுறையினரிடையேயும் இச்சடங்குகள் மரபு நீட்சியாகத் தனித்தன்மைகளுடன் தொடர்வது ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

சடங்குகள் நிகழ்த்தும் பொழுது ஒவ்வொரு சடங்கிலும் உறவுகளுக்குரிய பங்களிப்பு, இடம், மரியாதை ஆகியன கொடுக்கப்படுகின்றன.

ஒவ்வொரு சடங்கிலும் நல்ல நேரம் பார்த்தல், உரிய பொருட்களை வளமை, தீட்டுப் போன்ற காரணங்களுடன் தவறாமல் பயன்படுத்துதல் போன்றன கள ஆய்வின்வழிக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வேற்று நாட்டில், கல்வி, வெவ்வேறு தொழில்கள், பொருளாதார மேம்பாடு, நகரச் சூழல் போன்றவற்றால் வாழ்க்கை மேம்பட்டிருக்கும் நிலையிலும் மரபு வழிச் சடங்குகளையும், நம்பிக்கைகளையும் முன்னோர் வழிகளில் தொன்று தொட்டு கடைப்பிடித்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.